

மலலைக்

'MALLIKAI' PROGRESSIVE MONTHLY MAGAZINE

ஆசிரியர்: ராமநாத் ஜீவா

ஜூன் - 1985

2-50

★ சகல விதமான கட்டிடப் பொருட்களுக்கும்

★ கிருமி நாசினி

★ உர வகைகளுக்கும்

நாடவேண்டிய ஸ்தாபனம்

J. C. C. LTD.

உரும்பராய் சந்தி,

உரும்பராய்.

“ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம் கவி
யாதியினைய கலைகளில் உள்ளம்
ஈடுபட்டென்றும் நடப்பவர் பிறர்
ஈனநிலை கண்டு துள்ளுவார்”

'Mallikai' Progressive Monthly Magazine

189

ஜூன் — 1985

கிருபதாவது ஆண்டு

வீண் வேலைதால, இது?

‘...இதையே மறுபுறம் திருப்பிப் பார்த்தால், எத்தனை தமிழ்ப் படைப்புக்கள் சிங்களத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன? எத்தனை தமிழ்ப் படைப்பாளிகள் சிங்கள மக்களுக்கு அறிமுகம் செய்யப் பட்டிருக்கிறார்கள்? எந்தத் தமிழ் நாடகம் அல்லது திரைப்படம் பற்றி சிங்களப் பத்திரிகைகள் விமர்சனம் செய்திருக்கின்றன?

இவைகளை எண்ணிப் பார்க்கையில், சிங்கள எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள், கிருஷ்டிகர்த்தாக்கள் போன்றவர்களிடம் கூட ‘நாங்கள் கௌரவிக்கப்பட வேண்டியவர்’ என்னும் அந்த ஒற்றைவழி எண்ணம் அச்சொட்டாகவே வேரூன்றி இருப்பதாகவே ஐயப்பட இடமிருக்கிறது.

அப்படியான நிலையில் இப்படியும் கேட்கத் தோன்றுகிறது.

‘ஜீவாவுக்கு (நமக்கு) ஏன் இந்த வீண்வேலை’ — இப்படி ஒரு பத்திரிகைக் குறிப்பொன்று கூறுகின்றது.

ஆழமாகச் சிந்தித்துப் பார்த்தால் இது அப்படியொன்றும் வீண் வேலையாகப் படவில்லை. நமக்கு, ஈழத்துத் தமிழர்களுக்கு பிரேஞ்சு, ரஷ்ய, ஆங்கில, வங்க, கேரள இலக்கியங்களும் இலக்கிய ஆசிரியர்களும் நன்கு பரிச்சயம். அதற்காக நாம் யாருடையது இதுவரை பேரம் பேசியிருக்கின்றோமா?

அறிவு என்பது சர்வ வியாபகமானது. உலகத்தை எல்லாம் அறிந்த நமது ரஸிகனுக்கு, பக்கத்து வீட்டுக்காரனைப் பற்றித் தெரியவில்லை என்றால் அந்த அறிவு ஒலுவாய் விழுந்ததாகத்தான் இருக்கும். ‘என்னைப் பற்றி அவன் அறிந்திருக்கவில்லை; நானேன் அவனைப் பற்றித் தெரிந்திருக்க வேண்டும்?’ என்பது சவாலுக்குச் சரி வரலாமே தவிர. அறிவுக்கு இந்த வீண் சவால் ஒத்து வராது. இன்னுமொரு வழியில் பார்த்தால் அவர்களுக்கும் நமக்கும் என்ன வித்தியாசம்?

என்னதான் கஷ்ட நிஷ்டிரங்கள் நடந்த போதிலும் கூட பக்கம் பக்கமாகக் காலம் காலமாக வாழப் போகின்றவர்கள் நாம். நாம் அவர்களைப் பற்றித் தெரிந்திருப்பது நமது இளம் பரம்பரைக்கு லாபம்; அவர்களுக்கு நஷ்டம்!

விரக்தி. காழ்ப்புணர்ச்சி, கசப்புணர்வு காரணமாகத் தற்காலிகமாக நாம் வெறுப்படைந்தாலும் காலப் போக்கில் நாம் செல்லும் பரததான் சரியான வழி என்பதைப் புரிய வைப்பதற்காகவாவது நாம் சரியான திசைவழியில் நடந்து செல்வோம்.

இன்று தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட வடபிரதேசப் பிரதிநிதிகள் பாராளுமன்றம் சென்று தமது கருத்துக்களைச் சொல்ல முடியாத நிலை. இடதுசாரிகளின் ஒரேயொரு பிரதிநிதியான தோழர் சரத் முத்தேட்டுவகம முழுத் தமிழர்களுக்குமாக நியாயக் குரல் தொடுத்துப் பேசும் பேச்சுக்கள் தமிழ் மக்களது நெஞ்சில் இன்னும் பசுமையாக எதிரொலிக்கின்றன. காழ்ப்புணர்ச்சி கொண்ட கலவானத் தொகுதி வாக்காளர் ஒருவர் 'சரத்திற்கு ஏன் இந்த வீண் வேலை?' என்று கேட்டால் அதைச் சரத் எப்படி எடுத்துக் கொள்வாரோ அதே மனோபாவத்தில்தான் நாமும் இந்தக் கருத்தை எடுத்துக் கொள்ளுகின்றோம்.

சில சமயங்களில் இந்த நாட்டின் எதிர்காலச் சுபீட்சத்திற்காக புத்திசாலிகளில்சிலர் வீண் வேலைகளைச் செய்ய வேண்டித்தான் ஏற்படுகிறது.

அந்நிய ஏகாதிபத்திய வெள்ளைக்காரன் நம்மை, நமது நாட்டை அடிமை கொண்டு அடக்கி ஆண்டபொழுது, அதை தட்டிக் கேட்டவர்கள் என். எம். பெரேரா, பீலிப், கொல்வின், டாக்டர் விசுமசிங்க. இவர்கள் அன்று ஜெயிலில் அடைக்கப்பட்டனர். அன்றும் ஒரு சிலர் 'இவர்களுக்கு ஏன் இந்த வீண் வேலை?' எனக் கேட்கத்தான் செய்தனர். இந்த வீண் வேலையில் ஈடுபட்டவர்களை நாடு இன்னும் மறந்துவிடவில்லை. சரித்திரம் இன்று பேசுகின்றது.

ஒன்றை நாம் தெளிவாக உணர்ந்து வைத்துள்ளோம். தமிழ் மக்களது பிரச்சினை வெறும் தமிழர்களுடைய பிரச்சினை மாத்திரமல்ல; அது தேசியப் பிரச்சினை. இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு நல்லெண்ணம் படைத்த, முற்போக்கு எண்ணம் கொண்ட சிங்கள மக்களின் ஒத்தாசையும் ஒத்துழைப்பும் அவசியம் தேவை.

அதைப் போலவே நமது கலைஞர்களின் வளர்ச்சிக்கும் முதிர்ச்சிக்கும் புகழுக்கும் சகோதரச் சிங்களக் கலைஞர்களின் ஒத்துழைப்புத் தேவை. அவர்களுடைய வளர்ச்சிக்கும் மன்னேற்றத்திற்கும் நமது ஆதரவு தேவை. இதை இரு தரப்பும் பரஸ்பரம் புரிந்து கொள்வதில்தான் நமது எதிர்கால கலைச் சுபீட்சம் தங்கியுள்ளது.

நமது நாட்டைப் பொறுத்தவரை ஸ்தாபன ரீதியாகத் தமிழ் எழுத்தாளர் ஒன்று திரண்டு சங்கமமைத்து கடந்த கால் நூற்றாண்டுக்கு மேலாக இயங்கி வருகின்றனர். தேசிய ரீதியாகச் சிந்திக்கப் பழக்கப்பட்டவர்கள். எனவே, நாம் இந்த வகையில் முன் கையெடுத்துச் செயல்படும்போது பக்கத்தே சிங்களச் சகோதரர்கள் இதே போல, நமக்கு நேசக் கரம் நீட்டி ஒத்துழைக்காது

போனால் தட்டிக் கேட்கத்தான் ஆத்திரம் வரும். ஆனால் எதார்த்தப் பிரச்சினைகளையும் நாம் கவனத்தில் எடுக்க வேண்டும். பெரும்பான்மையான மக்களாக வாழும் அவர்களிடத்தே மல்லிகை போன்ற ஒரு சஞ்சிகை இல்லை என்பதையும் நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. மற்றும் ஆர்வம் இருக்கின்ற அளவிற்கு அவர்களிடம் தமிழில் இருந்து சிங்களத்திற்கு மொழி பெயர்க்கும் ஆற்றலுள்ளவர்களும் குறைவு. அதே சமயம் நம்மைப் பற்றிய அறியாமையும் பெரும்பான்மைக் கலைஞரிடம் உண்டு என்பதையும் நாம் ஒப்புக் கொள்ளுகின்றோம். ஆனால் ஆரோக்கியமான, நமது நட்புறவை விரும்புகின்ற சகோதரக் கலைஞர்கள் அவர்களிடையே இல்லை என்றும் நாம் முடிவு கட்டிவிடக் கூடாது. சகோதரர் அமரதாஸ்தமிழ்க் கலைஞர்களிடம் பேரபிமானம் கொண்டவர். மேமன் கவியின் 'இயந்திர சூரியன்' வெளியீட்டு விழாவிற்கு அவர் பிரதம அதிதியாகக் கலந்து கொண்டதில் இருந்தே அவர் மீது இளந்தலைமுறையினர் எத்தனை விசுவாசம் வைத்துள்ளனர் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளலாம். மல்லிகை மீதும் அதே பற்று உள்ளவர். மினுவாங்கொட என்ற பகுதியில் கொரஸ் என்ற கிராமத்தில் வசிக்கும் சுவாமி ரத்னவன்ஸ தேரோ என்பவர் தமிழின் மீது அபிமானம் கொண்டவர். மல்லிகையைக் கௌரவிக்கும் முகமாக ஆசிரியரையும் இன்னும் இருபதுக்கு மேற்பட்ட தமிழ்ப் படைப்பாளிகளையும் தமது கிராமத்துக்கு வரவழைத்து இலக்கியக் கலந்துரையாடல் நாள் முழுவதும் நடத்தி, வீருந்து வைத்து அவர்களைக் கௌரவித்ததை நன்றியுடன் இச் சந்தர்ப்பத்தில் நாம் நினைவு கூரக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். பேராசிரியர் W. S. கருணரத்ன என்பவர் மல்லிகைக்கும் கட்டம் கட்டமாக கணிசமான பொருளுதவி செய்து வருகின்றார். பேராதனையைச் சேர்ந்த டாக்டர் லெஸ்லி குணவர்த்தன என்பவர் மல்லிகை மீது பேரபிமானம் கொண்டவர். மக்கள் எழுத்தாளர் முன்னணிச் செயலாளர் குணசேன விதான நமது நேச சக்திகளின் முதன்மையானவர். தமிழ்ப் படைப்பாளிகள் பற்றிக் கணிசமாகத் தெரிந்து வைத்திருப்பவர்.

இப்படியே சொல்லிக் கொண்டு போகலாம்.

இங்கு விவாதமல்ல, பிரச்சினை. பக்கம் பக்கமாக வாழும், வாழப் போகும் நமக்குள் 'இலக்கிய அறியாமை' நிலவக் கூடாது என்பதே நமது விருப்பமுமாகும். நாம் கணக்கச் செய்து விட்டோம்: அவர்கள் ஒன்றுமே செய்யவில்லை, மாறாக தாம் ஆளம் பிறந்தவர்கள் என்ற மனப்பான்மையில் நம்மையெல்லாம் அலட்சியம் செய்கின்றனர் என்ற வாதம் சரியானதல்ல என்பதே நமது கருத்தாகும். நமக்குள்ள வாய்ப்பு வசதி, தேடல் முயற்சி, மொழி பெயர்ப்பு ஆளுமை சிங்கள எழுத்தாளரிடையே இல்லை எனக் கூறலாமே தவிர, அவர்கள் அலட்சியமாக இருக்கின்றனர் எனக் கூறுவது சரியல்ல; உண்மையும் அதுவல்ல.

அவர்களில் கணிசமானவர்கள் முன் முயற்சி எடுத்து நம்முடன் தமது நேசக் கரத்தைப் பிணக்க, இணக்க முயன்று வருகின்றனர் என்பதே மூழு உண்மையாகும்.

— ஆசிரியர்

அபிப்பிராயம்

தான் நம்பும் இலட்சியம். தனது வாழ்வுக் காலத்தில் ஈடேறாது போனாலும் கூட, சலியாது தான் கொண்ட கொள்கைக்காக வாழும் நிஜத் தமிழன்.

ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே இன, மத, மொழி வித்தியாசம் பாராமல் தொழிலாளி வர்க்கத்துக்காக உழைத்து வரும் தோழன்.

மிகப் பெரிய கல்விமான், கணித மேதை. இவைகளை முன் மூலதனமாக வைத்து வாழ்வில் பணம் பண்ணத் தெரியாதவர்.

இப்படியானவர்கள் இந்த மண்ணுக்கு இட்ட உரம்தான் இன்று இந்த மண்ணைச் சிந்திக்க வைத்துச் செயற்படத் தூண்டுகின்றது.

— ஆசிரியர்

கொண்ட கொள்கைக்காகச் சலியாது உழைப்பவர்

— ஐ. ஆர். அரியரத்தினம்

இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் பிரபல ஸ்தாபக உறுப்பினரும். கணித நிபுணரும், கல்வியாளருமான தோழர் அ. வைத்திலிங்கம் அவர்களது 70 வது பிறந்த தினத்தை 25-5-85 அன்று நண்பர்களும், தோழர்களும், அபிமானிகளும் கொண்டாடினர்.

இத்தினம், அவரது வாழ்வில் மாத்திரமல்ல, அவர் முக்கிய பங்கு கொண்டு உருவாக்

கிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் வரலாற்றிலும் ஒரு மைல் கல்லாகும். அக்காலத்தில் இருந்த பல்கலைக் கழகக் கல்லூரியில் நான் படித்துக் கொண்டிருந்த காலத்தில் அரை நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் கணிதத் துறை பகுதி நேர விரிவுரையாளராக அவர் வந்து சென்றுகொண்டிருந்தார்.

அக்காலத்திலேயே அவருடன் எனக்கு அறிமுகம் கிடைத்தது. இப்பொழுது போலவே அன்றும்

அமைதியாக அடக்கமுமுள்ள மனிதராக அவர் விளங்கினார். இலகுவில் எவரும் கண்டு கொள்ள முடியாத திறமையிடன் அவர் தம் பணிகளைச் செய்து வந்தார். அரசியலில் அதுவும் மார்க்ஸிய அரசியலில் அவருக்கு அக்கறையுண்டு என்பதை அவர் சிறிதும் வெளிக்காட்டிக் கொள்ளவில்லை. அவர் பெரிதும் தேசிய உடைகள் அணிந்தார். இது அக்கால பல்கலைக் கழக மாணவர்களுக்கு புதுமையாகத் தோன்றிற்று. ஆனால் இதைத்தவிர்த்து அவரது ஆர்வமெல்லாம் கணிதத்தில்தான் இலயித்து நின்றது. முப்பதுகளின் நடுப்பகுதியில் கணிதத்துக்கான அரசாங்கப் புலமைப் பரிசில் கிடைத்து அவர் கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழகம் சென்றபோது எவருமே ஆச்சரியமுறவில்லை.

கேம்பிரிட்ஜில் படித்துக் கொண்டிருக்கும்போதே அவரது மனம் மார்க்ஸியத்தின்பால் திரும்பியது. ஐரோப்பாவிலும், உலகிலும் அப்போது பெரும் புயல் வீசிக் கொண்டிருந்த காலமது. ஹிட்லரும் முஸோலினிலும், ஜேர்மனியிலும், இத்தாலியிலும் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றியிருந்தார்கள். ஐரோப்பாவையும் உலகத்தையும் அச்சுறுத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். ஐரோப்பாவில் ஜனநாயக அமைப்புக்களைக் கொண்ட பல நாடுகள் இவர்கள் இருவில் ஒருவரின் ஆதிக்கத்துக்குள் வந்திருந்தன. உணர்ச்சி மிக்க சிந்தனையாளர்கள் தமது சொந்த விருப்பு வெறுப்புகளிலிருந்து விடுபட்டு உலகத்தை பாஸிஸத்திலிருந்தும் ஏகாதிபத்தியத்திலிருந்தும் காப்பாற்றுவது எவ்வாறு என்று ஆராய வேண்டிய காலமாகவிருந்தது. இந்த வழியைத் தான் இவ்வாராயண வைத்தியலிங்கம் அன்று மேற்கொண்டார்.

அதுவே பிரிட்டிஸ் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் ஒரு உறுப்பினராகவும் ஆக்கியது அவரை. காலனித்துவ ஆட்சிக்குட்பட்ட சகல மக்களினமும் விடுதலைக்காக போராடிவந்த ஒரே ஒரு கட்சியாக அன்று பிரிட்டிஸ் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி விளங்கி வந்தது.

கேம்பிரிட்ஜ் கல்வியை முடித்துக் கொண்டு திரு. வைத்திலிங்கம் நாடு திரும்பினார். உடனடியாகவே நாட்டில் ஒரு கம்யூனிஸ, உழைப்பாளிகள் ஸ்தாபனத்தைக் கட்டியெழுப்புவதில் தம் வாழ்நாள் முழுவதையுமே அர்ப்பணிப்பது என முடிவு செய்தார். அந்தக் காலகட்டத்தில் இப்படி ஒரு முடிவினை எடுப்பது வழக்கத்துக்கு மாறானது மட்டுமல்ல துணிச்சலமிக்கவொரு செயலுமாகும். கேம்பிரிட்ஜில் நின்று அப்பொழுது தான் நாடு திரும்பியிருந்த திரு. வைத்திலிங்கத்துக்கு வருமானம் தரக்கூடிய பல்வேறு வாய்ப்புகள் காத்திருந்தன. அவைகள் அனைத்தையுமே புறக்கணித்துவிட்டு தாம் சரியென்று கருதிய ஒரு லட்சியத்துக்காகப் போராடுவதென்று அவர் முடிவெடுத்தார். அன்று நாட்டிலிருந்த ஒரே ஒரு அரசியல் கட்சியும், இடதுசாரிக் கட்சியுமான லங்கா சமசமாஜக் கட்சியில் அவர் சேர்ந்தார். சமசமாஜக் கட்சியில் சிறிது காலம் பணியாற்றியதின் பின்னர், அமரர் டாக்டர் எஸ். ஏ. விக்கிரமசிங்க, வண. யு. சரணங்க, மற்றும் பலருடன் சேர்ந்து ஐக்கிய சோஷலிஸ்ட் கட்சியை ஆரம்பித்தார். இதுவே 1943ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் உருவான இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கு முன்னோடியாக அமைந்தது. முன்னெப்போதும் மேற்கொள்ளப்படாத முயற்சிகளில் திரு. வைத்திலிங்கமும் மற்றவர்களும்

ளும் அந்தக் காலத்தில் ஈடுபட வேண்டியிருந்தது. முதலில் புதிய முறையிலான அரசியல் கட்சியொன்றைத் தோற்றுவிக்க வேண்டியிருந்தது — அதுவே கம்யூனிஸ்ட் கட்சி! இரண்டாவதாக, பாட்டாளி மக்கள் தாம் ஈடுபட்டிருந்த தொழில்களையே அடிப்படையாகக் கொண்ட விரிவான தொழிலாளர் ஸ்தாபனம் ஒன்றை உருவாக்கியதாகும். கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும், தொழிற்சங்கங்களும் இன்று நிலைபெற்று செயற்படுவதைப் பார்க்கிறோம். ஆனால் அவைகளை இங்கு உருவாக்குவதற்காக மற்றவர்களைப் போலவே வைத்தியலிங்கம் அவர்கள் வழங்கிய பங்களிப்பினைப் பற்றி ஒரு சிலரே அறிவார்கள். சம்பள நிர்ணயசபை தீர்மானங்களின்படி சம்பளம், சம்பளத்துடன் விடுமுறை, சுகயீன, பிரசவ கால விடுமுறை மற்றும் பல விதமான நன்மைகளை இன்று தொழிலாளர்கள் அனுபவிக்கின்றார்கள். 40 வருடங்களுக்குமுன் இவை நினைத்துப் பார்க்க முடியாதவை. நாம் அனுபவிக்கும் இந்த நன்மைகள் வைத்தியலிங்கத்தின் அயராது உழைப்பினால் வந்தவை என்பதை ஒரு சில தொழிலாளர்கள்தான் அறிவர் என்பது கவலைக்கிடமான விடயம்.

வைத்திலிங்கம் கொழும்பில் பத்து வருடகாலம் இவ்வாறு பணி புரிந்தபின் ஐம்பதுகளின் முற்பகுதியில் யாழ்ப்பாணம் திரும்பி கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் வளர்ச்சிக்கும் ஏனைய முற்போக்குச் சக்திகளின் வளர்ச்சிக்கும் உழைத்து வந்தார். வட்டுக் கோட்டைத் தொகுதியில் நான்கு முறை போட்டியிட்டு தோல்விகண்டார். இந்தப் போட்டிகளில் ஈடுபட்டமைக்கு பாராளுமன்றம் செல்வது மாத்திரம் நோக்கமாக இருக்கவில்லை. கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கொள்கைகளையும் நோக்

கங்களையும் மக்கள் மத்தியில் பரப்புவதும் நோக்கமாகவிருந்தது. வைத்திலிங்கமும் கட்சியால் நியமிக்கப்பட்ட ஏனைய வேட்பாளர்களும் குடாநாட்டின் அரசியல் வரைபடத்தில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் பெயரை நிலை நாட்டினார்கள். பல ஆண்டுக்காலம் யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியின் கணித ஆசிரியராகப் பணியாற்றியுள்ள அவர் பிற்காலத்தில் உரும்பிராய் இந்துக் கல்லூரியின் அதிபராகவும் பணிபுரிந்துள்ளார். ஆசிரிய உலகில் அவர் பிரபல்யமான ஒருவராகத் திகழ்ந்துள்ளார். ஆசிரிய ஸ்தாபனங்களில் முக்கிய பங்கெடுத்துள்ள அவர் வடமாகாண ஆசிரிய சங்கத்தின் தலைவராகவும் இருந்துள்ளார்.

எழுபது வயதில் மனிதன் தனது வாழ்வின் அந்திப் பொழுதை அடைந்து விட்டதாகக் கூறுவார்கள். வைத்திலிங்கத்தை விதிவிலக்காகக் கருதி விட முடியாது. அவர் தம் நடுவயதில் இந்த நாட்டில் புதுமாதிரியான அரசியல் கட்சியொன்றை உருவாக்க வேண்டிய பொறுப்பை அவர் நிறைவேற்ற வேண்டியிருந்தது. இந்தப் பொறுப்பினை திறமையாகவே அவர் நிறைவேற்றினார். இப்போது 70வது வயதில் வைத்திலிங்கம் இன்னொரு வித்தியாசமான பொறுப்பினை எதிர்நோக்குகின்றார் என்றே எனக்குத் தோன்றுகின்றது. அதாவது, இப்பொழுது பரிணமித்துவரும் புதிய சூழ்நிலைகளை நோக்கி கம்யூனிஸ்ட் கட்சியையும் இதர முற்போக்குச் சக்திகளையும் எவ்வாறு வழிநடத்தலாம் என்பதை அது!

இந்த நாட்டின் மக்கள் எல்லாரும் ஒருநாள் ஒரே தேசிய இனமாக இணைந்து விடுவார்கள் என்ற கற்பனையுடன் பிரிட்டி

லார் இந்த நாட்டை ஒன்றரை நூற்றாண்டுகாலம் ஆட்சிபுரிந்தார்கள். இந்த மாய்மாலத்தில் சகல பூர்ஜுவா கட்சிகளும்— சில இடதுசாரிக் கட்சிகளும் கூட தொடர்ந்து நம்பிக்கை வைத்து வருகின்றன. சிங்களத் தேசியத்திலிருந்து வித்தியாசமானதொரு தமிழ் தேசியம் பிறந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை இந்த மாயக் கருத்துக்கள் மறைத்துவிட முடியாது.

இயற்கையைப் போன்று ஒரு தேசிய இனம் பிறக்கும் போது பிரசவ வேதனைகள் ஏற்பட்டே தீரும். இப்பிரசவ வேதனையின் துன்ப துயர வெளிப்பாடுகளைத்தான் தமிழ் மக்கள் இன்றைய தினம் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். ஆனால் இயற்கையிலோ ஒவ்வொரு புதிய

பிறப்பும் வரவேற்கப்பட வேண்டியதே. ஒரு புதிய இனத்தின் பிறப்போ வரவேற்க மறுக்கப்படுவதுடன் அது பிறந்த உடனேயே அதை அழிப்பதற்கும் சில சக்திகள் விரும்புகின்றன. காலத்தை இகழ்ந்து தட்டிக்கழிக்கக் கூடிய போக்குகளை எதிர்த்து, உருவாகி வரும் புதிய சக்திகளுக்கு கடந்த காலத்து செழுமையான அநுபவங்களை எப்படி உணர்த்துவது என்பதை வைத்தி போன்ற தூரதிருஷ்டியுள்ள தலைவர்களுக்குரிய பணியாகும். இதைச் சொல்வது எளிது; செயலில் காட்டுவது கடினம். இந்தக் கடினமான பணியைச் செவ்வனே ஆற்றுவதற்கு தோழர் வைத்திக்கு நீண்ட ஆயுளும் பலமும் கிடைக்க வேண்டுமென விரும்புகின்றேன்.

அச்சுக்கலை ஒரு அருமையான கலை
அதை அற்புதமாகச் செய்வதே எமது வேலை

கொழும்பில் அற்புதமான அச்சு வேலைகளுக்கு
எம்மை ஒரு தடவை நாடுங்கள்

நியூ கணேசன் பிரிண்டர்ஸ்

22, அப்துல் ஜப்பார் மாவத்தை,

கொழும்பு - 12.

35422

கடிதங்கள்

மே மாத மல்லிகையை மலர் நுகர்ந்தேன். அகம் மிக மகிழ்ந்தேன், சிங்களச் சிறுகதை எழுத்தாளர்களில் முன்னோடியான திரு. ஜி. பி. சேனநாயக்கா அவர்களின் படம் அட்டைப் படமாகப் பிரசுரித்திருந்தமை கண்டு என் உள்ளம் சிலிர்த்தது. ஒரு கலைஞனைக் கௌரவிக்கும் பாரபட்சமற்ற தங்களது பண்பாடு தமிழ் இனத்திற்கே பெருமைமை அளிக்கிறது இந்த இனிய கொள்கைக்கு என் மனப்பூர்வமான பாராட்டுக்கள்.

பருத்தித் துறை.

செல்வி சந்திரா தியாகராஜா

பிரளயமே ஏற்பட்டாலும் கொண்ட பணியைத் தொடரும் தங்களது அளப்பரும் ஆற்றலும் துணிச்சலும் முயற்சியும் கண்டு வியக்கின்றேன்' மல்லிகை இதழ்கள் தவறாமல் வெளிவருதல் இன்றுள்ள நாட்டு நிலையில் ஒரு இமாலயச் சேவையே. ஆளுள்ப்பட்ட சண்டப்பிரசண்ட மானுடர்கள் கூட இடம் தெரியாமல் பதுங்கி விட்ட நிலையில், அற வேள்வியாக வெங்கொடுமைச் சாக்காட்டிலும் தீபமாக, துயருறும் மக்களோடு மக்களாக வாழ்ந்து, நிகழ்கால வரலாற்றை நேரில் தரிசித்துணரும் நேர்மையான இலக்கிய காரன் நீங்கள். ஏதோ ஒன்றினைப் பெறுவதற்காகக் கூறப்படும் மேலோட்டமான பசப்பு மொழிகள் அல்ல இவை. என் இதய மார்ந்த பாராட்டுதல்கள்,

யோகா பாலச்சந்திரன்

தூண்டில் பகுதியில் தாங்கள் குறிப்பிட்டிருந்த 'மல்லிகைப் பரம்பரை' ஒன்று எதிர்காலத்தில் உருவாக வேண்டும் குறிப்பிட்டிருந்ததை அறிந்தேன். அந்த வகையில் அதே இதழில் எனது புதுக்கவிதை ஒன்றையும் வெளியிட்டு இலக்கிய உலகிற்கு என்னை அறிமுகம் செய்து வைத்தீர்கள்.

மே இதழ் படித்தேன். மறைந்த பழம் பெரும் எழுத்தாளர் ஜி. பி. சேனநாயக்க அவர்களின் அட்டைப் படத்துடன் வெளிவந்திருந்த அவ்விதம் அவரைச் சந்திக்க வைத்த திருப்தியை மனதில் ஏற்படுத்தியுள்ளது.

கோண்டாவில்.

சிவா. பொன்னுத்துரை

விளாமரம்

கோட்டுப் பாதையில் ஏறியிறங்கி வண்டில் செல்ல, அதனைச் செலுத்தி வந்த செல்வத்துரையும் வண்டியில் அமர்ந்திருந்த குமாரசனும் வெற்றிலையை வாய் நிறையப் போட்டுக் குதப்பினார். மாடுகள் பழக்கப்பட்ட பாதையில் செல்வதுபோல நெளிந்தும் வளைந்தும் சென்ற அப்பாதையில் தம்பாட்டிற்கு வண்டியை இழுத்துச் சென்றன.

பாதையின் இரு மருங்கும் காட்டு மரங்கள் இருளைப் பரப்பியபடி படர்ந்து கிடந்தன. வண்டியின் சத்தத்தால் வெருண்ட குரங்குகள் பாதையின் ஒரு பக்கக் கிணியிலிருந்து மறுபக்கத்திற்குத் தாவி ஓடித் தம்மைக் கிணைகளை மறைத்துக் கொண்டன.

அவற்றினைக் கவனிக்கும் நிலையில் இருவருமில்லை.

'இண்டைக்குப் பின்னரம் கிராம ஆபிஸிருத்திச் சங்கக் கூட்டம் இருக்குதில்வே, செல்வத்துரை அண்ணை..... அரசாங்க அதிபரும் வாரூர் என்றியள். ஆன்று மணிக்ஞள்ள வந்திடலாமே?.....' என்று குமாரசன் கேட்டான்;

'ஏன் வாரத்துக்கென்ன...? பட்டினத்திலிருந்து தம்பையா வாரூர், விளாம்பழங்கள் இரண்டு மூன்று சாக்கு வேண்டாமாம். பட்டினத்தில ஏதோ ஜாம் செய்ற கம்பனிக்காம். நல்ல காச வரும். போன முறையும் விளாம்பழங்கள் கொடுத்து ஐராறு அறுநாறு கிடைச்சது.

'அவ்வளவு கிடைக்குமே அண்ணை?'

செல்வத்துரை திரும்பி குமரனைப் பார்த்தான்;

'நான் பார்த்து வைத்திருக்கிறன். முத்தின பதம். இரண்டு நாள் வெயிலில் போட்டால் பழுத்திடும். இந்தப் பதத்தில புடுங்காது விட்டால் ஆணையள் விடாது'

வண்டியை இழுத்து நிறுத்தி குறுக்குப் பாதையில் திருப்பிச் செலுத்தினான் செல்வத்துரை. பாதையில் யானையின் வத்திக்கும்பங்கள் தென்பட்டன.

'இந்தமுறை கிராம ஆபிஸிருத்திச் சங்கத்தில தலைவராக வருவதற்குப் பெரிய போட்டி அண்ணை. எப்படியோ நீங்கள் வெண்டிநிடிடயன்'

செல்லத்துரை பெருமிதத் தோடு குமாரனைப் பார்த்தான். உலகத்தை வெற்றி கொண்ட பெருமிதம் அதில் தெரிந்தது.

‘என்னை ஒருத்தன் இந்தக் கிராமத்தில் வெல்லுறதோ? இந்தக் கிராமத்தின் ஆதிக்குடி நாங்கள். வந்தான் வருத்தான்கள் இலேசாக வென்றிட்டுப்போக முடியுமோ? இந்தக் கிராமத்தில ஆடுக்குத்தான் என்னைப்போல அக்கறை இருக்குது? கிராம அபிவிருத்திச் சங்கக் கட்டிடத்தைக் கட்டியது யார்? வாசிக சாலைகளைக் கட்டியது யார்? வெள்ள நிவாரணம் பெற்றுக் கொடுத்தது யார்?’

‘நீங்கள் தான்..... சனங்கள் மறக்குமே அண்ணையா?’

செல்லத்துரை வெகு உற்சாகமாக வண்டியில் விரட்டினான். காளைகள் களைப்பின்றி சதங்கைகள் சப்திக்க விரைந்தன.

‘இன்றைக்கு ஜி. ஏ. கிராமத்திற்கு வாருர். கிராம அபிவிருத்திச் சங்கத்தில்தான் கூட்டம். நான் தான் தலைவர். அவரை இங்க கொண்டு வர எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டிருப்பீன். அவரை வைத்துக் கொண்டு எங்கள் கிராமத்தின் பிரச்சினைகளையெல்லாம் தெரியப்படுத்திட வேண்டும்’

வண்டியில் ஒரு வெளியில் பிரவேசித்து பாழடைந்திருந்த ஒரு குளத்தின் அருகில் நின்றது. அவ்விடத்தில் ஏராளமான விளாமரங்கள் நின்றிருந்தன. வெண்திரளைகளாக அவற்றில் விளாங்காய்கள் நிறைந்திருந்தன. குளத்தின் அருகில் வளர்ந்திருந்ததால் விளாங்காய்கள் பெரியவைகளாகக் காணப்பட்டன.

விளாமரங்களின் கீழ் யானைகளின் லத்திக் கும்பல்கள் ஆதி

கம் காணப்பட்டன. லத்திக் கும்பல்களின் களையா நிலையிலிருந்து இரவு யானைகள் அவ்விடத்தில் நின்றிருக்கின்றன என்பது அவர்களுக்குப் புரிந்தது. காட்டுக் கிராமத்தில் பிறந்து வளர்ந்த அவர்களுக்கு அந்நிலைவு அச்சத்தைத் தரவில்லை.

செல்லத்துரை மரங்களையும் அவற்றில் காய்த்திருந்த விளாங்காய்களையும் நோட்டம் விட்டான். மூகத்தில் திருப்பியான மலர்ச்சி தெரிந்தது.

‘நல்லாக் காய்ச்சிருக்குது....’

‘பெரிய காய்கள்.....’

குமரன் சேரிட்டைக் கழற்றி வண்டியில் மாட்டிவிட்டு சாரத்தை இழுத்துக் கொடுக்குச் கட்டிக் கொண்டான்.

வேகமாக ஒரு மரத்தில் தாவி ஏறப்போனான்.

‘என்னடா செய்யப்போறாய்’ என்று செல்லத்துரை கேட்டான்.

‘ஏன்? மரத்தில் ஏறிப் பறிக்கப் போறன்’ என்றான் குமரன்: ‘மரத்தில ஏறப்போகேக்க மறிச்சிட்டியன்’ என்று அலுத்துக் கொண்டான்.

‘விசரா.....’ என்று செல்லத்துரை கிரித்தான்.

அவன் கிரிப்பின் அர்த்தம் புரியாமல் குமாரன் வியப்புடன் அவனைப் பார்த்தான்.

‘விளாமரத்தில ஏறி ஒவ்வொரு காயாகப் பறிக்கிறதென்றால் காரியம். ஆனது போலத்தான். பேசாமல் கோடாவியை ஏடுத்து அந்த மரத்தை அடியோட தறித்து விழுத்து’

குமரன் விழிகவில் தெறிந்த உணர்ச்சிக் கலவையைச் செல்லத்

துரை புரிந்து கொள்ளவில்லை. அவன் கோடரியை ஏடுத்து குமரனிடம் கொடுத்தான்.

மரத்தில கணக்கப் பிடுக்களும் கிடக்குது அண்ணை. தறித்து விழுத்திறது அறியாயம் காணோ? முத்தலாகப் பிடுங்கினே பிறகும் பிடுங்கலாம்’

‘தறித்து விழுத்திப்போட்டு பிடுக்கையே பிடுங்கப்போறம். முத்தலாகப் பார்த்துத்தான் பிடுங்கப்போறம். தறியடா கெதியா..... பின்னேரம் கூட்டம் இருக்குது. கெதியாகப் போகவும் வேணும்’

குமரன் அதுக்குப் பின்னர் தயங்கவில்லை. ஒரு பெரிய விளாமரத்தை அடியோடு தறித்து விழுத்தினான். நிறைந்த பிடுக்கையகளோடு விளாமரம் நிலத்தில் சரிந்தபோது, நிறைமாதக் கர்ப்பினி ஒருத்தியை சரித்து விழுத்தியதுபோன்ற ஒரு பிரமை அவனுக்கு ஏற்பட்டது.

பரிதாபமாக அம்மரத்தைப் பார்த்தான்.

செல்லத்துரை விளாங்காய்களைப் பிடுங்கி ஓரிடத்தில் குவித்தான். குமாரனும் காய்களைப் பறித்துக் குவித்தான். மேலும் இரண்டு விளாமரங்கள் தறித்து விழுத்தப்பட்டு காய்கள் தெரிந்தெடுக்கப் பட்டன.

வண்டியில் நான்கு சாக்குகளில் விளாங்காய் ஏற்றப்பட்டது.

வண்டியில் புறப்பட்டது. குமாரன் திரும்பிப் பார்த்தான். குளக்கரையில் காய்களோடு சற்று முன் நிமிர்ந்து நின்ற மரங்கள் நிலத்தில் வெட்டிச் சரிக்கப்பட்டுக் கிடந்தன. மனதில் சங்கடம் பிறந்தது.

வண்டி பழைய பாதையில் நடை பயின்றது.

‘பின்னேரம் கூட்டம்..... ஜி. ஏ. வாருர்.....’ என்றான் செல்லத்துரை.

‘என்ன கூட்டம் அண்ணை என்று ஏதோ நினைவில் குமரன் கேட்டான்.’

‘இண்டைக்கு எங்கட கிராமத்தில மரம் நாட்டு விழா கண்டியோ. அதுக்காகத்தான் ஜி. ஏ. வாருர். அவர் தான் முதல் மரத்தை கிராமச் சங்க முன்றலில் நடப்போருர். நான்தான் தலைவர்’ என்ற பெருமிதத்தோடு செல்லத்துரை கூறினார்.

குமரனின் மனதில் மீண்டும் ஏனோ சங்கட உணர்வு.

புதிய சந்தா விவரம்

1983 ஏப்ரல் மாதத்திலிருந்து புதிய சந்தா விவரம் பின்வருமாறு.

தனிப்பிரதி 2 - 50
ஆண்டுச் சந்தா 35 - 00
(தபாற் செலவு உட்பட)

அரை ஆண்டுச் சந்தாக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளப்படமாட்டா

மல்லிகை
334B, கே. கே. எஸ். வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

கிராமியக் கலைத்துறையில்
ஒரு 'பல்கலைப் பண்டிதர்'

மு. கிருஷ்ணபிள்ளை

எஸ். வன்னியகுலம்

கிராமிய மக்கள் மத்தியில் பிரபலமடைந்திருந்தும் இதுகால வரை நாட்டார் கலை விமர்சகர்கள், ஆய்வாளர்களின் கண்களுக்கு அகப்பட்டது போய்விட்ட ஒரு கிராமியக் கலைஞனை இக் கட்டுரை அறிமுகப்படுத்துகின்றது.

தொன்று தொட்டு இனங்களிடையேயான பண்பாடு, மொழி, கலை, கலாசாரம் ஆகியவற்றைக் கிராமிய உழைக்கும் வர்க்கத்தினரே பேணிப் பாதுகாத்து வந்துள்ளனர், விதேகியப் பண்பாட்டு ஊடுருவக்கூடியும் இம் மக்களே எதிர் நின்று போராடித் தமது இனங்களின் புனிதத் தன்மையைப் பாதுகாத்து வந்துள்ளனர், யாழ்ப்பாண மக்களின் வாழ்க்கையிலும் இந்த உண்மைகள் நிரூபணமாகி நிற்கின்றன. யாழ்ப்பாண மக்களின் பண்பாட்டம்சங்கப் பேணியதில் உணர்வும் வர்க்க மக்களின் பங்கிணைப்புக் காத்திரமானது.

யாழ்ப்பாணத்தின் கிராமியக் கலைகளைப் பேணிப் பாதுகாத்து வந்ததிலே தொழிலாள வர்க்க கிராமியக் கலைஞர்களின் பங்கு மகத்தானது. சூறிப்பாக, யாழ்ப்பாணத்துத் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பு மக்களின் கிராமியக் கலை ஆர்வம், விதேகி கலாசார ஊடு

ருவல்களைப் புறமுதுகிடச் செய்த மைய யாரும் மறுத்துவிட முடியாது.

யாழ்ப்பாணத்தின் உயர் சாதி மக்கள், கிராமியக் கலைகளை அநுபலிப்பதற்காக நீண்ட காலமாகவே பம்பல் சம்பத் முதலியாரையும், செந்தில்வேல் தேசிகரையும், கிண்டியா சாவிழுவையும் பிரபலமான தென்விந்திய நாடகக் குழுக்களையும் எதிர்பார்த்திருந்தனர். இவர்களைப் பொறுத்தவரை கிராமியக் கலையானது மாற்றும் தோட்டத்து மல்லிகையாகவே விளங்கிற்று. இந்நிலையை மாற்றி இக் கலைகளைத் தமது உடைமையாக்கி அவற்றுக்குச் சுதேசியத் தன்மையைப் பெற்றுத் தந்தவர்கள் இத்தாழ்த்தப்பட்ட சமூகக் கலைஞர்களே. இவர்களிலே மூத்த அல்லது முதல் தலைமுறை அண்ணாவிய மாராச வடமராட்சியைச் சேர்ந்த அண்ணாவி புதியார், பெரியபொடி அண்ணாவியார், பூசாரி அண்ணாவியார், காங்கேசன்துறை வைரவி அண்ணாவி யார் ஆகியோரைக் கொள்ளலாம். இவர்கள் 19ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலத்தைச் சேர்ந்தோராவர். இவர்கள் வரன்முறையான கல்வி வசதி கிட்டாதவர்கள். இயல்பாகவே கலைத்துறையில் பேரார்வம் கொண்ட

வர்கள். தென்விந்தியக் கலைஞர்களைத் தமது மாணிகக் குருவாகக் கொண்டவர்கள்.

இவர்களை அடுத்துவரும் இரண்டாவது தலைமுறையினர் வரன்முறையான கலைப்பயிற்சி பெற்றவர்கள். த. இராத்தினம் ஆசிரியர், வயசிராமணி க. குண்டுமணி, நாடகவரக கலைஞர் க. புதியாக்குட்டி ஆகியோர் தென்விந்தியாவின்மீண்டும் யாழ்ப்பாணத்துக்கு வருகை தந்திருந்த சின்னையாசாவிழுவும், நாடகம் போன்றவற்றைப் பயின்றவர்கள். பல்கலைப் பண்டிதர் மு. கிருஷ்ணபிள்ளை ஆசிரியரும், சின்னையா சாவிழுவின் பட்டறையிலே வரன்முறையான கலைப் பயிற்சி பெற்றவராவார். இவர்கள் யாவரும் வடமராட்சியைச் சேர்ந்தோராவர். காங்கேசன்துறை வேலப்பா, புண்டிநாயகம், கந்தப்பு, செல்வர், ஆரியகுளம் ஆறுமுகம் ஆகியோரும் இரண்டாவது தலைமுறையைச் சேர்ந்த கலைஞர்களே.

இக் கலைஞர்கள் மத்தியிலே பல்கலைப் பண்டிதர் மு. கிருஷ்ணபிள்ளை ஆசிரியரின் கிராமியக் கலைக்கான பங்களிப்பு காத்திரமானது. ஆரம்பத்தில் கர்நாடக சங்கீதத்தையும், நாடகக் கலையையும் பயின்ற இவர், பின்னர் தனில், மிருதங்கம், ஆர்மோனியம், தோலக் ஆகிய கலைகளிலும் தேர்ச்சி பெற்றார். இக் கலைகளையே இறுதிவரை தமது ஜீவாத்நோபாயமாகவும் கைக்கொண்டு வந்துள்ளார். இக் கலைகள் யாவற்றையும் நூற்றுக்கணக்கான சீடர்களுக்குப் பயிற்றுவித்து கிராமியக் கலைத்தறையைச் செழுமைப்படுத்தியுள்ளார்.

நாடகத்துறையில் இவரது பிரவேசம் புதுமைகள் பலவற்றைப்

புகுத்தியுள்ளது. வாய் மொழியாக விளங்கி வந்த பல வேறு இசை நாடகங்களையும் முதலில் எழுத்தில் வடித்தார். ஆதிச்சந்திரா, சத்தியவான் சாவித்திரி, வள்ளி திருமணம், காத்தவராயன், பூதத்தப்படி, கண்டியரசன், பலவக்கொடி, ஞானசவுந்தரி, பக்த பிரகலாதன் எனப் பட்டியல் மிக நீண்டு செல்லும். அவர் எழுதிய நாடகப் பிரதிகளே பின்னர் யாழ்ப்பாணம் முழுவதும் ஆதிக்கஞ்செலுத்தத் தொடங்கின. 'இன்று இவங்கை பூராவும் அரங்கேற்றப் படும் புராண நாடகங்கள் யாவும் பல்கலைப் பண்டிதர் மு. கிருஷ்ணபிள்ளை அவர்களின் கரங்களினால் எழுதப்பட்ட மூலப் பிரதிகளிலிருந்து தெரிந்து எடுக்கப்பட்டவையே' என அவரது சீடர்களான மு. வேதாரணியம், ஆ. டே. நைவல் ஆசிரியர்கள் சூறிப்புகின்றனர். எனவே, கிராமிய இசை நாடகங்களுக்கு சிரஞ்சிவித்துவம் கொடுத்த இவரது மகத்தான பணி போற்றப்பட வேண்டியதாகும்.

தாம் எழுதிய நாடகங்கள் பலவற்றையும் பயிற்றுவித்து நாட்டின் பல்வேறு பாகங்களுக்கும் கொண்டு சென்று அரங்கேற்றிய பெருமையும் இவருக்குண்டு. நாடகத்தின் தெரியாங்கை, இசையமைப்பு, ஒப்பனை யாவற்றையும் தானே தனித்து நின்று செய்யும் வல்லமை கொண்ட சிறந்த அண்ணாவியாராகத் திகழ்ந்துள்ளார். எந்தப் பாத்நிரத்தை உடன் ஏற்று மேடையேறி நடக்கும் வல்லமையும் பெற்றிருந்தார். 'இன்று ஒளிபெற்று விளங்கும் பல கலைஞர்கள், விழுதுபெற்ற வீற்பன்னர்கள் மு. கிருஷ்ணபிள்ளை ஆசிரியரின் மாணவர்களென்பதை எவருமே மறுக்க

முடியாது. என்னையும் நாடகக் கலையில் ஏற்றிவைத்த குருவும் அண்ணாமாவாள். அவரிடத்தும் பல நாடக உத்திகளையும் கற்றுக் கொண்டேன்' என பிரபல இசை நாடக நடிகரான அல்வையூர் ச. தம்பிஜயா அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார்கள். வீரையடி நாடக மேடையிலே அரங்கேறிய 'சத்தியவான் சாவித்திரி' நாடகத்தில் கலாவிஞ்சை பெ. அண்ணாமாயும் தமமும் சேர்ந்து நடப்பதால் யமன் பாத்திரத்தை ஏற்று நடக்கப் பலரும் தயக்கம் காட்டிய வேளையில் எதிர்பாராத வகையில் முன்வந்து அப்பாத்திரத்தை ஏற்று நடத்து ரசிகர்களின் அமோக ஆசையைப் பெற்றுக் கொண்டவரென திரு. ச. தம்பிஜயா ஆசிரியர் பற்றி மேலும் குறிப்பிடுகிறார். இவர் நெறிப்படுத்திய நாடகங்களில் பாத்திரமேற்று நடத்த நடிகர்கள் பலர் இன்றும் யமன், அரிச் சந்திரன் போன்ற பாத்திரப் பெயர்களினாலே அழைக்கப்பட்டு வருகின்றனர். உடுப்பிட்டி அரிச் சந்திரன் வேலுப் பிள்ளையும் வதிநி எம்ன் வேலுப்பிள்ளையும் இன்றும் நடமாடும் ஆசிரியரின் சதாபாத்திர வார்ப்புகளாவர்.

இசை சமஸ்சார்பு ஆகிய காரணங்களினால் இவரது நாடகங்கள் பல்வேறு சமூக ஒடுக்கு முறைகளின் மத்தியிலும் யாழ்ப்பாணத்தின் சகல தரத்தைச் சேர்ந்த மக்களினமும் வரவேற்புப் பெற்றன. குறிப்பாக ஐரோப்பியரின் மதமாற்ற நடவடிக்கைகளின்போது இவரது நாடகங்களுக்கு யாழ்ப்பாண மக்களிடமிருள்ள பெரு வரவேற்புக் கிட்டியது. இந்த நிலையை மாற்றி முதன் முதலில் இசை நாடக வடிவத்துள் சமூக விடுதலைக் கருவியை உட்பொதிந்து நாடகங்களின் மேடையேற்றிய பெருமை யும் இவரைச் சார்்கின்றது.

காந்தாமணி அல்லது தீண்டாமைக்குச் சரவுமணி என்ற இவரது நாடகம் இத்தன்மையானதாகும். 'சமூக அடக்குமுறைகள் அதிகமாக இருந்த சூழ்நிலையிலும் காந்தாமணி அல்லது தீண்டாமைக்குச் சரவுமணி என்ற இந்நாடகத்தை தயாரித்து மேடையேற்றி தீண்டாமை ஒழிப்புப் பிரசாரம் செய்த புகழ்க்ருரியவர் ஆசிரியர்' என நடிகமணி வி. வி. வைரமுத்து, ஆசிரியர் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றார். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் மேடைகளில் மட்டும் அரங்கேற்றப்பட்ட இவரது நாடகங்கள், பின்னர் உயர் சமூகத்து மக்களின் வேண்டுகோள்களையும் அவர்களின் கோவிலும் விதிகளிலும், அரங்குகளிலும் மேடையேற்றப்பட்டமை, சமூகக் கட்டமைப்பின் நெகிழ்வுக்கு வழிவகுத்தது. மிக நிதானமாக நோக்குவோமானால், இசை நாடக வடிவத்தினூடாக சமூக ஒடுக்குமுறைகளை நெகிழ்வடையச் செய்வதில் ஆசிரியரின் பணி முதன்மை பெற்று விளங்குவதை அவதானிக்கலாம்.

இவரது ஊலம்வரை இசை நாடகங்களை மேடையேற்றல் தனிமனித சிறு குழு முயற்சியாகவே மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்துள்ளது. இந்த நிலையை மாற்றி அமைத்தவரும் இவரே. 1925ம் ஆண்டளவில் வதிநியில் கிருஷ்ணனந்த நாடக சபாவை அமைத்து நாடகக் கலை இவர் நிறுவனம்யப்படுத்தினார். இந்த அமைப்பு யாழ்ப்பாணத்திலே நாடக சபாக்களின் தோற்றத்துக்கு முன்னோடியாக அமைந்தது மட்டுமன்றி, தரம்வாய்ந்த நாடகங்களையும், கலைஞர்களையும் உருவாக்குவதில் பெரிதும் உதவி வந்துள்ளது.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் கலைத்துறைப் பாரம்பரியம் வரன்முறையான வரலாற்றைக்

கொண்டது. அந்த வரலாற்றை உருவாக்கியதில் ஆசிரியருக்கு முக்கிய பங்குண்டு. இன்றும் சமூத்தின் பிரபல கர்நாடக இசை வித்துவான்களாக விளங்கும் பலரை உருவாக்கிய பெருமை இவரைச் சார்்கின்றது. 1945ம் ஆண்டளவில் வதிநி மேதடிவந்த மிஷன் பாடசாலையில் சிறுவகுப்பு மாணவர்களுக்கு குமணன் என்ற நாடகத்தைப் பழக்கி அரங்கேற்றினார். தற்போது சங்கீதபூஷணமாக விளங்கும் திரு. ஏ.கே. கருணாகரணக் குமணனாக நடிகர் செய்து நல்ல ஒரு வினாயிரை அறிமுகப்படுத்தினார். 1960ம் ஆண்டளவில் அரங்கேற்றப்பட்ட பக்த பிரகலாதன் நாடகத்தில் சங்கீத பூஷணம் எஸ். பத்மலிங்கத்தை பிரகலாதனாக நடிகர் செய்து அவரது இசைத்துறைப் பிரதிவசத்துக்கு வழிசமைத்தார். இந்த நாடகத்தைப் பார்த்து இரசித்த கலையரசு சொர்ணலிங்கம், பிரகலாதனாக நடிகர் எஸ். பத்மலிங்கத்தையும், இரணியனாக நடிகர் வதிநி எம். திரவியத்தையும் தயாரிப்பாளரான பக்கலைப் பண்டிதர் மு. கிருஷ்ணபிள்ளை ஆசிரியரையும் மிக வியந்து புகழ்மாலை சூட்டியிருக்கின்றார். இதுவரை நாடகத் தயாரிப்பு முயற்சிகளின் போது உறுதுணையாக விளங்கி வந்தவர் இவரது ஆத்ம நண்பனான அல்வையூர் கவிஞர் மு. செல்வையா என்பது குறிப்பிடற்குரியது.

கிராமியக் கலைத்துறைக்கு அரும்பெரும் சேவைகளாற்றிய ஆசிரியர், சமூகத் தொண்டுகள் பலவும் மேற்கொண்டு வந்துள்ளார். குறிப்பாக குன்மலியாதி, அண்ணாக்கு, கபால இடி போன்ற நோய்களினால் வருந்தியோக்கு இவ்வச கதேச வைத்திய சேவை செய்து நிவாரணம் வழங்கி வந்திருக்கிறார்.

இவரது பத்துறைச் சேவை யையும் கௌரவிக்கும் முகமாக 1974ம் ஆண்டு வதிநியூர் மக்கள் பெருவிழா எடுத்து பக்கலைப் பண்டிதர் என்ற பட்டத்தையும் இவருக்குச் சூட்டினார்கள். 1977ம் ஆண்டு மசகி நான்காம் திகதி யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற தினகரன் விழா அண்ணாவிமார் மாநாட்டிலே கௌரவ விருது வழங்கிப் பெருமைப் படுத்தப் பட்டுள்ளார். இறுதிவரை கிராமியக் கலையையே தமது உயிர் மூச்சாகக் கொண்டு வாழ்ந்தவர் பக்கலைப் பண்டிதர். 'தன் உயிர் பிரிவதற்குச் சில நாள் முன்பும் நெல்வியடியில் ஒரு நாடகத்தில் எம்முடன் பங்கு கொண்டு தன் ஊழ்க்கை இறுதிவரையும் கலைச் சேவை செய்து சமூகத்துக்கும் கிராமத்துக்கும் புகழீட்டிக் கொடுத்தவர் ஆசிரியர்' என நடிகமணி வி. வி. வைரமுத்து, ஆசிரியர் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றார். கிராமியக் கலைத்துறைக்கு பக்கலைப் பண்டிதர் வதிநியூர் மு. கிருஷ்ணபிள்ளை ஆசிரியர் ஆற்றிய மகத்தான பணி கிராமியக் கலைத்துறை ஆய்வாளர்களினால் நுண்ணாய்வு செய்யப் பட வேண்டியதாகும்.

கிளிநொச்சி மாவட்ட சிறப்பு மலர்

சிறப்பு மலர் வெளியீடு சம்பந்தமாகத் தொடர்பு கொள்ள விரும்புவர்கள் கீழ்க் கண்ட முகவரியுடன் தொடர்பு கொள்ளலாம்.

திரு. ப. சிவானந்த சர்மா பிரதிப் பணிப்பாளர் பணிமனை நீர்ப் பாசனத் திணைக்களம் கிளிநொச்சி.

ஒரு கருத்து

தூண்டில் பகுதியில் ஒரு பதிலில் 'மல்விகைப் பரம்பரை என எதிர் காலத்தில் ஒரு சிலர் பேசப்பட வேண்டும் என்பதே எனது ஆசை' எனக் கூறியுள்ளீர்கள். வரவேற்க வேண்டிய, நியாய பூர்வமான ஆசை.

மல்விகையில் எழுதும் இரு எழுத்தாளர்களைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒருவர் செங்கை ஆழியான் மற்றவர் திக்குவல்லை கமால்.

கடந்த சில மாதங்களாக மல்விகையில் செங்கை ஆழியான் எழுதிவரும் கிறிஸ்தவர்கள் 'வன்னி மன்வாசன'யை அப்படியே வாசகனுக்கு அளித்ததற்கு, ஒரு மன நிறைவை ஏற்படுத்துகின்றன. இவரது இத்தகைய 'வனப்பிரதேசக் கதைகள்' பற்றித் தனியாகவே ஒரு விமர்சனம் எழுத வேண்டும். பாராட்டக்கூடிய, வரவேற்கக் கூடிய வகையில் இத்தகைய கதைகள் யதார்த்தமாய் மிளிர்வதற்கு இவர் கிளிநொச்சியின் உதவி அரசாங்க அதிகாரிகளிடமிருப்பதும் காரணமாகலாம். அடுத்தவர் திக்குவல்லை கமால். இவரைப் பற்றி தமிழக இலக்கிய சஞ்சிகை ஒன்று குறிப்பிடுகையில் 'தமிழர்கள் வாழுகின்ற பாரம்பரிய பிரதேசங்களிலிருந்து வெகு தூரத்திற்குப்பால் மாத்தரைக்கு அண்மையில், திக்குவல்லை என்ற இடத்தைக் கிராமியச் சூழ்நிலையில் வாழ்ந்து கொண்டு தமிழ் இனக்கீழ்ப் பணிபுரியும் மகத்தான ஒரு படைப்பாளி' என்று குறிப்பிட்டிருந்தது உண்மையிலும் உண்மையே.

தனது சமூக அமைப்பின், மறத்தின் பேச்சுவழக்கில் பேசும்போதும் இவர்களைத் தமிழில், கரண்டிப்படும் ஒரு வர்க்கத்தின் கதையையே எத்தனை படைப்பாளியால் கட்ட முடியும்?

நான் பிறந்த மண்ணையும், எனது சமூகத்தையும் விட்டு விட்டு என்னால் எதையும் எழுத முடியாது என்று விவாதிப்பவர்கள் இவரின் கதைகளை ஆழமாக வாசித்துத் தெளிவது இன்றைய தேவைகளின் ஒன்றாகும். அடக்கப்பட்ட ஏழ்மை தாண்டவமாதும், ஒரு நேரச் சோற்றுக்கே திண்டாடும் வர்க்கத்தின் கதையை 'படைப்பாளியின் ஆற்றல் வாசகனின் கண்ணை கூசச் செய்யாமல்' எத்தனை பேரால் படைக்க முடியும்? திக்குவல்லை கமாலின் கதைகளும் ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டும். சரியான விமர்சனமும் செய்யப்பட வேண்டும்.

திருமணி:

இராச செல்வம்

கிழிந்துபோன வாழ்க்கைகள்

கோகிலா மகேந்திரன்

இரவுக் கன்னி தன் காலின் இருட் சலங்கையைக் காலையில் கழற்றி எறிந்துவிட்டு உசாராவ தற்கு முன்னரே அவன் விழித்துக் கொண்டான்.

'இண்டைக்குக் கொழும்புக்குப் போகவேணும்.....' என்ற நினைப்பே இரவெல்லாம் ஒரு மன அமைதியின்மையைத் தோற்று வித்திருந்தது.

'எலாம்' அடிக்காமலே அவன் எழுந்து கொண்டான்!

'முந்தி எண்டால் ஏனாம் அடிக்க அடிக்க என்ன மாதிரிச் சோத்து மாடுமாதிரிப் படுத்துக் கிடப்பாய். நான் பிரட்டிப் பிரட்டி எழுப்ப வேணும். இப்ப.....'

இவனுக்குத் தேநீர் போட்டுக் கொண்டிருந்த அம்மா அங்கலாய்த்தாள்.

உண்மைதான்.....! இப்ப..?

எழுந்தவுடனேயே காலில் சக்கரத்தைப் பூட்டிக் கொண்டான். இவனுடனேயே அதிகாலையில் கண்விழித்து விட்ட தென்றலின் இதயத்தை அறுபவிக்க முடியவில்லை. மனதில் ஒரு பயம். பயம் என்று சொல்ல முடியாது. ஒரு படபடப்பு.. ஆ... யெஸ் 'ரென்சன்' அதுதான் சரியான சொல்!

எதிர்கால நம்பிக்கையின் வச்சிர விழுதாய் அந்த 'இன்ர வியூ லெட்டர்' சூட்டுக்கேக்குள் அது' இருக்கிறதா என்று நான்காவது முறையாகப் பார்த்து விட்டு எழுந்து கக்கசுக்குப் போனான்.

கிணற்றடியில் முகம் கழுவும் போது காற்றுக் குளிர்ந்து சிலு சிலுத்தது. கூடவே ஒரு வெடிச் சத்தமும் கேட்டது. ஏல்லாம் பழகிப்போன சத்தந்தான்.

'தம்பி 'ஐடென்றிக் காட்' எடுத்து வைச்சனியே? பார் மோனை. பேந்து அவங்களிட் டைத் தப்பேலாது'

தேநீரைக் கொண்டு வந்து அவனிடம் தரும்போது அம்மா அக்கறையுடன் கேட்டாள்:

'டி. ஆர். ஓவிட்டைக் கை எழுத்து வரங்கினை துண்டு எடுத்தியே தம்பி?'

ஐயா அப்போதுதான் எழுந்து வந்தார்.

'மூண்டு நாலு இடத்திலு 'செக்கிங்' காம் கவனம் அண்ணை' இது தங்கை ரமணி.

'என்னட்டை என்ன கிடக்கு 'செக்' பண்ண? ஒரு நாளைக்கு மாத்திப் போடுற உடுப்பும். அம்மா தாற இடியப்பப் பாச

லும், ஒரு இருநாறு ரூபா காசம் தானே'

இவன் சிரித்தான்! உயிரற்ற சிரிப்புத்தான்!

'அண்ணை, காற்சட்டையிலை உள்ளுக்கு ஒரு பொக்கற் தைச்சு விட்டான், அதுக்குள்ளை வை காசை'

'அண்ணை, கொழும்பிலை எனக்கு என்ன லாங்கியருவாய்' என்று கேட்கும் தங்கைதானே இவள்?

'யாழ்ப்பாணத்துக்கு முதல் மினிபஸ் எங்கடை சந்தியிலை ஆறு மணிக்கெண்டவை. (நாலு மணி தொடக்கம் பஸ் ஓடுறது பழங்கதை எல்லோ?) அதைப் பிடிச்சால் நல்லது'

சீப்பில் கருள் மயிர் கெளவிக்கொண்டது. எண்ணெய்ப்போத்தல் திறந்து மூடியது உடுப்புக்கள் அடுக்குக் குலைந்தன. பவுடர் துகள்கள் நிலத்தில் பறந்து சிந்தின.

இவன் புறப்பட்டு விட்டான். 'அம்மா, ஐயா, ரமணி போட்டு வாரன்'

'போட்டு வா ராசா, கவனம். அவங்கள் ஏதும் கேட்டாதன்மையா மறுமொழி சொல்லு தம்பி'

அம்மாவின்கண்களில் நீர்கோர்த்துக் கொண்டது ஏன்?

சைக்கிள் சில்லுகள் வேகமாய் உருண்டன,

இவன் மினிபஸ்வெனுள் ஏறும் போது வெளியே மெல்லிய தூறல்! புழுதியில் நீர்த்துளி பட்டதும் எழுந்த மண்ணின் மணம்.....

'இந்த மண்ணை விட்டிட்டு நான் போறன். திரும்பி வாரானே, இவ்வையோ?'

இவன் மனதில் இந்த எண்ணம் மிதப்புக் கொண்டபோது

ஒரு நெகிழ்வு நெஞ்சின் உள்ளே! 'மினிபஸ் ஆறு மணிக்கெண்டியன், ஆறஞ்சாகுது'

'ஓம்... ஓம்... வெளிக்கிடப்போறம்' தாலாட்டிக் கொண்டு புறப்பட்டான் மினிபஸ்காரன்.

'கிறவுட் சேர்க்கிறதக்காக அரைவாசித் தூறம் இப்படித் தான் தாலாட்டிக் கொண்டு போவினம்'

சிரிப்புடன் ஒரு குரல்! திரும்பிப் பார்த்தான்.

பனங்குருத்து நிறம், முட்டை மென் சவ்வு மென்மை, நீர் கழுமிய பூந் தெளிவு, மாங்குருத்துக் குவிர்ச்சி. எங்கோ பார்த்த சிரிப்பு.

ஓ.....! மூளையில் பொறி தட்டியது.

'எங்க ளோசடை ஏ. எல். படிச்ச ரஞ்சினி. ஐஞ்சு வரிச மாச்சுது. மாறிவிட்டான்'

'என்ன? வீடிய வெள்ளென குட்கேசோடை?'

'கொழும்புக்குப் போறன்'

'ஓ..... ஐசே..... என்ன விசேஷம்?'

'ஒரு இன்ரவியூக்குப் போறன். உங்களுக்கென்ன? எப்பவோ வேலை கிடைச்சிட்டுது. நீங்கள் வக்கி'

'இந்த நேரத்திலை கொழும்புக்கு ஏன் போறீங்க? உயிர் பெரிசோ? உத்தியோகம் பெரிசோ? அதுவும் உங்களைப் போலி வாட்ட சாட்டமான போய்ஸ்'

'உத்தியோகம் வந்தாப்பிறகு உயிர் பெரிசாத்தான் இருக்கும். இப்ப உயிரைக் காப்பாத்த உத்தியோகம் தேவையாக் கிடக்கு' என்ன செய்யிறது?

அவளது பூ முகத்தின் பனிக் குவிர் கொட்டும் மலர்ச்சியை இவன் மனப் பூரிப்புடன் பார்த்தான் என்று நிச்சயமாக எழுத முடியாது. ஏனெனில் இவன் மனம் முற்றாக உலர்ந்து போய்க் கிடந்தது.

'என்று தணியுமிந்த சுதந்திர தாகம் என்று மடிபு மெங்கள் அடிமையின் மோகம்' பாரதி பாடல் மினிபஸ்ஸில் ரேப்பில் போய்க் கொண்டிருந்தது. 'கண்கள் சொல்லும் காதல் ராகம்' போன்ற பாட்டுக்களை மினிபஸ்காரர் கூட மறந்துவிட்டது அதிசயந்தான்.

'மினிபஸ்' யன்னலாடாக வெளியே பார்த்தான். பச்சை நிறத்தில் நிரையாய் எழுந்து குரக்கள் பயிர், (கொஞ்ச நாள் மறந்து போயிருந்த குரக்கள், வரகு எல்லாம் இப்ப எங்கடை ஆக்கள் போடத் தொடங்கிட்டினம். பட்டினிப் பயந்தான்) அணிவகுத்து நிற்கும் வீரர்போல! தோட்டக்காரனைக் கண்டதும் வீரிட்டுக் கத்தி நாலாபுறமும் சிதறி ஓடும் கிளிகள். எங்கள் மக்கள் ஓடுவது போல!

மனதில் திடீரெனத் தோன்றும் உவமான உவமேயங்கள்கூட இப்படி அமைகின்றனவே என்று எண்ணித் தனக்குள் சிரித்துக் கொண்டான்.

திடீரென்று ஒரு நினைவின் உந்தவில் குட்கேசைத் திறந்து ஐடெனரிக் காட் இருக்கிறதா என்று பார்த்துக் கொண்டான், மினிபஸ் இன்னும் தாலாட்டிக் கொண்டிருந்தது.

'அண்ணை, நான் ஏழு மணி கொழும்பு பஸ்ஸைப் பிடிக்க வேணும். கொஞ்சம்.....'

'ஓம்... ஓம்... கட்டாயம் ஆறே முக்காலுக்குப் போயிருவம் பயப்படாதையும்'

மனித நேயம் கால்வதமான துதான்! கங்கைத்துக்கு அப்பால் பேயோட்டம் அவன் இவனை யாழ்ப்பாணத்தில் இறக்கிய நேரம் ஆறு ஐம்பத்தைந்து.

இவனது உயாமான கால்கள் மண்ணை வேகமாய் மிதித்து முன்னேறின. கொழும்பு பஸ்ஸில் சனங்கள் ஏறிக் கொண்டிருந்தார்கள். இவனது 'ரிக்கற்' நீட்டப்பட்டபோது,

'தம்பி, இது அடுத்த பஸ்ஸுக்கு, கிழை இறங்கி நிலிலும்'

நின்றான்.

'ஹலோ மச்சான் நீயும் கொழும்புக்கே? ஒன்பது மணி பஸ்ஸுக்கே?'

'ஹலோ' ஏன் ஒன்பதுமணி? அடுத்த பஸ் இப்ப வெளிக்கிட்டு'

'இவ்வை மச்சான். இண்டைக்கு ஒரு பஸ் 'பிரேக்டவுலும்' இனி அடுத்த பஸ் கொழும்பு பாலை வந்துதான் வெளிக்கிடும்; வாவன் உதிலை போய் ஒரு ரீ குடிச்சுட்டு உப்பிடிச் சுத்திக் கொண்டு வருவம்'

இவன் நம்பாமல் போய்க் கேட்டான் உன்னே.

'ஓம்... அடுத்த பஸ் இண்டைக்குக் கொஞ்சம் வேற ஆகும். கொஞ்சந்தான், எட்டு எட்டரைக்கெல்லாம் வெளிக்கிட்டிடும்'

வீனாடிகளின் வளர்ச்சி நிமிடத் துரிகளாகி மடிகிறது.

'வாவன் மச்சான் ரவுணுக்கைபோய் லாத்திக் கொண்டு திரும்ப வருவம்'

'சே..... பயணம் எண்டு வந்திட்டுத் திரும்பிப் போக ஒரு மாதிரிக் கிடக்கு. எனக்கு உதுகளிலை நம்பிக்கை இல்லைத்தான். எண்டாலும் என்னத்துக்கு'

'வாவன் உதிலை இருப்பம்'

இருவரும் அவ்விடமிருந்த தார்ப்பிப்பா ஒன்றில் ஏறி மதி லுக்கு மேல் குத்திக் காலை ஆட் டிக் கொண்டனர்.

இவர்களைப் போலவே அந்த ஏழு மணி பஸ்ஸுக்கு வந்த இன்னும் பலர்.

'சீ..... நேரத்துக்குத் தெரிஞ் சிருத்தா காலமை ஆறுதலாக எழும்பிச் சாப்பிட்டுக் கீப்பிட்டு வந்ருதிக்கலாம்' — ஒரு அரைக் கிழவர்.

சூரியப் பிரகாசம் இப்போது உலகத்தின் மீது வியாபிப்போமா வேண்டாமா என்பது போல மாய்மாவம் காட்டியது.

'சோ..... மச்சான் எப்படி வாழ்க்கை?'

'என்றை வாழ்க்கையோ...? என்றை வாழ்க்கை ஒரு தைக்க முடியாத ஊசிஎன்று சொல்லன்'

புதுக்கவிதை மணம் அடிக் குது.....'

'என்ன மணம் அடிச்சா வென்ன, உண்மையைத்தான் சொல்லுறன். வெளிநாடு போவ மெண்டால் அதுக்கும் காசு வசதிப்பட்டேல்'

'தம்பியவை, ஏன் உதிலை, உயரமான இடத்திலை. கண்ணுக்கு எத்துப்படுற இடத்திலை இருக்கிறியள்? வில்லங்கத்தை விலைக்கு வாங்கவோ? இஞ்சை வாருங்கோ'

அரைக் கிழவன் அழைப்பில் சிந்தனைச் சரம் அறுந்துபோக இருவரும் இறங்கி உள்ளே நடந் தனர்.

கண் கொள்ளாக் கனவும், நெஞ்சு கொள்ளாத ஆசையுமாய் முதல் இன்றவியுக்குப் போய் வந்த காலத்தை நினைத்துக் கொண்டு இவன் மணிக்கட்டைப் பார்த்தான்.

'எட்டு மணியாச்சு. பஸ் ளைக் காணேல்லை' கேட்டனர்.

'வந்திடும். கொழும்பிலை ஏதும் பிரச்சினையோதெரியேல்லை. ஒம்பதுக்கு முன்னம் வந்திடும்' ஆபீஸ் பதில்.

'யாழ்ப்பாணத்துச் சனம் பயணம் வந்தால் திரும்பிப் போகாது என்று தெரியும். அது தான் சரியான நேரத்தைச் சொல்லாமல் பேய்க்காட்டினம்' ஒருவர் புறுபுறுத்தார்.

'றெயிலை விட்டிட்டு இது பாதுகாப்பெண்டு கூடக் காசு கட்டி இஞ்சை வந்தா, காசை யும் வாங்கிப்போட்டு' மற்றவர் தொடர்ந்தார்.

அந்த இரண்டாவது மனித ரின் உதடுகளின் இறுக்கத்தில் ஒரு முரட்டு அபஸ்வரம் எட்டிப் பார்த்தது.

மணி எட்டரை ஆனபோது இடியப்பப் பார்சலைத் திறந்து இருவரும் சாப்பிட்டனர். உடம் பில் வியர்வை, பங்குனிமாத வியர்வை நசநசத்தது. மனப் புழுக்கம் வேறு.

'எத்தனை மணிக்கு பஸ் வரும், உண்மைபைச் சொல் லுங்கோ, அல்லது எங்கடை காசைத் தந்து விடுங்கோ நாங் கள் போறம்' ஒன்பது மணிக்கு ஒருவர் குரல் உயர்த்தினார்.

'காலமை ஏழு மணிக்கு வெளிக்கிட்டா இரவு எட்டு மணிக்காவது கொழும்பு போய்ச் சேரலாம் என்று வந்தம், இப்ப பத்து மணிக்கு மேலை வெளிக் கிட்டுச் சாமத்திலை கொண்டு போய் விடப்போறியள். அதுக் குப் பிறகு நாங்கள் எங்கை போறது?' இன்னொரு மொட் டைத்தலை உதவிக்கு வந்தார்.

'நானும் இரவு நித்திரை முழிச்சிட்டு நாளைக்கு இன்றவியுக்கு ஃபிறெஷ் ஆகப் போக ஏவாது மச்சான்'

இவனும் கவலைப்பட்டான். 'ஆ..... இஞ்சை பஸ் வந் திட்டுது!'

பின்னால் இருந்த மஞ்சள் சாறிப் பெண் பையைத் தூக்கிக் கொண்டு எழுந்தபோது பத்து மணி!

வந்து நின்ற பஸ்ஸில் இருந்து டிரைவர் இறங்கி உள்ளே போனார். ஒரு சிறு பையன் வாளியும் தண்ணியும் துணியுமாய் ஓடி பஸ்ஸின் பக்கங்களைக் கழு வத் தொடங்கினான். இன்னொரு வன் படாரென்று குனிந்து பஸ் ளின் கீழ்ப் படுத்துக் கொண்டான். மற்றவன் பின் சில்லைக் கழற்றத் தொடங்கினான்.

சடப் என்றான். பஸ்ஸுக்குச் 'செக்கிங்' நடக்கிறது! பஸ்ஸைக் கண்டவுடன் குட்கேசைத் தூக் கிக் கொண்டு எழுந்த இவன் பத்து நிமிடம் கழித்து மீண்டும் அமர்ந்து கொண்டான்.

'டேற்றி ராஸ்கல்ஸ். ஏழு மணி பஸ் எண்டிட்டுப் பத்துக் கும் வெளிக்கிடுற யோசனை இல்லை. இதுதானே தமிழனுக்கு வந்த கேடு. ஒவ்வொருத்தனும் தன் தன் லாபம்'

முன்னாய் நின்ற 'நீல சேட்' ஆங்கிலத்தில் திட்டிக் கொண்டார்.

'பதினொரு மணி போலை வெளிக்கிட்டாத்தானும் நல்லது. நாவுற்குழியிலை அவர்கள் சாப் பிடப் போடுவார்களாம் கரைச் சல் இல்லையாம்'

உள்ளே பஸ் புறப்பாடு பற் றிக் கேட்கப் போனவர் திரும்பி வந்தார்.

'ஆவங்கள் சாப்பிடப் போற நேரம் இவைக்கு இப்பத்தான்

தெரிஞ்சுதாமோ?' வழக்கைத் தலை சிரித்தார்.

'அடுத்த பஸ் ஒரு மணிக் காம். இரண்டும் கிட்டக் கிட் டப் போலும். ஒண்டுகொண்டு பாதுகாப்பாம்;

'ஓ! இரண்டு பஸ் அடுத்த தடுத்துப் போனால் வழியிலை கொள்ளை அடிக்கிறவங்களுக்கும் லாபம்'

பஸ்ஸின் திருத்த வேலைகள் முடிந்து, மசல் அடித்து, டயர் மாற்றி, பஸ்ஸில் பிரயாணிகள் ஏறிய போது நேரம் பதினொரு மணி.

'இன்னும் என்னப்பா கணக்கம்?'

'டிரைவர் குனிக்கிராமம் வருவாராம்'

'குளிக் கிராமம், வரு... வரா...ம்'

ஒருவர் வார்த்தைகளை அக் கக்காய்ப் பிரித்தார்.

'இவ்வளவு நேரமுந்தான் ஒவ்வொரு காரணம் சொல்லிப் பேய்க்காட்டினியன். இனியும் பேய்க்காட்டேவாது'

'நாங்கள் எல்லாரும் சேர்ந்து மறியல் இருப்பம்'

'உங்கடை பஸ் ரண்டையும் கொழும்புக்கு ஓட விடமாட்டம்'

பிரயாணிகள் எல்லாரும் சேர்ந்து சாத்விகப் போராட்டம் ஆரம்பிக்க ஆயத்தமானபோது (இந்தக் காலத்திலும்தான்) டிரைவர் வந்து பஸ் எடுத்தார்.

'உன்றை இன்றவியு நேரத் துக்குப் போடுவம் பயப்பிடாதை ரவி'

'என்ன நிச்சயம்? வழியிலை'

இவன் சிரித்தான், மீண்டும் உயிரற்ற சிரிப்பு!

இலங்கை நாட்டு அந்தரே கதைகள்

தமிழ் இலக்கியச் சுவைஞர்களுக்கு தெனாவி இராமன் கதை அத்துப்படியானதே. அவன் ஒரு விக்ககவியாகி, அரசவைக் கோமாளியானான்.

இது போலவே இலங்கையின் தென்பகுதியில் மாத்தறைக்குப் பக்கத்தில் 'திக்குவெல்கை' என்ற இடத்தில் அந்தரே என்ற இலங்கையின் 'தெனாவி ராமன்' வாழ்ந்து வந்தான். இவனும் தனது செயல்களாலும், சொற்களாலும் பலரை சிரிக்க வைத்து சிந்திக்கச் செய்தவன். இது மட்டுமல்ல, நினைத்த நேரத்தில் நகைச் சுவைப் பாடல் பாடக்கூடிய கற்பனை வளம் பொருந்திவருகவும் இருந்தான்.

அந்தரேயின் கதைகள் பல உள்ளன. ஆனால், எல்லாவற்றையும் சிங்கள மொழியில் கூட இன்னும் தொகுத்து வெளியிடவில்லை. ஆனால், 'மாத்தளை சோமு' இவைகளில் முப்பத்தொரு கதைகளைத் தொகுத்து வெளியிட்டுள்ளார். உண்மையில், தென்னகத்து மீனாட்சி புத்தக நிலையம்தான் வெளியிட்டுள்ளது.

முன் அட்டை எளிமையானதாக இருந்தாலும் மனங் கவர்வதாக அமைந்துள்ளது. ஊன்னை எழுத்துக்களுக்கு, கறுப்பும் இனம் பச்சையும் எடுப்பாகத்தான் உள்ளது.

சிறுவர்களுக்கான கதைகளாக அமைந்துள்ளனவாகையால், எழுத்துக்கள் சற்றே பெரிய அச்சில் அமைந்துள்ளன. எழுத்துக்கள் தெளிவாகவுள்ளன. எழுத்துப் பிழைகள் காணப்படாவிட்டாலும், சில இடங்களில் காணப்படும் இலக்கணப் பிழைகளைத் தவிர்த்திருக்கலாம். விசேடமாக மாணவர்களுக்கான ஏடு என்பதால் இதைக் குறிப்பிட வேண்டியுள்ளது.

கதைகள் சாதாரண, சாமானிய தமிழில், யாவரும் விளங்கிக் கொள்ளக் கூடிய மொழியில் எழுதப்பட்டுள்ளன. சிறுவர்களுக்கு ஏற்ற மொழிநடை கதைகளில் கருத்துக் களையும், நகைச்சுவையையும் வெளிக் கொணர மொழிநடை நன்கு உதவி புரிகின்றது. 'அந்தரேயின் தருமம்' என்ற முதலாவது கதை முதல் 'இருந்தும் சிரிக்க வைத்தான். இறந்தும் சிரிக்க வைத்தான்' என்ற முப்பத்தொராவது கதைவரை வாசித்துச் சுவைக்கக் கூடியவையாக அமைந்துள்ளன.

என்றாலும், இது விசேடமாக சிறுவர்களுக்கே வெளியிடப்பட்ட நூலாகையால் ஒரு சிலபடங்களுடன் வெளியிட்டிருக்கலாம்.

எது எவ்வாறாயிருப்பினும் பள்ளிக்கூட வாசிக்காணிகளில் இருக்க வேண்டிய ஒரு புத்தகம் இது என்பதைக் குறிப்பிட வேண்டும்.

ஏ. பி. வி. கோமஸ்

ஒரு கிராமத்து மழை!

மு. பஷீர்

திக்கின்
மார்பில்
முரட்டு
அதிர்வுகள்!

மாதவிடாய்
பெண்ணின்
சோர்வு
முகமாய்
அந்திக்
கருக்கல்!

மின்னல்
டோர்ச்
ஒளியில்
பளிச்சிட்ட
மேகக்
கருமைகள்
வெறி
பிடித்த
தலைகளாய்
அசையும்
மரங்கள்

ஒரு
யுகப்பிரளய
முன்னறிப்பாய்
இடி
மின்னல்
குமுறல்!

கன்றின்
கதறல்
பறவை
பரபரப்பு
காற்றை
வெல்லப்
போரிடும்
நெற்கதிர்கள்!

ஒலைக்
கூரையில்
ஒழுகி
விழும்
நீர்த்
துளிகள்
பாத்திரத்தில்

பாய
ஒரு புதிய
இசை
அரங்கேறும்

ஒரு
யுகப் பிரளய
முன்னறிப்பாய்
இடி
மின்னல்
குமுறல்!

வாடைக்
குளிரிக்
மேனித்
திரி
தீப்பற்றிக்
கொள்ள
வெளிநாடு
போன
பர்த்தாவை
எண்ணி
ஒரு குயில்
விரக
விடாய்
வளர்க்கும்!

வானத்
தடியனின்
மோகப்
பிடிக்குள்
முச்சடைத்து
கன்னி இமை
விலகியதில்
பூமிப்
பெண்ணின்
மார்பெங்கும்
சரச் சிவப்பு!

ஒரு
யுகப் பிரளய
முன்னறிப்பாய்
இடி
மின்னல்
குமுறல்!

மாபெரும் வெற்றி பற்றி இந்திய எழுத்தாளர்கள்

ஏ. சென்கேவிச்

1941, ஜூன் 22ம் தேதி சோவியத் யூனியன் மீது நாலி ஜெர்மனி கட்டவிழ்த்து விட்ட புத்தத்தை, 'உலகத்திலேயே சமத்துவம் மற்றும் சமுதாயத்தின் கோட்பாடுகளைச் செயல்படுத்திய ஒரே நாட்டின் மீது நடத்தப்பட்ட தாக்குதல்' என மனிதாபிமானம் நிறைந்த இந்திய எழுத்தாளர்கள் கருதினர். எனவே, இரண்டாவது உலக யுத்தம் பற்றி இந்திய எழுத்தாளர்கள் எழுதிய முதல் புத்தகங்களே, ஜெர்மனி பாசிஸ்டுகளுக்கு எதிராக சோவியத் மக்கள் நடத்திய வீரப்போரை. மாபெரும் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகச் சித்திரித்தன.

அந்த யுத்தத்தில் இந்திய எழுத்தாளர்கள் நியாயமான வீரத்தைப் போராட்டம் நடத்திய சோவியத் மக்களுடன் தங்கள் ஒருமைப்பாட்டையும், அவர்களுடைய வெற்றியில் நம்பிக்கையும் தெரிவித்தனர்.

1941 ஜூனியில், ஹ்வொரு நாள் காலை, சோவியத்—ஜெர்மனி போர்முனைச் செய்திகளை ரவீந்திர நாத் தாகூர் வெகு ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்ததாக அவரை நேரில் அறிந்தவர்கள் கூறுவர். சோவியத் துருப்புக்களின் முதல் வெற்றி சிறியதானாலும், அதைத் தாம் எதிர்பார்த்ததாகத் தாகூர் கூறினார். பாசிசத்தை முறியடித்து, சோவியத் மக்கள் வெற்றி பெறுவார்கள் என்பதில் தாகூருக்கு அளவற்ற நம்பிக்கை இருந்தது.

பாசிசத்தைக் கண்டித்து, முற்போக்கு உரிமை எழுத்தாளரான அலீ சர்தார் ஐஃப்ரி பவ கட்டுரைகள் எழுதினார். சோவியத் ராணுவ வீரர்களின் தீரத்தைப் பாராட்டி 'செவாஸ்ட்டபோல் தற்காப்பு' என்ற கவிதையை அவர் எழுதினார்.

தமிழ்க் கவிஞரும், வசன எழுத்தாளரும், பத்திரிகையாளருமான ஜீவா 'பாசிசப் பேய்களெல்லாம்' என்ற ஒரு பாடலை எழுதியுள்ளார். தமிழ் வாசகர்களிடையே இது பேராதரவைப் பெற்றது. பாசிசத்திற்கு எதிராக சோவியத் சேனை நடத்தும் போராட்டத்தை மனித சமுதாயம் முழுவதும் கூர்ந்து அவதானித்து வருவதாக அவர் அந்தக் கவிதையில் கூறுகிறார்.

மாபெரும் தேச பக்த யுத்தம் பற்றிய சோவியத் எழுத்தாளர்களின் நூல்கள் இந்திய மொழிகளில் வெளி வருவது அண்மை ஆண்டுகளில் கணிசமாக அதிகரித்துள்ளது. சோவியத் மக்களின் மாபெரும் தேச பக்தச் செயல்களின் உலக முக்கியத்துவத்தை ஆழ்ந்து அறிய இந்தியக் கலாசார ஊழியர்களுக்கு சோவியத் எழுத்தாளர்கள் உதவுகின்றனர். *

அவலை நினைத்துக் கொண்டு

தம்பிஐயா கலாமணி

வடமராட்சி பற்றிப் பேசப் புகுந்த திரு. காரை செ. சுந்தரம் பிள்ளை அவர்களுக்கு பாவம், யாரோ பச்சைக் கண்ணாடி மாட்டி விட்டிருக்கிறார்கள்.

மல்விகையின் 20 வது ஆண்டு மலரில் இடம் பெற்ற இசை நாடக வரலாறு குறித்த திரு. காரை செ. சுந்தரம்பிள்ளையின் கட்டுரையைத் தொடர்ந்து நவம்பர் மாத இதழில் வெளிவந்த திரு. எஸ். தம்பிஐயாவின் கடிதத்திற்குப் பதிலடி கொடுக்கும் முகமாக, இசை நாடக வளர்ச்சிக்கு வடமராட்சியின் பங்களிப்புப் பற்றி மே மாத இதழில் செ. சு. எழுதியிருந்த கட்டுரையைப் படித்த பின்பு இவ்வெண்ணம்தான் என்னுள் வலுப்பெற்றது. இவ்வாறான பதிலடிகள் ஒருவரின் உள்மன விகாரங்களைக் காட்டுவன. இவை ஆராப்ச்சியின் செழுமைக்குப் பங்கமாக அமைந்து உண்மைக்குப் புறம்பாக வரலாற்றுப் புரட்டலுக்கும் வழிவகுக்கும் என்ற அச்சத்தாலேயே இக் கட்டுரையை எழுத விழைந்தேன். வடமராட்சியிலுள்ள மூத்த கலைஞர்கள் பலர் ஆதாரபூர்வமாகப் பல தகவல்களைத் தந்துதவியதோடு செ. சு. வின் கட்டுரைக்கு மறுப்பு எழுத வேண்டியதன் அவசியத்தையும் வலியுறுத்தினர்.

20 வது ஆண்டு மலரில் 'இசை நாடகங்களும் சலுகைகள் மறுக்கப்பட்ட மக்களும்' என்ற தலைப்பில் எழுதப்பட்ட செ. சு. வின் கட்டுரையைப் படித்துவிட்டு, ஒடுக்கப்பட்ட மக்களை சலுகைகளை எதிர்பார்த்திருக்கும் மக்களாகக் குறிப்பிட்டமைக்காக, 'இது பொறுப்பதில்லை—தம்பி! எரிதழல் கொண்டுவா. அண்ணன் கையை எரித்திடுவோம்' என்று எழுத்தாள நண்பர் சிலர் கொடுத்தெழுந்த போதிலும் கூட, ஒடுக்கப்பட்ட மக்களை சலுகைகள் மறுக்கப்பட்டவர்களென்றே அழைக்கும் அவரின் பழக்க தோஷத்தை மன்னித்து, ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் பக்கம் செ. சு. வின் கவனம் திரும்பியிருப்பது குறித்து மகிழ்ந்தோருள் நானும் ஒருவன். காரை செ. சு. அவர்களை வடமராட்சியிலுள்ளோர் யாவரும் நன்றாகவே அறிவர். அவரின் ஆரம்பகாலக் கவிதைகள் அச்சேறத் தொடங்கியிருந்த காலத்திலிருந்த அவரை நானும் அறிவேன். ஆனாலும் பட்டப் பின் படிப்புக்காக நாடகவியலை அவர் ஆய்வுக்கெடுத்துக் கொண்டமையை மலரில் செ. சு. தம்மை ஒரு நாடகவியலாளனாகக் காட்டிக் கொண்ட பின்புதான் அநேகர் அறிய வந்துள்ளனர்.

மலர்க் கட்டுரையிலே வடமராட்சியினருக்கு மட்டுமென்ன, ஒடுக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாண மக்கள் சகலருக்குமே நடிகமணி வைர

முத்துவின் பேரனாகிய அண்ணாவி வைரவியும் அவர்தம் வழிவந்த புள்ளைநாயகமுமே இசை நாடகத் துறைக்குக் குருவாக இருந்து வழிகாட்டிகளாகவும் விளங்கினார்களென செ. சு. நிலைநிறுத்த முயன் றமையை மறுத்து வடமராட்சிக் கலைஞரான எஸ். த. கடிதம் எழுதினாரெனின், அது நியாயமானதே. செ. சு. வின் இக்கருத்தை மறுக்கும் வகையில் 'காங்கேசன்துறையில் அண்ணாவி வைரவி உரு வான அதேகாலத்திலேயே வடமராட்சியிலும் அண்ணாவி புதியார், பெரியபொடி அண்ணாவியார், பூசாரி அண்ணாவியார் போன்றோர் உருவாகினர்' என மிகவும் நாசூக்காக எஸ். த. குறிப்பிட்டுள்ள மையை விளங்கிக் கொள்ளாது. மே மாதக் கட்டுரையில் அண்ணாவி புதியார், பெரியபொடி அண்ணாவியார் போன்ற முத்த கலைஞர் களின் பங்களிப்பை காலவரையறையோடு ஆராயப் புகுந்து, முத லாவது கட்டுரையில் செ. சு. தாம் இழைத்த தவறை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டியிருப்பது துர்ப்பாக்கியமானதே. இதே போல, 'வடமராட்சியில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் மத்தியிலே இக்கிராமியக் கலைகள் வளர்ந்தவிதம் நுணுகி ஆராயப்பட வேண்டியது' என ஆராய்ச்சியாளருக்கு எஸ். த. விடுக்கும் வேண்டுகோளைத் தப்பர்த்த தம் செய்து கொண்டு, 'நுனிப்புல்' மேயாமல் எஸ். த. வின் கருத் துக்களை வரிக்குவரி மறுத்துக் காட்டுகிறேன் பார்' என்று கங்கணம் சுட்டிக் கொண்டு முன்னுக்குப்பின் முரணாக செ. சு. எழுதியிருக்க வேண்டாமே என்றும் கேட்கத் தோன்றுகின்றது.

'கட்டுரையாசிரியர் பெரும்பாலும் தம்மை மையமாக வைத்து எழுதிச் சென்றுள்ளமையால் அக்கட்டுரை அகையத் தன்மைக்குட் பட்டு விட்டது. அவருக்கு முன்னர் வாழ்ந்த இசை நாடகக் கலை ஞர்களுடைய பாரிய பங்களிப்பினை அவர் ஆராயத் தவறவிட்டார்' என்றும், 'காங்கேசன்துறையில் அண்ணாவி வைரவி உருவான அதே காலத்திலேயே வடமராட்சியிலும் அண்ணாவி புதியார், பெரியபொடி அண்ணாவியார், பூசாரி அண்ணாவியார் போன்றோரும் உருவாகினர் என்று கூறுகின்ற கட்டுரை ஆசிரியர் அவர்களுடைய பங்களிப்பினையும் அவர்களுக்குப் பின்வந்த கலைஞர்களுடைய பங்கு விப்பினையும் ஆராயாது மிகவும் காலத்தால் பிந்தியதான தம் முடைய பங்களிப்பினை மட்டும் கூறி கட்டுரையை முடித்திருப்பது பெரும் குறையாகப் பலரால் எனக்குச் சுட்டிக் காட்டப்பட்டது' என்றும் தனது மே மாதக் கட்டுரையில் குறிப்பிடும் செ. சு. முத லில் எஸ். த. ஒரு நாடகவியலாளர் அல்ல என்பதையும் மல்லி கைக்கு அவர் எழுதிய ஒரு கடிதமேயன்றி ஆய்வுக் கட்டுரை அல்ல என்பதையும் விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும். உண்மையில் பார்ட் கப் போஸ்டல், 'இசை நாடகங்களும் சலுகைகள் மதுக்கப்பட்டு மக்களும்' என ஆய்வுக் கட்டுரை எழுத வந்த செ. சு. தான் அப் பணியை முன்னரே செய்திருக்க வேண்டும். 'அண்ணாவி புதியார், பெரியபொடி அண்ணாவியார், பூசாரி போன்றோர் வழித்தோன் றல்களான வதிரி செல்லப்பா, அல்வாய் சவலை. வதிரி கிருஷ்ண பிள்ளை மாஸூர் என்போரும் இன்னும் பலரும் இந்தியக் கலைஞர் களுடன் போட்டி போடும் தரமுள்ளவர்களாக வடமராட்சியில் உருவாகினர்' என எஸ். த. பட்டியல் போட்டுக் காட்டியிருந்த மையையும் இவர்களில் பெரியபொடி அண்ணாவியாரை மட்டுமே தனது முதலாவது கட்டுரையில் செ. சு. குறிப்பிட முடிந்தது என

பதையும் ஒப்பிட்டு நோக்கும்போது எஸ். த. மீதான செ. சு.வின் குற்றச்சாட்டுத்தான் நியாயமற்றதாகத் தெரிகிறது.

ஒப்பற்ற கலைஞர்களான குண்டுமணி, கிருஷ்ணபிள்ளை மாஸூர் என போரைப் பற்றி தமது மே மாதக் கட்டுரையில் 'ஆஹா ஓஹோ' என்ற புகழும் செ. சு. தமது 1வது கட்டுரையில், 'இவ் வாரிய கலைஞர்களின் பெயர்களைத்தானும் குறிப்பிட முடியாத அள விற்கு ஞானதனியமாகவே இருந்திருக்கிறார் என்பதும், எஸ். தவின் கடிதத்தின் பின்பான இந்த அறுமாத காலத்தில்தான் இக்கலைஞர் களைப் பற்றியும் ஓரளவு அறிந்து கொண்டிருக்கிறார் என்பதும். செ. சு. தமது மே மாதக் கட்டுரையின் இறுதியில் குத்தலாக வேண்டும் எஸ். த. வுக்குக் கூறிக்கொண்ட நன்றியிலிருந்து அறியக் கிடக்கின்றன. இதன் காரணமாகவே இசை நாடக வரலாறு பற் றிய இவரி ஆய்வில் ஒரு பகுதியையேனும் மீள்பார்வை செய்ய வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டுள்ளது.

'திரு. எஸ். தம்பிஐயா நாடகமாடிய காலகட்டத்தில் கொடி கட்டிப் பறந்தவர் அண்ணாசாமி ஆசிரியர்' என்றும், 'வைரமுத்து வின் வளர்ச்சிக்கு ஆசிரியர் அண்ணாசாமியின் பங்களிப்பு முக்கிய மானது' என்றும், 'வைரமுத்து நாடக உலகில் பிரவேசித்து பெருமை பெறத் தொடங்கியது வடமராட்சியில்தான்' என்பதும் மே மாதக் கட்டுரையில் குறிப்பிடும் செ. சு. தனது முதலாவது கட்டுரையில் இவை பற்றி எதுவுமே குறிப்பிட்டாரல்ல. வைர முத்து ஓர் ஈடிணையற்ற கலைஞன் என்பதற்காக வைரமுத்துவின் சந்ததியிலுள்ள அணவரையுமே முதன்மைப் படுத்துவதாக அமைந்த செ. சு. வின் முதலாவது கட்டுரையில் வடமராட்சி என்ற மண்ணி லேதான் வைரமுத்து தன்னை வளர்த்துக் கொண்டாரென்பதைப் பற்றி ஒரு சிறு குறிப்புக்கூட இடம்பெறவில்லை. ஆனால் எஸ். த. வுக்குப் பதிவடி கொடுக்க வந்த இடத்தில்தான் வடமராட்சிக் கலைஞர்கள் பற்றி தான் எதையும் மறுக்கவில்லை, மறைக்கவு மில்லை என்றும் மேலாகச் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட வில்லை என்றும் செ. சு. நொண்டிச்சாட்டுக் கூறுகிறார். இவ்விடத் தில் வடமராட்சி மண் பற்றி ஒன்றைக் குறிப்பிட வேண்டும். ஈழத்தின் இசை நாடகத்துறை வளர்ச்சியில் வடமராட்சியின் பங்கு பற்றித் தெரிந்து கொண்ட உண்மைக் கலைஞன் என்றமே வடம் ராட்சியின் மண்ணைத் தொட்டுக் கண்ணில் ஒற்றிக் கொள்வான் என்றும் அது மிகையல்ல. இசை நாடகத்துறைக் கலைஞர்களைக் 'கருவிலே திருவுடையாராகக் கொண்டு விளங்கும் பூமி அது. இம் மண்வாசிதான் ஒரு சில வருடங்கள் அங்கு வாழ்ந்த செ. சு. அவர்களுக்கு பட்டப் படிப்புக்காக ஈழத்து இசை நாடக வர லாற்றை ஆய்வுக்காக எடுத்துக் கொள்ளக்கூடிய துணிலைக்கூட வழங்கியது எனலாம்.

இனி, செ. சு. வின் மே மாதக் கட்டுரை வெறுமனே எஸ். த. வின் கடிதத்திற்கான பதிவடி முயற்சிதான் என்பதை செ. சு. வின் எழுத்துகளிலேயே காண்போம். வடமராட்சிக் கலைஞர்களைப் பற்றிக் கூற வந்த இடத்தில், 'திரு. எஸ். தம்பிஐயா அவர்களும் இக்கால கட்டத்தில் சில கலைஞர்களைச் சேர்த்து நாடகங்கள் ஆடி வந்தார். இவருடைய இரண்டு, மூன்று நாடகங்களை நானும் திரு. ஆ. ம. செல்லத்துரை உபாத்தியாயரின் மகன் சபாவுமாகப் பார்த்

திருக்கிரேம். திரு. எம். பி. அண்ணாசாமி உபாத்தியாயரும் பின்னர் நடிமணி வைரமுத்துவும் இசை நாடகத்துறையில் காலான்றி நிலைத்து போல இவரால் நிலைக்க முடியவில்லை' என்று கூறும் செ. சு. அதற்கான காரணங்களாக இராஜபாட்டுக்குரிய தோற்ற மின்மையும், சாரீரவளக் குறைவுமாகும் என்றும், திரு. அண்ணாசாமி ஆசிரியர் அவர்களும், திரு. வி. வி. வைரமுத்துவும் சிறந்த நாடகப் பாரம்பரியத்தை உடையவர்கள்; இப்பாரம்பரிய சூழல் திரு. தம்பிஜயா அவர்களுக்கு இருக்கவில்லை என்றும், திரு. அண்ணாசாமியும் திரு. வைரமுத்துவும் சிறந்த இசை நாடகக் கலைஞர்களாக நெறிப்படுத்தப்பட்டவர்கள். சங்கீதத்தை முறையாகக் கற்றவர்கள். இந்நெறிப்படுத்துகை தம்பிஜயாவுக்கு இருக்கவில்லை என்றும் அடுக்குகிறார்.

திரு. எஸ். த. தனது சிறுவயதிலிருந்தே இற்றைவரை நாடக உலகத் தொடர்புடையவர். குறைந்தது ஐம்பது வருடங்களாக தொடர்ச்சியாக நாடகமாடி பல நூறு மேடைகளைக் கண்டவர். பலவகையான குணவியல்பு உள்ள பாத்திரங்களிலும் நடித்திருக்கிறவர், வடமராட்சியில் செ. சு. சாலடி எடுத்து வைத்திருந்த காலத்தில் பெரும்பாலும் ஸ்திரீபார்ட்டாகவே நடித்துக் கொண்டிருந்தவர். அண்ணாசாமி ஆசிரியர் எவரிடத்துச் சங்கீதம் கற்றுக் கொண்டாரோ அதே பேராசானிடம் ஒன்றாகவே சங்கீதம் கற்றுக் கொண்டவர். இவர்களிருவரும், எஸ். த. வின் மைத்துனரான வே. பாலசிங்கமும், இன்றைய சங்கீத பூஷணமான பாசையூர் அக்வின் மாஸ்டரும் ஆறுமாத காலம் தொடர்ச்சியாக வேம்படி மகளிர் வித்தியாசாலையில் அண்ணாமலைச் சர்வகலாசாலை பேராசான துரைசாமி ஐயரிடம் சங்கீதம் பயின்றார்கள். அப்போது வாய்ப்பாட்டுடன் கூடவே வயலினையும் எஸ். த. ஓரளவு கற்றுக் கொண்டார். இப்பயிற்சிக் காலத்தின்போது எஸ். த. வும், பாலசிங்கமும் சீன்காரப் பிஸிப்பு வீட்டிலேயே தங்கியிருந்தனர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. எஸ். த. வின் சங்கீத ஞானத்திற்கு உதாரணமாக பின்வரும் சம்பவத்தைக் குறிப்பிடலாமென இங்கு உள்ள ஏனைய கலைஞர்கள் குறிப்பிடுவார்கள்.

நெல்வியடி மஹாத்மா தியோட்டரிவே அரிச்சந்திரா நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தபோது, சீனன் கந்தையா காலத்து மிருதங்கக் கலைஞராக செ. சு. வால் குறிப்பிடப்படும் உடுப்பிட்டி அண்ணாவி வேலு அரிச்சந்திராக நடிக்க, அவருடன் சந்திரமதியாக எஸ். த. நடித்துக் கொண்டிருந்தார். அரிச்சந்திரன் பாத்திரத்திற்கு ஓர் அண்ணாவி வேலு என்று கூறும் அளவிற்கு அக்காலத்தில் புகழேணியில் நின்றவர்தான் அண்ணாவி வேலு அவர்கள். இவர்களுக்கு பக்கவாத்தியக்காரராக அன்று வைரமுத்துவும், காசிநாதனும் மேடையில் வீற்றிருந்தார்கள். தேவதாசன் பாம்பிநாற் கடியுண்டு இறந்தான் என்று கூறக் கேட்டதும் மயங்கி வீழ்ந்து 'ஆ மகனே பாம்பு, ஐயோ மகனே பாம்பு' என்ற பாட்டை முகாரி ராகத்தில் திரிபுடை தாளத்தில் சந்திரமதி பரடிப் புலம்பிய போது, பக்கவாத்தியக்காரர் ஒத்தியங்க முடியாமற் திணறினர். அதுவரை பார்வையாளரை இருந்து நாடகத்தை ரசித்துக் கொண்டிருந்த ஒருவர் மேடைக்குச் சென்று பக்கவாத்தியக்காரரை விரட்டினார். புலம்பிக் கொண்டிருந்த எஸ். த. வைத் தூக்கி நிறுத்தி. இப்படியான பக்கவாத்தியக்காரருடன் மேற் கொண்டு

நடிக்கக் கூடாது எனவும் அறிவுறுத்தினார். அவ்வாறு அறிவுறுத்தியவர் வேறு யாரும்ல்ல, செ. சு. அவர்களே ஒப்புக் கொண்ட வடமராட்சியின் சுண்டி எடுத்த கலைஞரான சுபத்திரை ஆழ்வார்தான் அவர்.

இவ்வாறான ஞானமுள்ள எஸ். த. வின் ராஜபார்ட் வேஷத்தையும், சாரீரவளக் குறைவையும் செ. சு. எங்கே கண்டு கொண்டார் என்பதும், எஸ். த. வுக்கு சங்கீதப் பயிற்சியே இல்லை என்று எவ்வாறு அறிந்து கொண்டார் என்பதும் ஆராய்ச்சிக்குரியதுதான்.

'அண்ணாசாமி ஆசிரியருக்கும், வைரமுத்துவுக்கும் இருந்த கிறக்த நாடகப் பாரம்பரியச் சூழல் தம்பிஜயாவுக்கு இருக்கவில்லை' என்று ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் இலக்கியத்தை விமர்சிக்கப் புகுந்த 'மரபுப் பண்டிதர்' போல தம்மை இனம் காட்டிக் கொள்ளும் செ. சு. வின் கவிதா பாரம்பரியத்தை எவரும் ஆராய்ந்து கொண்டிருப்பாரேயானால் அது எவ்வளவு மடமைத்தனமானது. எஸ். த. வின் குருவான அவ்வாயூர்க் கவிஞர் மு. செல்லையாவை கவிஞராக மட்டும் தான் அறிந்திருக்கும் செ. சு. வால், கவிஞர் செல்லையாவின் மறைவின்போது,

'வண்டுவிடுதா தும் வளர்பிறையும் வானவரும்
கண்டு மகிழ் கவிதை கட்டுரையும் — என்டிசையும்
போற்றும் புனைகதையும் பொன்னான நாடகமும்
சாற்றும் திறமையெலாம்'

என எவ்வாறு தேகவியோகப் பாடல் பாடமுடிந்தது. ஓர் எதுகைக்காகவேனும் 'நாடகமும்' எனக் குறிப்பிட முடியாதே.

அவ்வாயூர் சவிஞரும் அவர்தம் மைத்துனரான எஸ். த. வும் சோதிடம் பரம்பரை வழி வந்தவர்கள். சோதிடர் வேலுவும் சோதிடர் தம்பையாவும் எஸ். த. வின் ஒன்றுவிட்ட பேரனும், சிறிய தந்தையும் ஆவார். சோதிடர் தம்பையாவினால் நாடகமாகத் தயாரிக்கப்பட்டு எஸ். த. வின் மைத்துனரான ஆரியாலயூர் பழன் செல்லரினால் நெறிப்படுத்தப்பட்ட 'அங்குலன் சரித்திரம்' எனும் நாடகத்திற்கு, செ. சு. குறிப்பிடும் மூத்த கலைஞரான சிதம்பரியாரூடன் சிறுவகை இருந்தபோது நடித்தவர்தான் எஸ். த. இதில் முருகு, மயிலு என்போரும் நடித்திருந்தனர், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில், எஸ். த. வின் பேரனான காத்தாரும் அவர்தம் உறவினர்களும் புகழ்மிக்க நாட்டுக் கூத்துக் கலைஞர்களாகத் திகழ்ந்தார்கள் என்பதற்கு அக்கால நாட்டுக் கூத்தொன்றில் வசிக்கப் பாதிரங்களின் பெயர்களினாலேயே அவர்களின் குடும்பத்தினர் நெடுங்காலம் அழைக்கப்பட்டு வந்தமையே சான்றாகும். இவர்கள் ஒருமுறை கூத்தாடிக் கொண்டிருந்த சமயத்தில் இவர்களின் வீடுகள் யாவும் உயர்சாத்தியினரால் தீக்கிரையாக்கப்பட்டன என்பதும் வரலாறு.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் பேர்பெற்ற நாட்டுக் கூத்துக் கலைஞர்களாகத் திகழ்ந்தவர்கள் புதுவீடு வெற்றியர், பன்னம்பத்தை அப்பாக்குட்டி, சஸ்வரதாஸ், சின்னப்பாதி முருகர், செல்லர், மாணிக்கம் ஆகியோராவர். இவர்களில் அப்பாக்குட்டு, சுப்பர், மாணிக்கம் என்போர் சங்கீத ஞானம் மிக்கவர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள்.

கவிஞர் செல்வியா அவர்கள், சைவப்புவளி இவ்வலிபுரம் அவர்கள் கூறுவதுபோல எந்தக் கவிஞருக்கும் இவ்வாத மிகச் சிறந்த நிர்வாக சக்தி படைத்தவர்; சங்கீத ஞானம் படைத்தவர்; பல நூற்றுக் கணக்கான கீதங்களில் சாகித்திய கர்த்தா; மிகவும் சிறந்த ஓர் இசை நாடகத் தயாரிப்பாளர்; நெறியாளர். வடமராட்சியில் கூத்துமுறையில் மேடையேற்றப்பட்டு வந்த பூதத் தம்பி எனும் நரட்டுக்கத்தை முதன் முதலில் இசை நாடகமாகத் தயாரித்தவர் மு.செ. தான். இதற்குத் துணை நின்றவர் வதிரி கிருஷ்ணபிள்ளை மாஸ்ரர். இந்நாடகத்திதே அல்வாய் சவலை பூதத் தம்பியாகவும், ச. சின்னத்துரை அழகவல்லியாகவும், மு. பொன்னையா சின்னனாந்தேசுவாகவும், டி. ரீ. சாமுவேல் ஆகிரியர் அமுறுவாகவும், கரவேட்டி பொன்னையா அந்திராசியாகவும் நடித்தனர். இந்நாடகத் தயாரிப்பின்போது நாடகத்திற்கு அவசியமான பாடல் களை 'இம்மெனும் மூன்னை எழுநூறும் எண்ணூறும் ஆம்மென்றால் ஆயிரமும்' என கவிஞர் மு. செ. விரைந்து யாத்திருந்தமையை, தனது அந்தய எழுத்திற்குட கிருஷ்ணபிள்ளை மாஸ்ரர் சொல்லிய துண்டு. இதில் நடித்த சவலை அவர்கள் எஸ். த. வின் மாமனாராவார். பொன்னையா அவர்கள், மு. செ. யின் தம்பியாவார். இவர் நெடுங்காலமாக சின்னனாந்தேசு என்றே அழைக்கப்பட்டு வருபவர். இதேபோன்று கரவேட்டி பொன்னையா அவர்களும் அந்திராசி பொன்னையா என அழைக்கப்பட்டு வந்தமையை வதிரி, கரவேட்டி, அல்வாய் ஆகிய இடங்களிலுள்ள அனைவரும் அறிவர். அல்வாயைச் சேர்ந்த முத்து எனும் மூத்த கலைஞரும் அவரின் இறுதிக்காலம் வரை சத்துருக்கன் முத்து என்றே அழைக்கப்பட்டு வந்தார்.

கவிஞர் மு. செ. தமது மைத்துனரான எஸ். த. வுக்கு நாடகத்தை மட்டுமின்றி சோதிடம், கவிநயம், சொல்நயம் என்பவற்றையும் பயிற்றுவித்து அவரைத் தமது பிரதான டீராகக் கொண்டிருந்தார். எஸ். த. வை நாடகத்தில் ஈடுபடச் செய்து திறமையான கலைஞரை உருவாக்கிய பின்பு எஸ். த.வினால் பழக்கப்பட்ட நாடகங்கள் மேடையேறும் இடங்கள் தோறும் கூடவே சென்று தம் டீலின் கலைவண்ணத்தில் உருவான படைப்புகளைக் கண்டு களித்து இறும்புதெய்தி வந்தவர்தான் மு. செ. அவர்கள், இவர் தயாரித்தளித்த 'சாந்த சக்ரபாய்', 'உருக்குமாங்கதா' ஆகிய ஆரம் பகால நாடகங்களே அதில் நடித்திருந்த எஸ். த. வுக்குப் புகழைத் தேடித் தந்தன. இந்நாடகங்களின் சிறப்பிலுத்தான் உயர்சாதியினரின் வியாபாரிமூல விரபத்திரர் ஆவயத்திலும், நெல்வண்டைப் பத்திரகாளியம்மையின் ஆலயத்திலும் இவற்றை மேடையேற்ற முடிந்தது. இந்நாடகங்களின் தோற்றத்தின் பின்னர் மு. செ. வினால் தயாரிக்கப்பட்ட நாடகங்களை எஸ். த. பழக்கத் தொடக்கியதோடு, மு. செ. யின் மேற்பார்வையில் தாமே நாடகங்களைத் தயாரிக்கவும் ஆரம்பித்தார். இவ்வகையில் உருவான நாடகங்கள் தான் சத்தியசலன், சதி அகல்யா, பக்த துருவன் என்பன. என். கிருஷ்ணபிள்ளை, சி. சுந்தவனம், ப. சபாரத்தினம், க. மார்க்கண்டு, வே. பாலசிங்கம், மு. கணகசிங்கம், அல்வாய் சவலையின் மகள் தருமவதி, திரவியம், வீ' சிவலிங்கம், துண்ணலை சோமு. க. இரத்தினம், வே. ஐயாத்துரை, ரி. விருத்தாசலம், அல்தாய்யூர் வித்துவான் எம். முருகேசன், நெல்லியடி பெர்னாண்டோ, கோவிந்தசாமி, வீரசிங்கம் ஆகியோரும் இன்னும் பல

ரும் எஸ். த. வுடன் இந்நாடகங்களில் நடித்து வந்தனர். இந்நேரத்தில் இவர்களின் மன்றத்திற்கு அல்வாயர் மனோகரா நாடக மன்றம் என்ற பெயரையும் மு. செ. குட்டியிருந்தார்.

இவற்றையெல்லாம் அறிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பு செ. க. வுக்கு இருக்கவில்லை என்பது உண்மைதான். ஆனால் மே மாதக் கட்டுரையில் எஸ். த. வின் நடிப்புத்திறனில் பல குறைகளைக் காணும் செ. க. தனது முதலாளது கட்டுரையில் வடமராட்சிக் கலைஞர்கள் பற்றிக் குறிப்பிட வந்தபோது 'அக்காலத்தில் பிரபலமான நடிகர் கமாக விளங்கியவர்கள் எஸ். தம்பியா, எஸ். பி. அண்ணாசாமி, ரி. கே. இரத்தினம், வி. நற்குணம் ஆகியோர்' என வரிசைப்படுத்தும்போது எஸ். த. வின் பெயரையே முதலாவதாகக் குறிப்பிடுகிறார் என்பதும் இங்கு அவதானத்துக்குரியது. அத்தோடு இப்பட்டியலில் காணப்படுபவர்கள் மட்டுமன்றி, அதே காலப்பகுதியில் பிரபலமாக விளங்கிய இவர்களது சமூகத்தைச் சேர்ந்த வேறு நடிகர்களென செ. க. குறிப்பிடும் பட்டியலிலுள்ள அச்சவேலி எஸ். ஆர். மார்க்கண்டு, வசாவிளான் வி. மார்க்கண்டு, மயிலங்காடு பூ. ஸ்வரமுத்து, ஆரியகுளம் ஆறமுகம், மயிலங்காடு குழந்தை வேலு. அரியாலை வே. ஐயாத்துரை ஆகிய அனைவரும் எஸ். த. வுடன் ஒன்றாக நாடகமாடி அவரின் திறமையை மதித்திருந்தவர்கள்தான், அதுமட்டுமன்றி மே மாதக் கட்டுரையில் செ. க. குறிப்பிடும் கலைஞர்களான சவலை, கிருஷ்ணபிள்ளை. மாஸ்ரர், யாழ். முத்துத்தம்பி, ம. முருகேசு, சோமு, மார்க்கண்டு, கிருஷ்ணபிள்ளை, மாசிலாமணி, வைரமுத்து, திரவியம், சீனாபாடு, கோமாளி சின்னத்துரை, ஆகியோரும் எஸ். த. வுடன் ஒன்றாக நடித்தவர்கள்தான். இவர்களுட் பலர் எஸ். த. விடமிருந்து பல கலை நுணுக்கங்களையும் பலவகை உத்திகளையும் கூட சுற்றுக் கொண்டவர்கள் என்பதும் உண்மை.

செ. க. தமது மே மாதக் கட்டுரையை எழுதும்போது எஸ். த. த்விரந்த ஏனைய கலைஞர்கள் பலரையும் உச்சாரமாகப் புகழ்வதன் மூலம் எஸ். த. வை இறக்கிவிடலாம் என்றும், ஓர் உண்மையான கலைஞரை இருட்டடிப்புச் செய்துவிடலாம் என்றும் கருதினாரென்றால் செ. க. தமது இம் முயற்சியில் மண்ணைக் கவ்விக்கொண்டார் என்றுதான் கூறவேண்டும். ஏனெனில் செ. க. உச்சாரத்தில் வைத்துப் பார்க்கும் அத்தனை கலைஞர்களும் எஸ். த. வுடன் அக்காலத்தில் நடித்துக் கொண்டிருந்தவர்கள்தான். இக் கலைஞர்களின் புகழ் குறித்து செ. க. எழுதியிருப்பவற்றைப் படிக்கும்போது, இக்கலைஞர்கள் யாவருடனும் ஈடுகொடுத்து நடித்துக் கொண்டிருந்த எஸ். த. வின் திறமையையும் அநேகர் நினைவு கூர்வார்கள் என்பதை செ. க. அறியமாட்டார். சத்தியவான் சாவித்திரி நாடகத்தில் எஸ். த. பின் சாவித்திரியாக நடிக்க, வசாவிளான் மார்க்கண்டு, அச்சவேலி மார்க்கண்டு, வராத்துப்பனை தம்பு, வதிரி கிருஷ்ணபிள்ளை மாஸ்ரர் வதிரி வேலுப்பிள்ளை நடிகமணி வி. வி. வைரமுத்து, சமரபாகு கிருஷ்ணபிள்ளை ஆகிய முக்கிய கலைஞர்கள் அனைவரும் வெவ்வேறு மேடைகளில் எமதர்மனாக எஸ். த. வுடன் பல மேடைகளில் நடித்திருந்தார்கள் என்பதையும் இவ்விடத்தில் குறிப்பிடத்தான் வேண்டும்.

(தொடரும்)

‘வைத்தி’க்குப் பெருவிழா

பிரபல இடதுசாரி இயக்கத் தலைவரும், ஆரம்ப சாலத் தொழிற்சங்க ஸ்தாபகர்களில் ஒருவருமான தோழர் அ.வைத்திவிங்கம் அவர்களினது 70வது வயது பூர்த்தியானதையொட்டி அன்றாடம் இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் யாழ். மாவட்டக் குழு ஒரு பாராட்டு விழாவொன்றை ஞானம்ஸ் ஓட்டலில் 25-5-85 அன்று காலை வெகு சிறப்பாகக் கொண்டாடியது.

மாவட்டக் குழுச் செயலாளர் பொன். குமாரசாமி தலைமை வகித்த இப் பாராட்டு விழாவிற்குப் பலதரப்பட்ட பிரமுகர்கள், தொழிற் சங்க ஊழியர்கள், கட்சித் தொண்டர்கள் வருகை தந்து சிறப்பித்தனர்.

திரு. காந்திக்கேச சிவத்தம்பி, மானிப்பாய் முன்னாள் பாராளுமன்ற அங்கத்தவர் திரு. வி. தர்மலிங்கம், ஈழநாடு ஆகிரியர் திரு. என். சபாரத்தினம் ஆகியோர் அன்றாடது சிறப்பம்சங்கள் பற்றியும் பொதுத் தொண்டு பற்றியும் சிறப்புரையாற்றினர்.

பல பொது ஸ்தாபனங்களின் சார்பில் தோழர் வைத்தியலிங்கத்திற்கு மலர் மாலை சூட்டப்பெற்றது. மல்லிகையின் சார்பில் அதன் ஆகிரியர் மலர் மாலை சூட்டி, எழுத்தாளர்களின் சார்பில் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொண்டார்.

மிக அமைதியான சூழ்நிலையில் அடக்கமாகவும், எளிமையாகவும் அதே சமயம் காத்திரமாகவும் நடைபெற்ற இவ் விழா பற்றி வந்திருந்த நல்லோர், பெரியோர் மன நிறைவுடன் பாராட்டிப் பேசிக் கொண்டனர்.

முடிவில் தன்னைப் பாராட்டிய அனைவருக்கும், தன்னைக் கௌரவித்து மாலை சூட்டிய எல்லாருக்கும் நன்றி தெரிவித்துத் தோழர் வைத்தியலிங்கம் பேசினார்.

‘நான் இங்கிலாந்திலிருந்து இங்கு வந்த பொழுது கொழும்பில் மாத்திரந்தான் ஏ. இ. குணசிங்காவால் வளர்த்தெடுக்கப்பட்ட இனவாத உணர்வு தலை தூக்கியிருந்தது. இன்றே இனவெறி நாடு பூராவும் வியாபித்துள்ளது. தொழிலாள வர்க்கத்தைத் திரட்டி அந்த இனவெறியை முறியடித்ததுபேயல், நாடு பூராவும் வியாபித்துள்ள இன்றைய இனவெறியை சிங்கள — தமிழ்த் தொழிலாளி வர்க்கம்தான் முடிவில் தோல்வியடையச் செய்யும் என்பது திண்ணம். நாடு இன்று நாறிப்போய்க் கிடக்கிறது. இதைச் சீர்ப்படுத்தி ஒரு சுபீட்சமான இலங்கையைக் கட்டி வளர்ப்பதற்கு சிறுபான்மைத் தேசிய இனங்களினது நியாயமான அபிலாஷைகள் கிடைக்கப்பெற வேண்டும்; அதற்காகவே என் வாழ்வை அர்ப்பணித்துள்ளேன்’ என உணர்ச்சி ததும்பக் கூறி முடித்தார்.

— நயினை குலம்

பிட்பர்க் போதிக்கும் படிப்பினை

வி. மயர்க்கோவ்

ஹிட்லர் பாசிசம் முறியடிக்கப்பட்டு 40 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்ட போதிலும், யுத்தத்தின் படிப்பினைகளை ஜெர்மன் கூட்டாட்சிக் குடியரசில் சிலர் மிசவும் கஷ்டப்பட்டுத்தான் கற்றுக் கொண்டு வருகின்றனர். ஆனால் ஜெர்மன் ராணுவம் செய்த அட்ரேயியல் களைப் பற்றிப் பிரபல மேற்கு ஜெர்மன் அரசியல் வாதி ஒருவர் பெருமைப்பட முடியும் என்று யாரும் எதிர்பார்த்திருக்க மாட்டார்கள்.

ஆனால் மேற்கு ஜெர்மன் நாடாளுமன்றத்தில் குழுவின் தலைவரான ஆல்பிரெட் டிரெக்கருக்கு இது சாத்தியமாச இருந்தது?

ஹிட்லர் காவத்திய ‘எஸ். எஸ்.’ என்ற படையைச் சேர்ந்த கொடியவர்களும் புதைக்கப்பட்டுள்ள மேற்கு ஜெர்மன் நகரமாகிய பிட்பர்க் இடுகாட்டுக்கு, மே 5ம் தேதியன்று அமெரிக்க ஜனாதிபதி விஜயம் செய்வதை எதிர்த்த அமெரிக்க கௌன்ட் சபை உறுப்பினர்களுக்கு அல்பிரெட் டிரெக்கர் ஒரு கடிதம் எழுதினார்.

‘என்னுடைய ஒரே சகோதரனான உலஃங்காங், 1944ல் போர்முனையில் உயிர் துறந்தான். பெரும்பாலான என் சகாக்களைப் போல் அவனும் கண்ணியமான இளைஞன். பிட்பர்க் இடுகாட்டிற்கு உங்கன் ஜனாதிபதியின் விஜயத்தை அவர் கைவிட வேண்டும் என்று நீங்கள் சொல்வர்களானால், அந்தச் செய்கையை என் சகோதரனையும், உயிர் துறந்த மற்றவர்களையும் அவர் இழிவுபடுத்துவதாகவே நான் கருத வேண்டியிருக்கும்’ என்று அவர் தம் கடிதத்தில் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

இந்த இடுகாடானது, பிட்பர்கின் நகர்ப்புறத்தில், வேலியைச் சுற்றிலும் புதர்கள் மண்டிய, ஒரு துண்டு நிலமாகும். அதற்குள் பிரவேசிக்கும் இடத்தில் வார்ப்பு இரும்பினால் ஆன கதவுடன் கூடிய தாழ்ந்த, கல்வேலிச் சுவர் போடப்பட்டுள்ளது. அதன் இடது பக்கத்தில் ‘கௌரவத்திற்கு உரிய இடுகாடு’ என்று பொறிக்கப்பட்டுள்ள எழுத்துக்கள் காலத்தினால் மங்கிக் காணப்படுகின்றன. அதில் சாம்பல் நிறக் கல்வினால் ஆன சிலுவைகள் வரிசையாக நடப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் இறந்தவர்களின் பெயர், பிறந்த தேதி, இறந்த தேதி, அவர்கள் வகித்த பதவி முதலிய தகவல்கள் பொறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றில் 47 சிலுவைகளில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள எழுத்துக்கள் எஸ். எஸ். என்ற இரு பெரிய (காபிடல்) எழுத்துக்களுடன் ஆரம்பமாகின்றன. இந்த இரு எழுத்துக்களும் ஜெர்மனியர் உள்பட உலகம் முழுவதிலும் அனைவராலும் வெறுக்கப்பட்ட சின்னமாகும்.

எஸ். எஸ். என்ற எழுத்துக்களை விரித்துச் சொல்வதென்றால். 'ஹூட்ஸ் ஸ்டாஃப்' என்பதாகும். நாஜிக் கட்சியின் இந்தப் படை புரிந்துள்ள கொலைகளுக்கும் கொடிய சித்திரவதைகளுக்கும் கணக்கில்லை. இந்தப் படையில் சேர விரும்பிய எவரும் 180 சென்டி மீட்டர் உயரம் இருக்க வேண்டும்; 1750 ஆம் ஆண்டு முதல் தெர்டர்ந்து ஆரிய வம்சாவழியில் வந்தவன் என்று நிருபணமாக இருக்க வேண்டும்; ஹிட்லரிடம் விசுவாசவெறி கொண்டிருக்க வேண்டும். இவர்கள் ஹிட்லரிடமே நேரடியாக விசுவாசப் பிரமாணம் எடுத்து கொள்ள வேண்டும். கைதி முகாம்களில் மிகக் கொடிய குற்றங்களைப் புரிந்தவர்கள் இந்தப் படையினர்தான். நாஜிப் படடைகள் ஆக்கிரமித்த பகுதிகளில் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களைக் கொன்று குவித்தவர்களும் இவர்களே.

ஹூட்ஸ் ஸ்டாஃப் பெல்ன் படையை ஒரு குற்றவாளி நிறுவனம் என்றும், அதில் ஒரு பிரிவுக்குக்கூடக் குற்றங்களில் பங்கு இல்லாமல் இல்லை என்றும் நூரம்பர்க் கோர்ட் தீர்ப்புக் கூறியது.

யுத்தக் கைதிகளைச் சுட்டுக் கொல்லும் கொடிய பாதகத்தையும் எஸ். எஸ். படையினர் செய்தனர் 1944 ல் 10 அமெரிக்க யுத்தக் கைதிகளை கொன்றதற்காக பெர்ஸ்டூர்மியான் ஃப்யூரர் எஸ். எஸ். ஆடோ பிரான்ஸ் பெங்கல் என்பவனுக்கு ஹிட்லர் தங்கப் பதக்கம் பரிசளித்தான். அந்தக் கொடியவனுடைய சமாதியும் இப்பொழுது பிட்பர்க்கில் உள்ளது.

1944, டிசம்பர் மத்தியில் ஆர்டெனெள்ஸில் நாஜிகள் நடத்திய எதிர்த் தாக்குதலில் யுத்தக் கைதிகளாகப் பிடிபட்ட அமெரிக்கர்களை மிருகத்தனமாகக் கொன்ற எஸ். எஸ். படையினரும் இங்கு புதைக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். நாசுவேலைகள் நடத்துவதற்காகப் பல நூற்றுக்கணக்கான படையினர் அமெரிக்க ராணுவ உடைகளை அணிந்து, அமெரிக்க ஆயுதங்களை ஏந்தி அமெரிக்க துருப்புக்கள் நிறுத்தப்பட்டிருந்த இடங்களுக்குள் நுழைந்தனர். பிட்பர்க் அருகே உள்ள மல்மெடி என்ற பெல்ஜிய நகரப் பகுதியில் அமெரிக்க ராணுவத்தினைச் சேர்ந்த 71 பேரை எஸ். எஸ். படையினர் பிடித்தனர். அவர்களில் லாரி என்ற சீனியர் சார்ஜெண்ட் மட்டுமே உயிர் தப்பினார். அவர்களை எஸ். எஸ். படையினர் இயந்திரத் துப்பாக்கிகளால் சுட்டுக் கொன்றதாக லாரி பின்னர் கூறினார். சுடப்பட்டவர்களில் யாருக்கேனும் உயிரின் அறிகுறி இருப்பதாகத் தெரிந்தால் அவர்களைத் தலையின் பின்புறத்தில் மீண்டும் சுட்டுக் கொன்றனர்.

மேற்கு ஜெர்மன் சரணுகளில் அழகுக்குப் படிந்தவை போன்ற மங்கல் நிறமான ரோடு — டிராக்டர்கள், ஜீப்களும் சாரி சாரி யாகச் செல்வதைக் காணலாம். ஆனால் நீங்கள் பிட்பர்க்கை நெருங்கும் பொழுது அவற்றில் பெரும்பாலான வாகனங்களில் மேற்கு ஜெர்மன் அடையாளப் பலகைகளுக்குப் பதிலாக அமெரிக்க அடையாளப் பலகைகள் பொருத்தப்பட்டிருப்பது தெரியும், பிட்பர்க் நகரின் மக்கள் தொகை 32,000. ஆனால் அந்த நகரிலும் அதன் சுற்றுப்புறங்களிலும் உள்ள பாசறைகளில் அதே தொகை அமெரிக்க ராணுவத்தினர் உள்ளனர்.

அழகுரல்களும்
வெடி முழக்கங்களும்
சித்திய வாழ்வாகிவிட்ட
யாழ்ப்பாண மண்ணில்
நிம்மதியற்ற நிகழ்காலமும்
நிச்சயமற்ற எதிர்காலமும்
பரிச்சயமாய்ப்போன
யாழ்ப்பாண மனதில்
இந்த அரசியல்போக்கு
இவைகளைத்தான் பிரசவிக்கும் என்று
அறுபதுகளில் சொன்ன
'எழுபது மனிதரை'
எண்ணி நான் பார்க்கின்றேன்!

தத்துவரீதியான அணுகுமுறையும்
கட்டுப்பாடான அநுபவமுறையும்
ஓத்த வடிவெடுத்த ரூபம்
குழப்பாத செயல்களும்
குழப்பாத கருத்துக்களும்
கொள்கை வடிவெடுத்த சாயல்
அணியொன்று தனக்காகச் சேராதவர்
அணுகிய எவருக்கும் ஆத்திரப்படாமல்
கொள்கை விளக்கம் கொடுப்பவர்
தலைசிறந்த அறிவாளி
தலைக்கனம் இல்லாத போராளி
பேருக்காக அரசியல் பேசாதவர்
புகழுக்காக மேடைகளில் ஏறுதவர்!
சரியெனப் பட்டதைச் சொல்பவர்
பிழையென்று பட்டதை நண்பனிடமும்
நேரடியாக உரைப்பவர்!
உங்களை நாம் புகளுவதை
நீங்கள் விரும்பமாட்டீர்கள்!
உண்மைகளை நாம் சொல்லாவிடில்
சுழாங்குகளுக்கும் வைரங்களுக்கும்
பேதங்கள் தெரியாமல் போய்விடுமே!
மாக்கிய வாதிக்களுக்கு யாழ்ப்பாணத்தில்
என்னவேலை என்று சொல்லி தலையில் எறிந்தார்கள்
நீங்கள் சாதாரணமாக வழித்தெறித்த
அந்த இரத்தம் அவர்களையே இன்று
மாக்கியவாதிக்களாக மாற்றிவிட்டது!
உங்களிடம் பெற்ற தத்துவ ஆயுதம்தான்

பலரை இன்று தற்காத்துக் கொண்டிருக்கிறது
நீங்கள் பட்டயம் தீட்டிய பலவரைங்கள்தான்
அரசியலில் இன்று
பல இடங்களில் ஜோலித்துக்கொண்டிருக்கின்றன!
கட்சிக் கூட்டங்களில் கண்டபடி
உங்களை நாம் விமர்சிப்போம்!
குறுக்கிடாமலும் கொதிக்காமலும்
உங்கள் உரியநேரத்தில்
நீங்கள் பதிலளிக்க
தத்துவ ரீதியாக எங்கள் அறிவும்
தோழமை ரீதியாக எங்கள் மனதும்
தேவஸ்தான தீபங்கள்போல்
பிரகாசிக்காத தொடங்கும்!

மாநாட்டுத் தலைமையுரையில்
எங்கள்முன் நீங்கள் பேசும்பொழுது
தத்துவம் எள்ளுல் என்ன என்று
அறிந்து கொண்டோம்!
மாநாட்டுப் பந்தலில்
எங்களோடு ஒன்றாய் நீங்கள் சரப்பிடும்பொழுது
தோழமை எள்ளுல் என்ன என்று
புரிந்து கொண்டோம்!

இனவாதப் புயல் எத்தனையோ தலைவர்களை
வீழ்த்திவிட்டது!
நீங்கள் ஒரு அசையாத குன்றம்!
சந்தர்ப்பவாத வெள்ளம் எத்தனையோ தலைவர்களை
அள்ளிச் சென்றுவிட்டது
நீங்கள் ஒரு கரையாத சிவப்பு!
ஜி. ஏ. ஆவதற்கு மதத்தைக் கேட்டபோதும்மச்சரி
எம். பி. ஆவதற்கு கொள்கையைக் கேட்டபோதுசரி
மாக்கிஸ்ட் என்றே சொன்னீர்கள்!
அதனால் கோட்டைவிட்டீர்கள்
கோட்டையைப் பிடிப்பதற்காக நீங்கள்
கொள்கையை விடவில்லை!

மாஸ்கோவில் மழை பெய்தால்
மல்லாகத்தில் குடை பிடிப்பவர்கள்
என்று சொன்னவர்கள்
இன்று இந்த மண்ணில் இல்லை!
நீங்கள் அன்றும் இன்றும் இந்த மண்ணில்தான்
வாழ்ந்து, போராடிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்!

பிறவிப் பிணியை நீக்கப் பாடுபடுவதினால்
ஆண்டவனுக்கு வைத்தியநாதன்
என்று பெயராம்
அரசியல் பிணியை நீக்கப் பாடுபடுவதினால்
உங்களுக்கு வைத்திலிங்கம்
என்று பெயரோ!

இலங்கை
தமிழ் — சிங்கள மக்களிடையே உள்ள

பாரம்பரிய நாடகங்களும்
அவற்றின் சமாந்தரத் தன்மைகளும்

சி. மெளனகுரு

ஐரோப்பியர் இலங்கைக்கு
வருவதன் முன்னர் இலங்கையில்
வாழ்ந்த சிங்கள மக்கள் மத்தியிலும்,
தமிழ் மக்கள் மத்தியிலும் பல நாடக
வடிவங்கள் வழக்கில் இருந்தன. அவற்றிற்
சில வளர்ச்சியடைந்திருந்தன. சில
வளர்ச்சியடையாதிருந்தன. சில சமயச்
சார்புடையனவாக, (சில வேளைகளில்
சமயச் சடங்குகளாகவே) இருந்தன. சில சமயச்
சூழலிலிருந்து வெளிப்படுப்
பொழுது போக்கிற்குரியதாயி
ருந்தன.

'தொய்யில்', 'மகாபிரித்'
என்பன சிங்கள மக்கள் மத்தியில்
வழக்கிலிருந்த நாடகத்
தன்மை பொருந்திய சமய
நிகழ்ச்சிகளாகும். 'கொகம்ப
கங்கரிய', 'தகட்ட சன்னிய'
போன்ற சமயச் சடங்குகளிலும்
நாடகத் தன்மை நிரம்ப உண்டு.
இதனை விடச் சிங்கள மக்கள்
மத்தியில் 'கோலம்', 'சொக்கரி'
நாடகம் போன்ற சமயச் சார்
பற்ற நாடக வடிவங்களும்
இருந்தன.

தமிழர் மத்தியிலும் பண்டு
இதே தன்மையான நாடக வடி
வங்கள் இருந்தன. கழிப்பு, சிறு
தெய்வ உருவேறி ஆடும் ஆட்
டம் என்பன தமிழர் மத்தியில்
வழக்கில் இருந்த நாடகத்

தன்மை பொருந்திய சமய
நிகழ்ச்சிகளாகும். இதனை விடத்
தமிழர் மத்தியில் வசந்தன்
கூத்து, மகிழ்ச்சி கூத்து, தென்
மோடிக் கூத்து, வடமோடிக்
கூத்து என்ற சமயச் சார்பற்ற
நாடக வடிவங்களும் இருந்தன.

இரு இன மக்கள் மத்தியில்
வழங்கிய சமயச் சார்புள்ள,
சார்பற்ற நாடக வடிவங்களுக்
கிடையே பல ஒற்றுமைகள்
காணப்படுகின்றன. இரு இன
மக்களும் பண்டு, பேதமின்றி
வாழ்ந்தமையினாலும், அருகருகே
கொண்டு, கொடுத்து வாழ்ந்த
மையினாலும், இருவரின் தோற்
றங்களும் ஒரு மூலத்தினின்று
தோன்றியதாகக் கருதப்படுவத
னாலும் இத்தகைய ஒற்றுமைகள்
பல இருப்பதும் கொள்ளாத
லும், கொடுத்தலும் நடைபெறு
வது இயற்கையே. இச் சிறு
கட்டுரையில் இவ்விரு இன மக்
களிடையேயும் நாடகத் திற
காணப்படும் வியக்கத்தக்க ஒற்
றுமைகள் சுட்டப்படுகின்றன.

தொய்யில் — கழிப்பு

இலங்கைச் சிங்கள மக்களி
டையே புத்தமதம் இலங்கைக்கு
வா முன்னரே சிறு தெய்வ வழி
பாடுகள் இருந்துள்ளன. சந்தி
வாய்ந்த ஆவி களை இவர்கள்
வணங்கினார்கள்; புத்தமதம் பர

விய பின்னரும் அவ்வணக்கம் சிங்கள மக்கள் மத்தியில் மறைய வில்லை. ஆனால் அவ் ஆள்களை பெல்லாம் அடக்கக் கூடியவர் கௌதம புத்திரே என்ற கதை கள் பெணத்த மதம் பரவிய பின் உருவானது. மனிதனுக்கு ஏற்படும் குறிப்பிட்ட சில நோய்களுக்கு சில கெட்ட பிசாசுகளே காரணம் என இலங்கையின் கிராமப் பகுதிகளில் வாழும் சிங்கள மக்கள் நம்புகின்றனர். குறிப்பிட்ட வருத்தத்தைத் தரும் குறிப்பிட்ட பிசாசின் மந்திர, வசிய முறைகளினால் நீக்கிவிட்டால் நோயாளியைப் பிடித்துள்ள நோய் நீங்கும் என்பது நம்பிக்கை. நோய்கள் தரும் பிசாசுகளாக பிரியக்க, மகாகோல, சனியக்க, மகாசோகோன் யக்கைய என்பன உள்ளன. இத்தகைய பிசாசுகளை ஒரு குறிப்பிட்ட நபரில் வரவழைக்கவும், வினாக்களை வினாவும் கலைக்கவும் ஆட்படும் ஆட்டமும் கூங்கும் சிங்கள மக்களின் மத்தியில் 'தொய்யில்' என்று அழைக்கப்படுகிறது. இப் பிசாசுகளைப் பெல்லாம் அடக்கக் கூடியதும், பெரியதும் 'வெசமுனி' என்னும் பிசாசு ஆகும். இதுவே தலைமைப் பிசாசு. தலைமைப் பிசாசைப் போல சிலரும் பேயோட்டும் பூசாரியும், நோயைக் கொடுக்கும் பயங்கரப் பிசாசுகளைப் போல சிலரும் வேடமிட்டு தவிவின் தாளத்திற்கு ஏற்ப ஆடியும் பாடியும் இச்சடங்குகளில் ஈடுபடுவர். இவ் ஆட்டங்கள் ஒழுங்கும், ஒத்திசையும் அழகுமுடையன, இத்தருணத்தில் பிசாசுகளாக அபிநயிப்போர் அணியும் ஒப்பனை குறிப்பிடத்தக்கது. இலங்கைக்கே சிறப்பாகவுரிய பல்வேறு முக முடிகளை அணிந்து, காலிலே சதங்கை அணிந்து, தென்னம் குருத்து ஒலை கொய்து உடம்பிற்

போட்டு, பிசாசுகளுக்கு ஆடுபவர் அவங்கரிக்கப்படுவர். இவ்வலங்காரங்களுடனேயே ஆடுவர், சில வேளைகளில் நோயாளிகளின் உடலில் பிசாசு குடிபுக, நோயாளியும் பிசாசுபோலப் பேச, பூசாரி நோயாளியுடன் உரையாடுவர். வெசமுனியின் பேராலும் புத்தரின் பேராலும் நோயாளியைவிட்டு நீங்கும்படி பிசாசை வேண்டியும் வெருட்டியும் இறுதியில் ஆப்பிசாசை நோயாளியின் உடலை விட்டு நீங்கச் செய்வார்.

பிசாசுகள் போல வேடமிடுதலும், ஆடுதலும் இவற்றிற்கு ஒரு நாடகத்தன்மையை அளிக்கின்றன. இத் தொய்யில் ஆட்ட நிகழ்ச்சிகளுக்கு இடையிடையே நடைபெறும் இடைநிரப்பு நிகழ்ச்சிகள் (இன்ரலாட்) இதற்கு மேலும் 'நாடகத் தன்மையை அளிக்கின்றன. வருக பட்டணத்திலிருந்து பிராமணர்கள் வந்து தொய்யிலில் கவந்து கொள்ளல், ராம் கொட்டியா கதை, யானை பிடித்தல், எருமை பிடித்தல் என்பன இவ்வாறு நடிக்கப்படும் இடைநிரப்பு நிகழ்ச்சிகளாகும்.

இலங்கையில் வாழும் தமிழ் மக்களிடமும் தொய்யிலைப் போன்ற தன்மையுடைய ஒரு சடங்கு காணப்படுகின்றது. இதனை தமிழ் மக்கள் 'கழிப்புச் சடங்கு' என்றழைக்கின்றனர். தம்க்கு ஏற்படும் சில நோய்களுக்கு கெட்ட பிசாசுகளாக காரணம் என்று கிராமப்பகுதிகளில் வாழும் தமிழ் மக்கள் நினைக்கின்றனர். இக் கெட்ட பிசாசுகளைக் கலைப்பதன் மூலம் நோய் நீக்கலாம் என்று எண்ணி அதைக் கழிப்பதற்காக கழிப்புச் சடங்கு செய்கின்றனர். சீநாய்களைத் தரும் பிசாசுகளாக (பேய்களாக) ஊத்தை குடியன்,

காடேறி, சுடலைமாடன் என்பன உள்ளன. இப் பிசாசுகளைக் கலைக்கக் கூடியவை நல்ல தெய்வங்களே. அவையாவன காளி, மாரி, வைரவர் ஆகியனவாம். இத் தெய்வங்களை ஒருவர் மீது மந்திரத்தால் வரப் பண்ண முடியும் என இக்கிராம மக்கள் நம்புகின்றனர். இவ்வகையான நல்ல தெய்வங்களை ஒருவர் மீது வரப்பண்ணி அவரிடம் வினாக்களை வினாவி அவரைக் கொண்டு இக் கெட்ட பேய்களை ஒட்டி விடுகின்ற சமயச் சடங்குகே கழிப்பு ஆகும்.

தெய்வத் தன்மையுள்ள பேய்களைப்போல சிலரும், கெட்ட பிசாசுகளாக நோயாளிகளும் அபிநயித்து ஆடியும், பாடியும் இச்சடங்குகளில் ஈடுபடுவர். பூசாரியும், தெய்வம் ஆடுபவரும் நடத்தும் உரையாடல் வெகு நாடகத் தன்மை உடையதாயிருக்கும். தமிழ் மக்கள் முகமுடி அணிந்து ஆடுவதில்லை. ஆனால் இவ் ஆடல் ஆடுகையிற் கொடுக்கணிந்து இருப்பில் வேப்பிலை கட்டி, முகம் முழுவதும் மஞ்சள் குங்குமம் பூசிகையிலே வேப்பும் கொத்தும், வெள்ளிப் பிரம்பும் தாங்கி தலையையும் இடுப்பையும் சுழற்றிச் சுழற்றித் தாளத்திற்கு ஏற்ப ஆடுவர். இந்த ஆடலுக்குப் பாடுவதற்கென சில குறிப்பிட்ட பாடல்களுமுள்ளன. அவை ஓசையும் ஒத்திசையும் நிரம்பியவை. தொய்யிற் கூத்தில் பூசாரி கெட்ட பிசாசை வேண்டியும் வெருட்டியும் போகச் செய்வது போலவே தமிழர் மத்தியில் உள்ள கழிப்பிலும் பூசாரி வேண்டியும், வெருட்டியும் நோயாளியைப் பிடித்திருக்கும் கெட்ட பிசாசைப் போகச் செய்வான்.

தொய்யிலில் நடைபெறும் இடைநிரப்பு நிகழ்ச்சிகளையெல்லாம்

இக்கழிப்பில் ஏதும் இல்லாவிடிலும் தொய்யிலில் இடைநிரப்பு நிகழ்ச்சிகளாக வரும் மாடுபிடித்தல், யானைபிடித்தல் என்பன தமிழ் மக்களின் சிறு தெய்வ வணக்கக் கோயில்களில் இடம் பெறுகின்றன. 'வதனமார்' என்னும் தெய்வத்திற்கு ஒருவர் அபிநயித்து சடங்கு பார்க்க வந்த சிறுவர்களை மாடுகளாக அபிநயிக்க வைத்து கோயிலைச் சுற்றி அவர்களை இழுத்துக் கொண்டோடுவர். தெய்வம் ஏறி ஆடுவோர் சிலர் பணிக்கர்களாக அபிநயித்து தேன் எடுப்பர். பூச்சி குத்தி விழுவர். இவைகள் யாழும் முழுமத் நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் இன்றும் இலங்கையில் தமிழ் மக்கள் வாழும் சில பகுதிகளில் உள்ளன.

மகாபிரித்—
கோயிற் சடங்கு

தொய்யிலுக்கு அடுத்ததாக சிங்கள மக்கள் மத்தியில் 'மகாபிரித்' சடங்கு ஒன்றுண்டு. மகாபிரித் நடத்தி 7 ஆம் நாள் முடிய நடைபெறும் சமயச் சடங்கில் புத்தரின் ஜாதகக் கதைகள் அபிநயிக்கப் படுகின்றன. புத்தரிக்கு புத்தராகவும், ஏனையோர் அவரால் நல்வழிப் படுத்தப்பட்ட பிசாசுகளாகவும் பாவனை பண்ணி இச்சடங்குகளில் உரையாடுவர். இச்சடங்கு முறை புத்தமதம் இலங்கையிற் பரவிய பின்னர் ஏற்பட்ட சடங்கு முறையாயிருக்க வேண்டும்.

இச்சடங்கினை ஒத்ததான சடங்குள் தமிழர் வாழும் சில பகுதிகளில் உள்ள சிறு தெய்வக் கோயில்களில் நடைபெறுகின்றன. இக் கோயில்கள் மாரி, காளி, நரசிங்க வைரவர், கண்

ணகி ஆகிய தெய்வங்களுக்குரியன. ஆண்டு தோறும் அவ்வூர் மக்கள் இக் கோயில்களில் கூடுவர். 3 நாட்கள் அவ்வது 7 நாட்கள் இச்சடங்குகள் நடைபெறும். இறுதி நாளன்று நல்ல தெய்வங்களாகச் சிவர அபிநயித்து ஆடி மக்களின் துயர், துக்கங்களுக்கு விளக்கம் தருவர். இவர்கள் இவ்வண்ணம் கூறும் உரை 'கட்டு' எனப்படுகின்றது. அனுமார், காத்தவராயன் போன்ற தெய்வங்களாக இவர்கள் அபியயிப்பது நாடகத்தன்மையுடையதாயிருக்கும். அனுமாரிக்கு ஆடுபவர் அனுமார்போல அங்கசேட்டைகள் செய்தும் கையில் அகப்பட்டதைச் சாப்பிட்டுக் கொண்டும், மரங்களில் ஏறி இறங்கியும் அபிநயித்து ஆடுவார். இவை யாவும் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் வழக்கிலுள்ள நாடக அம்சம் சார்ந்த சடங்குகளாம்.

கோலம் — வசந்தன்

சிங்கள மக்களிடையே சமயச்சடங்கினின்றும் சற்று வளர்ச்சி பெற்ற நாடகங்களாகக் காணப்படுவன கோலம், சொக்கரி என்றழைக்கப்படும் கூத்துக்களாகும். 'கோலம்' முகமூடி நடனமாகும். இதற்கு இவர்கள் அணியும் முகமூடிகள் விசேடமானவை. பாத்திரத்தின் முக்கியமான குணம் சத்தினை மாத்திரம் முகமூடி பிரதிபலிக்கும். அசடுவழியும் முகம், கோபம் காட்டும் முகம், கிரித்த முகம், கிடுகிடுப்புள்ள முகம் என முகமூடி காட்டும். குணதிசயம் சிறப்பாயிருக்கும். இது இலங்கையின் தெற்குக் கரையோரப் பகுதியில் வழக்கிலுள்ள ஒரு கூத்தாகும். கோலம் என்பது பல வேறு வகையான நடனங்களாகும். அரசர் ஒருவர் வந்து இருக்கையில் அமர்ந்து கோலக் கூத்துக்களைப் பார்ப்பது போல

வும், மக்கள் பல வேறு வகைக் கோலக் கூத்துக்களை நடத்துக் காண்பிப்பது போலவும் இக் கூத்து அமையும். இதனை ஒரு கதம் நிகழ்ச்சி என்றே அழைக்கலாம். ஜாதகக் கதைகள் கூடக் கோலக் கூத்துக்களாக நடடிக்கப்பட்டன. 'சந்துரு இந்துரு கதாவ' இதற்கு உதாரணமாகும்.

இக் கோலம் கூத்து மாதிரி அப்படியே அமையாவிடினும், கோலம் கூத்திற்கும் இவங்கைத் தமிழ் முக்களிடையே காணப்படும் வசந்தன்கூத்திற்குமிடையே ஒப்புமை காணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆரம்பத்தில் வசந்தரட்சன் கொலுவுக்கு வந்து வசந்தன் கூத்து ஆடும் கூத்தர்களைக் கொலுவுக்கு அழைக்கக் கூத்தர் வந்து பல்வேறு வகை வசந்தன் ஆட்டங்களை ஆடுவதாக அமைந்ததே வசந்தன் ஆட்டமாகும். வேளாண்மை, விதைப்பு, வெட்டு, உப்பட்டி, கூட்டுதல் போன்ற தொழில்களை அபிநயித்து ஆடுவதுடன், அனுமன், வசந்தன், இந்திரஜித் வசந்தன் என புராண இதிகாசக் கதைகளை அபிநயித்து அரசன் முன்பு ஆடுவது போல ஆடுவதும் உண்டு. இவ்வகையில் இது கோலக் கூத்தினை ஒத்ததுதான்.

சொக்கரி — வசந்தன்

மகிடிக்கூத்து

சிங்கள மக்களிடம் வழங்கும் இன்னொரு கூத்து 'சொக்கரி' ஆகும். இலங்கையின் மலை நாட்டுச் சிங்களவரிடம் இக்கூத்து காணப்படுகிறது. காசியில் வாழ்ந்த ஆண்டி குரு — இவரைக் குருசாமி என அழைப்பர். தன் மனைவியுடனும், அடிமையுடனும் கடல் கடந்து இலங்கை வந்து, இலங்கையில் எதிர் கொள்ளும் நிகழ்ச்சிகளை நகைச் சுவையுடன்

இக்கூத்து விபரிக்கிறது. இக்கூத்தில் பாட்டு மூலமும் ஆட்டம் மூலமும் கதை உணர்த்தப்படுகிறது. இக் கூத்து முகமூடி அணிந்தும், அணியாமலும் நடிக் கப்படுகிறது.

சிங்கள மக்களிடம் காணப்படும் சொக்கரியை ஒத்த கூத்து ஒன்று தமிழ் மக்களிடமும் காணப்படுகிறது. அதுவே 'மகிடிக்கூத்து' ஆகும். சொக்கரியில் ஆண்டி குரு கடல் கடந்து வந்து பல கஷ்டங்களை இலங்கையில் எதிர் கொள்கிறார். மகிடிக்கூத்தோ மலையாள தேசத்திலிருந்து ஒண்டிப் புலியும் அவன் மனைவியும் குறக் கூட்டத்தாரோடு புறப்பட்டு வந்து மட்டக்களப்பு மந்திரவாதிகளுடன் பந்தயமிடுவதையும், அதனால் வரும் பிரச்சனைகளையும் கதைப் பொருளாகக் கொண்டது. சொக்கரி நடைபெறும் மேடை போலவே மகிடி மேடையும் சமதள அரங்கு கொண்டது. சொக்கரியில் பகிடி நிரம்பி வழிவதும், பார்வையாளர் பங்கு கொள்வதும் போல மகிடியிலும் பகிடி நிரம்பி வழிவதுடன் பார்வையாளர் பங்கு கொள்ளலுமுண்டு. மட்டக்களப்பிலே 3 வகையான மகிடிக்கூத்துக்கள் உள்ளன. முதல் இரு வகை மகிடிக்கூத்துக்களும் வாய் மொழியாக வழங்கி வருபனவ. 3வது வகையான மகிடிக்கூத்திற்கு ஏடு உண்டு. இது முன்னையவற்றிலிருந்து வளர்ச்சி பெற்ற மகிடிக்கூத்தாகும்.

சிங்கள மக்களிடமுள்ள இன்னொரு வகைக் கூத்து பாவைக் கூத்து ஆகும். இலங்கைச் சிங்கள மக்களின் கலாசாரத்தைப் பிரதிபலிப்பவை இவை. இப்பாவைகள் தனித்தனியும் வாய்ந்தவை. ஜாதகக் கதைகளையும் கிராமியக் கதைகளையும் இப்பாவைக் கூத்துக்கள் உள்ளடக்க

கமாகக் கொண்டவை. பாவைக் கூத்து ஈழத்துத் தமிழரிடையே இல்லாவிடினும் ஒரு காலத்தில் இருந்தன என்று கூறுகின்றனர். இப் பாவைக் கூத்தின் அடியாகவே வடமோடிக் கூத்து உருவாகியிருக்க வேண்டும் என்று தனது கட்டுரையொன்றில் எஸ். வி. ஓ. சோமநாதர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

நாடகம் — கூத்துக்கள்

சிங்கள மக்களிடம் வழக்கிலுள்ள இன்னொரு நாடக வடிவம் 'நாடகம்' ஆகும். இது மதச் சடங்கினின்றும் விடுபட்ட கிராமிய நாடகமாகும். இந்நாடகத்தைச் சிங்கள மக்கள் தென்னிந்திய தெருக்கூத்து மன்றாக் கூத்து ஆகியவற்றிலிருந்தே பெற்றனர் என்பர் ஆய்வாளர். தமிழர் மத்தியில் உள்ள கூத்தாட்டம், பாடல் முறைகள் அரங்க அமைப்பு என்பன இந்நாடகமவில் அப்படியே கையாளப்படுகின்றன. தமிழ்க் கூத்துகள் சில சிங்களத்தில் அப்படியே மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன.

சிங்கள மக்களிடம் நாடகம் இருப்பது போல, தமிழர் மத்தியில் இருந்த நாடகமே தமிழ் ரது பண்டைய கூத்துக்களாகும். சிங்கள நாடகம் தமிழரிடமிருந்து சிங்களவர் பெற்றுக் கொண்ட நாடக வடிவம் என்கிறார் பேராசிரியர் சரத் சந்திரா. தமிழ் மக்கள் மத்தியில் இருந்த இந்நாடகமே நாட்டுக் கூத்துக்கள் என வெளியில் அறிமுகமரகியுள்ளன. தமிழர் மத்தியில் தென்மோடி, வடமோடி, தென்பாங்கு, வடபாங்கு, காமன் கூத்து, காத்தான் கூத்து முதலிய கூத்து வகைகள் உள்ளன. சிங்கள நாடக மல்வையோடு இவையும் சமஸ்து நெறி சார்ந்தவை. ஆடலையும் நடனமும்

அடித்தளமாக உடையவை, இரண்டு இனங்களுக்கிடையே யும் காணப்படும் கூத்துக்களிலும் விருத்தம், தரு முதலியன விரவி வருகின்றன; சிங்கள நாடகங்களில் அடிக்கப்படும் மத்தளம் 'தெயிள பெர' என்று அழைக்கப்படுவது குறிப்பிடத் தக்கது. சிங்கள நாடகமலிலே பெரும்பாலும் மன்னர் வட பாங்கு, தென்பாங்குக் கூத்துக்களின் செல்வாக்கினை அதிகம் காண முடிகிறது. நாடக அமைப்பு முறை, ஒன்றாகவே யுள்ளது. வெண்பா, கவிப்பா முதலிய பாக்களும், தோடயம், விருத்தம், கொச்சகம் முதலிய பாவினங்களும் சிங்களத்தில் இதே பெயரில் அழைக்கப்படுகின்றன. மன்னார்க் கூத்துக்களான எஸ்தாக்கியார் சிங்களத்தில் எஸ்தாக்கியார் எனவும், மூவிராசாக்கள் நாடகம், ரஜதுங்கட்டுவ எனவும், ஞானசவுந்தரி நாடகம் ஞானசவுந்தரி எனவும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுமுள்ளன. 19ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் கேபிரியல் பெர்னான்டோ என்ற சிங்களவர் மூவிராசாக்கள் நாடகத்தையும், ஜுவான் பின்ரோ என்ற சிங்களப் புலவர் ஞானசவுந்தரி நாடகத்தையும் சிங்களத்தில் மொழி பெயர்த்தனர் என்றறிகிறோம். இதனால் தமிழ்க் கூத்துக்களின் உடை அமைப்பு மேடை அமைப்பு, ஆட்ட முறைகள் என்பன சிங்கள நாடகமலில் கலக்க வாய்ப்புண்டாயிற்று. போர்த்துக்கேயர் காலத்திலும் அதற்குப் பின்னரமே தமிழ்க் கூத்துக்கள் சிங்கள மக்களிடம் பரவின என்பது கொள்ள முடிகிறது.

ரவர் ஹோல் நாடகம்—
அண்ணாவி மரபு

18, 19ம் நூற்றாண்டுகளில் இந்தியாவில் தமிழ் நாட்டில்

பார்ஸி நாடக மரபு வளரத் தொடங்கியது. இசையே இந்நாடக மரபின் அச்சாணியாகும். இம் மரபு காங்கேசன் துறைக்கூடாக வட இலங்கைக்கு வந்து கொட்டகைக் கூத்து, அண்ணாவி மரபு நாடகம், இசை நாடகம் என்ற பெயரில் வேருன்றியது. இதே மரபு கொழும்பிலும் வளர்ந்தது. சிங்கள மக்கள் மத்தியில் ஜோண்ட சில்வா போன்றோர் இம் மரபை வளர்த்தவர்களாவர். ரவர் ஹோலில் இத்தகைய நாடகங்களை நடித்தனர். இம் மரபு 'ரவர் ஹோல் மரபு' என அழைக்கப்படுகிறது.

சுருங்கச் சொன்னால் ஆங்கிலேயர் வருகையின் முன் இலங்கையில் வாழ்ந்த தமிழ்—சிங்கள மக்களிடம் வழங்கிய கூத்து வடிவங்களிடையே பல ஒற்றுமைகள் உள்ளன. சிங்கள மக்களிடம் இருந்ததுபோலவே கூத்து வடிவங்கள் தமிழ் மக்களிடமும் இருந்துள்ளன. தமிழ்க் கூத்து முறைகள் சிங்கள நாடகம் வளர உரம் கொடுத்து வந்துள்ளன.

தொய்யில் — கழிப்பு
கோலம் — வசந்தன்
சொக்கரி — மகிடி
நாடகம் — கூத்து
ரவர் ஹோல் மரபு—
அண்ணாவி மரபு

என்பனவற்றை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையில் இவ்வுண்மை புலனாகின்றது. இவை ஒன்றிலிருந்து ஒன்று எடுத்தும் கொடுத்தும் வளர்ந்திருக்க வேண்டும். சிங்கள — தமிழ்க் கூத்து முறைகளிடையே ஒப்பிட்டாய்வு நடைபெறுகையில் இவை சம்பந்தமான மேலும் பல உண்மைகள் வெளியாகலாம்.

இன்று சிங்கள மக்களிடையே அவர்களின் தொய்யில், கோலம், சொக்கரி, நாடகம் என்பன அவர்கள் தம் பாரம்பரியக் கலைகளாகப் போற்றப்படுகின்றன. அவற்றைப் பற்றி ஆராய்ச்சிகள் நிறைய நடைபெற்றுள்ளன. வெளி உலகிற்கு — குறிப்பாக ஐரோப்பிய உலகிற்கு அவை அறிமுகப்படுத்தப் பட்டுள்ளன. இன்றைய ரூபவாஹினி நிகழ்ச்சிகளில் கணிசமான இடத்தினை இக்கலைகள் பிடித்துமுள்ளன.

தமிழ் மக்கள் மத்தியில் உள்ள கழிப்பு, வசந்தன், மகிடி, தென்மோடி, வடமோடி கூத்துக்களைத் தமது பாரம்பரியக் கலைகளாக ஏற்கவோ, பரப்பவோ 'படித்த' தமிழர்கள் அத்துனை

விருப்பமுடையவராய் இல்லை. இவற்றில் ஆராய்ச்சிகள் அதிகம் தமிழர் மத்தியில் நடைபெறவும் இல்லை. ரூபவாஹினியில் அதிகமாகவும் — சில வேளைகளில் அலுப்புத் தரும் வகைக்கும் பரத நாட்டியங்களும், இசை நாட்டிய நாடகங்களும் இடம் பெறும் அளவு தமிழரின் பாரம்பரியக் கலைகள் இடம் பெறுவது மில்லை. பெருமிதத்தோடு இவற்றை எமது என்று கூறுகின்ற பண்பு ஈழத் தமிழரிடம் இன்னும் உருவாகவில்லை. இதற்கான காரணம் இலங்கைத் தமிழரின் சமூக — அரசியல் நிலைமைகளிற் தங்கியுள்ளது. அது பற்றி தனியாக இன்னொரு கட்டுரையில் ஆராய்வோம்.

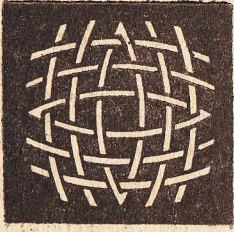
சகல சோவியத் புத்தகங்களும்
இங்கே கிடைக்கும்

உலகப் புகழ் பெற்ற ரஷ்ய நாவலாசிரியர்களின் நாவல், சிறுகதைகள், உயர் வகுப்பு மாணவர்களுக்கு தேவையான விஞ்ஞான, தொழில் நுட்ப நூல்கள், மற்றும் நவீன வாழ்வுக்குத் தேவையான சகல புத்தகங்களும் இங்கே பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

மக்கள் பிரசாராலயம் லிமிட்
புத்தகசாலை

40, சிவன் கோயில் வடக்கு வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

124, குமாரன் ரத்தினம் ஸ்டேட், கொழும்பு-2.

மனித அரக்கர்களின் உண்மைக் கதை

ஏ- எஸ். எம்.

ஏப்ரல் 1914, அந்தச் சிறுமியின் பெயர் வில்லியன் கொன்ஸ்டின், அவளுக்கு அப்போது வயது 11. அவளது முகத்தில் புன்னகையிலீலை; மகிழ்ச்சியிலீலை. கண்களில் பயபீதிதான் காணப்பட்டது. அவளுடன் வாழ்ந்த 41 குழந்தைகளும் கூட அதே போன்றுதான் நந்தன. அக் குழந்தைகள் அனைத்தும், பிரான்சு நாட்டின் லையான்ஸ் நகருக்கருகேயுள்ள ஒரு கிராமத்தில், ஒரே வீட்டில் நாஜிகளிடமிருந்து மறைந்து வாழ்ந்து வந்த யூதக் குழந்தைகள்.

சிறுமி வில்லியன் கடவுளுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினாள்; “என் வாழ்க்கை இதற்குமுன் நன்றாகவே இருந்தது. அதற்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்... கடவுளே, உன்னிடம் ஒரே ஒரு வேண்டுகோள்... என் பெற்றோர்களை எப்படியாவது காப்பாற்று...”

ஒரு சில தினங்களுக்குப் பின்னர், அந்தச் சிறுமியும், அவளுடன் இருந்த அத்தனை குழந்தைகளும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, ஆஷ்விட்ஸ் சித்திரவதைக் கூடத்திற்கு அனுப்பப்பட்டனர். குழந்தைகளைத் தலைசீர் அனைத்தும் மொட்டையடிக்கப்பட்டு, விஷவாயுக் கொட்டடியில் அவர்கள் செத்து மடிந்தனர்.

அன்று அந்த குழந்தை தப்பிப் பிழைத்திருந்தால், 52 வயதுப் பெண்ணாக நம்மாய்க் கொண்டிருப்பாள். ஆனால் வில்லியன் கொன்ஸ்டின் இன்று ஒரு வெறும் புள்ளி விவரமே. பிரான்ஸ் நாடு நாஸிகளின் ஆக்கிரமிப்பில் இருந்த காலத்தில் லையான்ஸ் நகர பிரதம அதிகாரியாகவிருந்த அரக்கன், கிளாஸ் பார்பி என்ற மிருகத்தின் வெறிச் செயல்களுக்கு இரையான பல்லாயிரம் பேரில் வில்லியன் ஒருத்தி அவளாவே.

கிளாஸ் பார்பியை, “லையான்ஸ் நகரக் கொலையாளி” என்றே மக்கள் அழைத்தனர்; பிரெஞ்சு யூதர்களையும், பாசிச — எதிர்ப்பு இயக்கப் படையினரையும் ஆயிரக் கணக்கில் கொன்று குவித்த மாபாலி அவன். பிரான்சு நாட்டின் உன்னதமான எதிர்ப்பு இயக்க வீரரான ஜீன் மான்டனைக் கொலை செய்ததும் கிளாஸ் பார்பி, 4000 பேர்களை அவன் அந்த நாட்டிலேயே கொன்று தீர்த்தான். 7000 யூதர்களை ஆஷ்விட்ஸ் விஷவாயுக் கொட்டடிக்கு அனுப்பி வைத்தான்; 14000 எதிர்ப்பு இயக்க வீரர்களைக் கைது செய்து,

நாடு கடத்தினான். கடத்தப்பட்டவர்கள் என்ன ஆனார்கள் என்பதை தெரியவில்லை. அவர்கள் “மறைந்து” விட்டனர்.

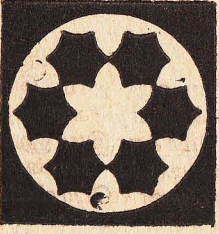
இந்தக் கொலைகாரன் எப்படியோ நீதியின் கரங்களிலிருந்து தப்பிவிட்டான். எப்படித் தப்பியிருப்பான் என்பதை நாம் இங்கு விளக்கத் தேவையில்லை. அந்தக் கொலைகாரன் எதிர்காலத்தில் தங்களுக்கு உதவக்கூடும் என்று எண்ணிய அமெரிக்க இராணுவத்தினருடன் அவன் பேரம் பேசி உடன்பாடு கண்டிருக்க வேண்டும். உண்மை என்னவெனில், அந்த மனித — அரக்கன் பொலிவியா நாட்டில் பத்திரமாக வாழ்ந்து வந்தான். இரண்டாண்டுகளுக்கு முன்னர்தான் அது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. “மனித குலத்திற்கு எதிராக இழைக்கப்பட்ட குற்றங்களுக்கு” அவன் மீது விசாரணை நடத்தி, அவன் தண்டனைக்குட்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று பிரான்சு மக்கள் கிளர்ச்சி நடத்தியதால், அவன் பொலிவியாவிலிருந்து பிரான்சு நாட்டுக்குக் கட்டாயமாகக் கொண்டு வரப்பட்டான்.

யுத்த பிற்காலத்தில் நடந்துள்ள அநியாயங்களுக்கு லையான்ஸ் நகரக் கொலைகாரன் தப்பியோடியது ஓர் எடுத்துக்காட்டாகும். எத்தனை எத்தனையோ நாஜி பச்சைக் கொலைகாரர்கள் அமெரிக்க நிர்வாகத்தின் பாதுகாப்புடன் மேலைய நாடுகளுக்கு ஓடி அங்கு இன்றளவும் சொகுசாக வாழ்ந்து வருகின்றனர். அத்தகைய கொடியவர்களில் எவனேனும் ஒருவனாவது சோவியத் யூனியனுக்குத் தப்பிச் செல்ல முயன்றிருப்பானா? ஏனெனில், தாங்கள் செய்த பெரும் கொலை வெறிச் செயல்களுக்காக நீதியின் கரங்களிலிருந்து தப்ப முடியாது என்பதை அவர்கள் நன்கு உணர்ந்திருந்தனர்.

கிளாஸ் பார்பிக்கு இப்போது 71 வயது. பிரான்ஸ் நாட்டில் அவன் விசாரணையை எதிர்நோக்கி, கம்பி எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறான். அவன் மீது விசாரணை இவ்வாண்டு அக்டோபர், அல்லது நவம்பரில் தொடங்கவிருக்கிறது. அவன் மீது பகிரங்க விசாரணை நடத்தினால், அவனுடன் அன்று ஒத்துழைத்து, இன்று பிரான்சில் பெரும் புள்ளிகளாக உயர் பதவி வகிப்பவர்கள் பலரது பெயர்களை, அவன் வெளியிட்டு விடுவானோ என்ற அச்சமும் பிரான்சில் உள்ளது. அதனால்தான் விசாரணையை ஒத்திப் போட்டுள்ளனர். ஒருவேளை அதற்குள் அவன் இயற்கை மரணமும் அடையக் கூடுமல்லவா?

“அந்தக் கொலைகாரனிடம் துளிக்கூட, தான் புரிந்த கொடுமைகளுக்கான வருத்தம் தென்படவில்லை”, என்று அவனது வக்கீல்கள் கூறுகின்றனர். அவன் ஏன் வருந்தப் போகிறான்? 40 ஆண்டுகளாக, தன்னைப் பேணிப் பாதுகாத்து வந்த மேலைய உலகின் தலைவர்கள் எத்துனை வஞ்சக உள்ளம் படைத்தவர்கள் என்பது அவனுக்குத் தெரியாதா, என்ன?

கிளாஸ் பார்பியினால், மரணக் கொட்டடிக்கு அனுப்பப்பட்ட ஆயிரம் ஆயிரம் பேர்களது சாபம் அவனைப் பீடித்திருந்த போதும், நாஜி வெறியர்களைப் பாதுகாப்பவர்களது ஆசீர்வாதங்கள், அந்தச் சாபத்தினைக் காட்டிலும் வலிமையுடையதாகவிருப்பது, வெட்கப்பட வேண்டி ஒன்றாகும்.

அந்தப் பழைமை

—அல் அஸூமத்

எங்களைப் பிரசவித்த
எங்கள் குடில் மாளிகையைச்
சடைக் கொக்கோ மரங்கள்
சல்லடையாய் மறைத்து நிற்கும்,
எங்களதும்
எங்களைப் போன்ற வால்களதும்
பால்ய காலத்துக் கொக்கோகங்கையுங்கூட
அந்தத் தோப்பு
மறைக்க மறுத்ததில்லை!

எங்களின் வறுமை ஆசைகளுக்கும்
சில்லறைப் பட்டினிகளுக்கும்
அந்தக் கோக்கோக் கனிகள்
பல வேளைகளில்
நகர மங்கூஸ்களாக
எங்கள் பிச்சை வயிறுகளுக்குள்
வழுக்கிச் சென்றதுண்டு.

சூரியக் காய்ச்சலால்
வழுக்கைச் சளி நீங்கிய
காய்ந்த விதைகளுங் கூடத்
தேங்காய்க் கீற்றுக்களுடனும்
சிலவேளை
திப்பிலிக் கருப்பட்டிகளுடனும் —
கண்டோஸையும் எட்டுவையுங்
கையேந்தச் செய்ததுண்டு.

அந்தக் கிராமத்து மங்கூஸ்களையும்
கிட்டங்கிச் சாக்க லேட்டுகளையும்
(முதலாளிக்குத் தெரியாமல்!) சாப்பிட்டால்
சோகை வருமென்று
தோட்டத்தில் தண்டோரா போடுவார்கள்
ஆனால் —
சோகைகளான எங்களைக் கண்டு
முதலாளித்துவச் சோகைகள்
பயந்தோடிய துண்டு!

அணிற்கொட்டைச் சதங்களைப் பொறுக்கி
மரத்துக்கு மரமாக
நாங்கள்
மாலைகளில் அலைந்ததால்
அந்தத் தோப்பில்
எங்களை யறியாத அணில்களுமில்லை;
எந்த மரமுமே பழுத்ததுமில்லை!

கனிகளை உடைத்து
டாலர்களை உருவியபின்
எறிந்த ஓட்டுப் பிரதேசங்களின்
அழகிய உடல்கள் தயாரித்த
நுளம்பூசிகள் —
ஆயிரந் தடவைகள்
எங்கள் உடல்களில்
அக்கியூபங்சரால்
நித்திரைகளை உறிஞ்சியதால்
நாங்கள்
கும்பகர்ணர்களாக மாறவேயில்லை!

எங்கள் பெற்றோருக்கு
வியர்வையைச் சம்பளமாக்கிவிட்டு
விதைத்தின் மூடைகளை
லாறி வயிறுகள் உண்டு
ஏப்பமிட்டு நகர்வதால்,
எங்களின் வறுமைக் கக்கூஸ்களை
நிரம்பி வழியும்.

ஒவ்வொரு பத்தாந் திகதியும்
வியர்வைகளைத் துடைப்பதற்காக
ஒரு முழும் துண்டுத் துணியை
முதலாளி தருவார்
அதை விரித்துப் பிச்சை எடுத்தே
எங்கள் பெற்றோர்
எங்களை வளர்த்தார்கள்,
எனினும் —
எங்கள் பெற்றோர்
எங்களின் ஞானக்கண் காவியத்தை
இயற்றி அரங்கேற்ற
இந்தக் கொக்கோத் தோப்புத்தான்
கொடை வள்ளலாக இருந்தது!...

இன்றெல்லாம்
குடும்பச் சகோதரர்கள் நாங்கள்
கடுமூணிக் குபேரர்களாக
நகரக் குகைகளில் நடிப்பதற்கும்
இந்தக் கொக்கோத் தோப்புதான்
காய்த்துக் கனி தந்து
கலைகையுஞ் சொல்லித் தந்தது.

எங்கள் தந்தையாரின்
உழைப்பை மெச்சிய தோப்பு
அவரைத் தன்
மண் வயிற்றுக்குள்ளே
சுவீகாரம் எடுத்துக் கொண்டது.

எங்கள் தாயாரை
நாங்கள் —
எங்கள் குகைகளுக்கே வரும்படி
இரந்து நிற்கிறோம்.
ஆனால் —
அவரோ —
அந்தத் தோப்பிலேயே —
எங்கள் தந்தையாரை அடுத்தே —
துயில்வதற்காகத் தவமிருக்கிறார்.

எங்கள் பழைமையை
அவர் பக்குவப் படுத்துகிறார்!
இதனால் நாங்கள் —
விடுதலை கிடைக்கும் போதெல்லாம்
எங்கள் பிறந்த நாட்களை
அந்தத் தோப்பிலேயே
கொண்டாடி வருகிறோம்!

அர்த்த ராத்திரியில்
நாங்கள் —
குடை பிடிப்பதே இல்லை!

அந்தக் கொக்கோத் தோப்பில்
எங்கள் தாயார்
மரண மீன் வரும் வரையில்
கொக்காக நிற்கிறார்!

மல்லிகை

21 ஆண்டு மலர்
தயாராகிறது

மல்லிகை ஆண்டு மலர் சென்ற ஆண்டைப் போலவே மிகச் சிறப்பாகத் தயாராகின்றது.

எமக்கு ஓர் அனுபவம் உண்டு. சென்ற தடவை மலர் கிடைக்கப் பெறாமல் பலர் திரும்பத் திரும்ப எம்முடன் தொடர்பு கொண்டனர். ஓரளவுக்குத்தான் அவர்களின் விருப்பத்தை எம் மால் பூர்த்தி செய்ய முடிந்தது.

எனவே, மலர் தேவையானவர்கள் முன் கூட்டியே எம்முடன் தொடர்பு கொள்ள வேண்டியது முக்கியம். மலரின் விலை ரூபா: 6.

ஓர் அவதானிப்பு

சஞ்சிகைத் துறையில் சில கவலையீனங்கள்

கோப்பாய் சிவம்

பத்திரிகைத் துறை என்பது ஒரு நுணுக்கமான கலை. அது ஒரு வியாபாரமல்ல! சிறிய கைப்பணிப் பொருட்களை— கலைப் பொருட்களைச் செய்யும் போது எவ்வளவு நிதானமாகவும் அவதானமாகவும் நடந்து கொள்கிறோமோ, அதே அளவு நுணுக்கமும், கவனமும் ஒரு இதழைத் தயார் செய்யும்போதும் தேவைப்படுகிறது.

உதாரணமாக, அடிக்கடி நெருகின்ற எழுத்துப் பிழைகள், சொற்பிழைகள், அச்சக் கோளாறுகள் போன்றவற்றைவிட சில மிகச் சிறிய, ஆனால் முக்கியமான தவறுகளைப் பல பெரிய சஞ்சிகைகளில் கூட நாம் அவதானிக்க முடிகிறது. பத்திரிகைத் துறை வரவாற்றைப் படிக்கும் ஒரு மாணவன் என்ற முறையிலும், பல பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளை ஒழுங்காக வாசிப்பவன் என்ற வகையிலும் என் கவனத்தை ஈர்த்த சில குறிப்புகளை இங்கு குறிப்பிடுவதன் மூலம் புதிதாக உருவாகும் சிறு சஞ்சிகையாளர்களுக்கு நன்மை பயக்கலாமென நம்புகிறேன்.

சில இதழ்களில் அது வெளியிடப்படும் காலம்— அதாவது தேதி, மாதம், வருடம் என்பன குறிப்பிடப்படுவதில்லை. சில மாத இதழ்களில் ஆண்டு இல்லாமல் மாதம் மட்டும் போடப்பட்டிருக்கும். நாலாந்து வருடங்களின் பின் அவற்றை ஒழுங்கு செய்யும் போது பார்த்தால் ஒரே மாதம் குறிப்பிட்ட இதழ்கள் நாலாந்து இருக்கும். எந்த இதழ் எந்த வருடத்துக்குரியது என்பதை அறிய மன்கடையைப் போட்டு உடைக்க நேரிடும்.

இன்னும் சிலவற்றில் தமிழ் முறைப்படியான சித்திரை, வைகாசி என்பதையும், ஆங்கில முறையிலான ஏப்ரல், மே என்பதையும் போட்டுக் குழப்புவார்கள். ஓர் இதழில் தமிழ் மாதப் பெயரைப் போட்டுவிட்டு அடுத்த மாத இதழில் ஆங்கில மாதப் பெயரைப் போடுவார்கள். ஏதாவது ஒரு முறையைத் தொடர்ந்து பயன்படுத்தினால் சிக்கல் இல்லை. ஒரு பிரபலமான மாத சஞ்சிகை ஓர் இதழில் ஏப்ரல் என்றும் அடுத்த இதழில் சித்திரை என்றும் போட்டு நகைச்சுவை விருந்தளித்த சம்பவமும் உண்டு.

அடுத்ததாக உள்ள பிரச்சினை மலர் இத்தனை, இதழ், இத்தனை என்று போடும் வழக்கம். ஒரு பத்திரிகை எப்பொழுது வெளிவரத் தொடங்கியது என்பதை அதன் ஒவ்வொரு இதழிலும் போடுவதில்லை. பஞ்சாங்கங்களில் 'ஸ்தாபிதம்' என்ற அதன் ஆரம்ப ஆண்டு எது என்பதைப் போடுவார்கள். ஆனால், மலர், இதழ் என்பவற்றின்

எண்ணிக்கைகளைச் சரியாகப் போடுவதன் மூலம் இடையில் கிடைக்கும் ஏதாவதோர் இதழை வைத்துக் கொண்டே ஒரு சஞ்சிகை ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலத்தை இலகுவில் கணிப்பிட முடியும். பல சஞ்சிகைகள் இவற்றையும் தவிராகக் குறிப்பிடுகின்றன; அல்லது குறிப்பிடாமலே விட்டு விடுகின்றன.

இலங்கையில் பலவிதமான சஞ்சிகைகளைப் பல தடவை ஆரம்பித்து நடத்திய ஒருவரின் சஞ்சிகைகளில் கூட இத்தவறுகள் இடையிடையே காணப்பட்டன.

மலர் என்பது ஆண்டின் எண்ணிக்கை. ஆரம்பித்த ஆண்டிலிருந்து ஒரு வருடம் முடியுமட்டும் மலர் - 1 என்பது மாறாதிருக்கும். அதன் பின் அச்சஞ்சிகையின் ஆரம்ப தினத்தில் ஒவ்வொரு வருடமும் அந்த எண் மாறும். இதழ் என்பது சஞ்சிகையின் அந்தக் குறிப்பிட்ட இதழ் அந்த வருடத்தின் எத்தனையாவது இதழ் என்பதைக் குறிக்கும். மாத இதழ் என்றால் மலர் - 1, இதழ் - 1 என ஆரம்பித்து மலர் - 1, இதழ் - 12 வரை வந்ததும் மலர் - 2, இதழ் - 1 எனத் தொடரும். வார இதழானால் மலர் - 1 இதழ் 52 வரை தொடரும்.

இன்னும் சில சஞ்சிகைகளில் ஆசிரியர் அல்லது வெளியிடுபவரின் பெயர், எங்கிருந்து வெளிவரும் இதழ் என்ற விபரங்கள் எதுவும் இருப்பதில்லை. முன்பு ஒரு சஞ்சிகையின் ஆண்டு மலர் மிகச் சிறப்பாக மலர்ந்தது. அதில் அடியிலிருந்து நுணிவரை எங்குமே பெயர், முகவரி எதுவுமே இருக்கவில்லை.

இப்படியான தவறுகள் சஞ்சிகை வெளிவருகிற காலகட்டத்தில் பாரதூரமான பாதிப்புகளை ஏற்படுத்துவதில்லை. அவற்றைச் சேமித்து வைத்திருந்து, வேறொரு காலகட்டத்தில் அவற்றைப் படிக்கின்றவர்கள்— ஆராய்ச்சி செய்வோர்க்கு இவை பெரும் சிக்கல்களை ஏற்படுத்துகின்றன. அவ்வப்போது வாசித்துவிட்டு எறிந்துவிடக் கூடிய சஞ்சிகைகளுக்கு இத்தகவல்கள் அவசியமில்லை. ஆனால் பத்திரிகை வரலாற்றில் தமது சஞ்சிகையைப் பற்றிச் சரியான தகவல்கள் இடம்பெற வேண்டுமென்று ஆர்வமுள்ள சஞ்சிகையாளர்கள் இவற்றில் கவனமெடுப்பது நல்லது.

இதுபோன்ற தவறுகளை விடும் சஞ்சிகைகளை வாங்கும் வாசகர்கள் வாங்கிய உடனேயே அதில் தேதி, மாதம், வருடம் என்பவற்றையும், தொடர் எண்ணையும் குறித்து வைப்பது நல்லது.

இந்த இடத்தில், 'இப்பத்திரிகையில் வெளியாகும் கதைகள், கவிதைகள், கட்டுரைகள் யாவும் கற்பனையே' என்று 'சத்தியம்' செய்துவிட்டு உள்ளே உண்மைக் கதை, கண்ணீர்க் கதைகளைப் பிரசுரிக்கின்றவை பற்றியும் 'கவிதைகள் கற்பனை' என்ற வார்த்தைக்கு அர்த்தமில்லாமல்— மருந்துக்குக் கூட ஒரு கவிதை போடாமல் விடுகின்ற பத்திரிகைகள் பற்றியும் கவை நோக்கிக் குறிப்பிடலாம்.

சில போட்டிகளை அறிவித்து முடிவுத் தேதி இன்னது போட்டு அந்தத் தேதி முடிந்தபின்னர் வெளிவருகின்ற சஞ்சிகைகளும், அடுத்த இதழில் தொடரும் என்று குறிப்பிட்டு, அடுத்த இதழ் வராமலே போய்விடுகிற சஞ்சிகைகளையும் வேதனையோடு நினைத்துக் கொள்ளலாம்.

சுத்தத் தங்கத்தில் ஒருபோதும் துருப்பிடிப்பதில்லை!

டொமினிக் ஜீவா

இப்படியான சந்தர்ப்பங்கள்தான் சிலவற்றைப் பின்னோக்கி நினைத்துப் பார்க்கத் தூண்டுகின்றன.

அந்தக் காலத்தில் இப்படியானவர்களை நான் சந்திக்காமல், பழக்கப்படுத்தாமல் இருந்திருந்தால் என் பிற்கால வாழ்வே அர்த்தமற்றதாக, வியர்த்தமாகப் போயிருக்குமோ என இப்போது நினைக்கத் தோன்றுகின்றது.

புத்தகக் கடைப் பூபாலசிங்கம்தான் அவரை முதன் முதலில் எனக்கு அறிமுகப்படுத்தி வைத்தவர். அப்பொழுது வைத்தியலிங்கம் அவர்கள் லண்டனில் மேற்படிப்புப் படித்து முடித்துவிட்டுக் கொழும்பு வந்து, அங்கே சிறிது காலம் அரசியல், தொழிற் சங்க வேலைகளைச் செய்த பின்னர், ஒரு கட்டத்தில் யாழ்ப்பாணம் வந்திருந்தார். அந்தச் சமயத்தில்தான் நான் அவரை அறிந்து கொண்டேன். தோழர்கள் பொன், கந்தையா, எம். சி. சுப்பிரமணியம், கார்த்திகேசன், ராமசாமி ஐயர் போன்றோர்களையும் இந்தக் கால கட்டத்தில்தான் நான் அறிந்து கொண்டேன்.

வைத்தியை எனக்குள்ளேயே எண்ணிப் பார்ப்பதில் ஒரு பிரமிப்பு! இத்தகைய ஒரு கல்விமான் இத்தனை எளிமையாகவும் மென்மையாகவும் இயல்பாகவும் இருக்க முடியுமா என்றொரு ஆச்சரியம்! அவரது எளிமையும் ஆளுமையும் தான் முதன் முதலில் என்னைக் கவர்ந்தன; பின்னர் கவர்ந்தது: அவரது கொள்கைப் பற்றுறுதி, நெருக்கமானவர்கள் அன்பாக அவரை வைத்தி என்றுதான் அழைப்போம்.

அவர் இலக்கியகாரனல்ல. ஒரு தத்துவ மேதை; அரசியல் வாதி; சிந்தனையாளன். இருந்தாலும் தரமான இலக்கியங்களைப் படித்து ரசிக்கத் தெரிந்த ரசிகன்.

ஒரு காலத்தில்— ஐம்பது, அறுபதுகளில்— வட பிரதேசத்தில் அரும்பி முகிழ்ந்து வெளிவந்த அத்தனை எழுத்தாளர்களுக்கும் வைத்தி என்றால் ஒரு அன்பு கலந்த மரியாதை. ஏனெனில் அவர்களினது சொந்த வாழ்க்கையிலும் கூட, அவரது நெறி சார்ந்த வாழ்வு பாதிப்பினை ஏற்படுத்தியிருந்தது.

தனது வாழ்வின் செம்மையாலும் நடைமுறை நடத்தையாலும், சகலரையும் மதித்துக் கனம் பண்ணி, அன்றாது கருத்துக்களையும் செவிமடுத்தும் கேட்கும் பண்பாலும் அவர் அந்தக் காலத்திலேயே இளந்தலைமுறை எழுத்தாளர்களின் இதயத்தைக் கவர்ந்து வைத்திருந்தவர்.

1956ல் நடந்த பாராளுமன்றத் தேர்தலில் இவர் வட்டுக் கோட்டைத் தொகுதிக்கு ஓர் அபேட்சகராகப் போட்டியிட்டார். இவரை எதிர்த்துப் போட்டியிட்டவர் திரு. அமிர்தலிங்கம் அவர்கள். வைத்திக்காக நான் அவரது தொகுதியில் ஒரு பகுதியில் வேலை செய்தேன். ஆணக்கோட்டைக் கிராமத்தின் ஒரு பகுதி வட்டுக்கோட்டைத் தொகுதிக்குட்பட்டிருந்தது. எனக்கு அப்பகுதி தரப்பட்டது. தேர்தல் நாளன்று எனக்குப் பரிபூரண நம்பிக்கை, வைத்திதான் வெல்லுவார் என்று. ஊரே திரண்டு உறுதி கூறிற்று. நம் மத்தியில் ஒரே உற்சாகம்.

தேர்தல் முடிவு இரவு நடுச் சாமம் யாழ். நகர மண்டபத்தில் வைத்து அறிவிக்கப்பட்டது. நமது அபேட்சகர் தோல்வியைத் தழுவிக்கொண்டார். என்னாலோ வேதனையைச் சகிக்க முடியவில்லை. விடிகாலை வீட்டிற்கு வந்து குப்புறப் படுத்தவன்தான்; நாள் முழுவதும் படுக்கையை விட்டு எழுந்திருக்கவேயில்லை.

இரண்டொரு நாட்கள் கடந்த பின்னர் காரியாலயத்தில் வைத்தியைச் சந்தித்த பொழுது நான் அப்படியே அதிசயித்துப் போய் விட்டேன்.

தோல்வியின் ஒரு சிறு இழை கூட அவர் மீது படிந்திருக்கவில்லை. இயல்பாக, வழமைபோல, அவர் தனது கருமங்களை அங்கு ஆற்றிக் கொண்டிருந்தார். என்னுடனும் ஏதோ தமாஷாகக் கதைத்துச் சிரித்தார். நடந்து முடிந்தவைகளைப் பற்றி அவர் சிந்திக்கவேயில்லை; நடக்கப் போவதைப் பற்றியே அவர் எண்ணிக் கொண்டிருந்தார்.

அவரது மனப் பக்குவத்திலிருந்து நான் வாழ்க்கைப் பாடத்தை அன்று படித்துத் தெரிந்து கொண்டேன்;

என்னைப் பண்படுத்தி இலக்கியத் துறைக்கு ஊக்கப்படுத்தியவர்களில் தலையானவர் கார்த்திகேசன் என்றால் என்னை நெறிப்படுத்தி, வாழ்வை ஒழுங்கு படுத்தியவர்களில் ஒருவர் வைத்தி தான் என்பது எனது திடமான எண்ணம்.

உடல் நலக் குறைவு காரணமாக எழுத்தாளர் அ. ந. கந்தசாமி கொழும்பிலிருந்து வந்திருந்தார். அவர் வைத்தி பற்றி எனக்குச் சொன்னது இன்னமும் என் ஞாபகத்தில் உள்ளது. 'சிறந்த இடதுசாரி மேதைகள் எல்லாம் இந்தத் தமிழ் மண்ணிலேயே இன்று இருக்கிறார்கள். இவர்களை இந்த மண்தான் இன்று புரிந்து கொள்ளவில்லை. ஆனால் நாளை நிச்சயம் புரிந்து கொள்ளும். அப்படித் தமிழர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டியவர்களில் வைத்தியும் முக்கியமானவர்களில் ஒருவர்'

அன்று அவரைப் போன்றவர்களின் கண்ணோட்டத்தையும், கருத்தையும் மறுதலித்த இந்தத் தமிழ் மண் பல தலாப்தங்களுக்குப் பின்னர் அவர்களைப் போன்றவர்கள் அன்று சொன்னதில் உண்மை இருக்கின்றது என்று இன்று உணர முடிகின்றதென்றால் அது அன்றாறுத கொள்கைப் பற்றுறுதிக்கு ஒரு வெற்றியாகும்.

வைத்தி போன்றவர்கள் மிதித்து நடக்கும் இந்த மண்ணில் நானும் நடந்து திரிவதில் பெருமையடைகின்றேன். ❊

கூண்டில்

● இருபதாண்டு என மல்லிகையின் முகப்பில் விளம்பரப்படுத்துவதும், இந்திய எழுத்தாளரின் நண்பன் என நமக்கு அடிக்கடி ஞாபகப்படுத்துவதையும் பார்க்கும் போது ஒரு மிதப்பான மனோபாவம் உங்களிடம் உள்ளீடாக இருப்பதாக உணருகின்றேன். உங்கள் பதில் என்ன?

ஆவரங்கால், க. நரேந்திரன்

உண்மையை உண்மையாகச் சொல்ல— எழுதக் கூடாதா? மல்லிகை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னரே தமிழக எழுத்தாளரிடம் பவர் எனது நண்பர்கள். இதையும் சொல்லக் கூடாதா? இப்படி உண்மைகளைச் சொல்வதையே எனது மிதப்பு என நீங்கள் கருதினால் என்னிடமிருந்து பொய், புளுகுகளைத்தான் நீங்கள் எதிர்பார்ப்பதாக நானேன் கருதக் கூடாது?

● நண்பர்களுடன் கூட்டாகத் 'தண்ணி' அடித்த அனுபவம் ஏதாவது உண்டா?

புத்தூர். எஸ். மகேஸ்வரன்

தண்ணியடிக்கும் நண்பர்களுடன் கூட்டாகச் சேர்ந்து 'பார்' களுக்குப் போன அனுபவம் உண்டு. ஆனால் தண்ணியடித்ததில்லை. இந்தத் தண்ணி தான் எங்கள் குடும்பத்தையே நாசப்படுத்தியது. எனது சிறுவயசுக் கல்விதைத் தடைப்படுத்தியது எனவே மனசில் ஒரு வைராக்கியம் அதை நெஞ்சாவும் நினைத்துப் பார்ப்பதில்லை என்று ஒரு திடசங்கல்பம். நான் அதை வெறுத்தாலும் நண்பர்களை வெறுப்பதில்லை. நித்தக் குடியர்களான பல நண்பர்கள் எனக்கு இன்றும் உள்ளனர்.

● தாங்க முடியாத துன்பம். துயரம் வரும்போது எப்படி சகித்துச் சமாளிக்கிறீர்கள்?

முளாய். ஆர். காந்தன்

நான் என்னிலிருந்து சற்று விலகி நின்று கொண்டு பிரச்சினை யின் ஆழ அகலத்தைத் தெளிவாக மனசில் அலகவேன். மற்றவர்களுக்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் என்ன ஆறுதல் கூறுவேனோ அதையே எனக்கும் கூறிக் கொள்வேன். மனப் பாரம் குறைந்து விடும், பின்னர் அறிவு பூர்வமாகச் சிந்தித்து, மேற்கொண்டு இரண்டொரு நாட்கள் மனசை ஒரு நிலைப்படுத்தி ஒழுக்குவேன். வந்த துயரம், அல்லது துன்பம் மட்டுப்பட்டு விடும்.

● தகவல் தொடர்புகள் சீர்குலைந்த இன்றைய நிலையில் நீங்கள் நண்பர்களுடன் எப்படித் தொடர்பு கொள்ளுகிறீர்கள்?

கோப்பாய். ஆ. தவராசா

எனது நண்பர்கள் சமயோசித புத்தி படைத்தவர்கள். தபால் மூலம் இல்லாது போனாலும் வாய்த் தகவல் மூலம், அல்லது தொலைபேசி மூலம் எனக்குத் தகவல்கள் கிடைத்து வருகின்றன. நானும் காரியாலயத்தில் சும்மா முடங்கிக் கிடந்து விடுவதில்லை. அங்கிங்கெல்லாம் சென்று ஏதோ ஒரு வழியில் நண்பர்களுடன் தொடர்பு கொண்டு சமாளிக்கிறேன்.

● உங்களுக்கு எரிச்சலூட்டிய சம்பவம் ஒன்றைச் சொல்ல முடியுமா?

பசறை. டி. தங்கமணி

நான் வெறும் எழுத்தாளன் மாத்திரமல்ல, பொதுமக்கள் பலர் தங்களது சின்னச் சின்னக்

காரியங்களுக்காக என்னை அணுகுவார்கள். எந்த வேலைத் தொந்தரவுகளுக்கு மத்தியிலும் அப்படியான வேலைகளைச் செய்து கொடுப்பதில் எனக்கோர் ஆத்ம திருப்தி. இப்படியான காரியங்களுக்காக நான் கச்சேரி, வங்கி, தபாலகம், கல்லூரி போன்ற பொது இடங்களுக்குச் செல்லும் போது அநாவசியமாகக் காத்து நிற்க வேண்டியேற்பட்டு விடுகின்றது. இலேசாகச் செய்யக் கூடிய வேலைகளுக்கெல்லாம் மலிக் கணக்காகக் காவல் நிற்க வேண்டி ஏற்பட்டு விடுகின்றது. இதை நினைக்கும் போதுதான் மனசில் எரிச்சல் ஏற்படுவதுண்டு. சாதாரணமான மக்கள் தங்கள் அன்றாடப் பொதுக் கருமங்களைச் செய்வதற்கே இத்தனை கஷ்டப் பட வேண்டியுள்ளது.

● இலங்கையின் எழுத்தாளர்களில் பலர் தமிழகத்தில் தங்கள் கால்களைப் பதித்து சந்தர்ப்பவாத இலக்கியப் படைப்புக்களால் தங்களது முகவரிகளையே புதுப்பித்துக் கொண்டிருக்கும்போது நீங்கள் மட்டும் இன்னமும் நிலைமாறா இலக்கியவாதியாக எப்படி இருக்கின்றீர்கள்?

சண்டிலிப்பாய். கலா. ரமணன்

நான் இந்த மண்ணை நேசிப்பவன்; மக்களை உளமாற நேசிப்பவன். துன்பத்திலும் துயரத்திலும் சாக்காட்டு ஒலத்திலும் மக்கள் சொல்லொணாக் கஷ்டப்படும்போது அவர்களின் பக்கம் அவர்களுடனேயே இரண்டறக் கலந்து வாழ்வதில் பெருமிதம் கொள்பவன். எனவே எனக்கு முகவரி மாற்றம் தேவையில்லை. நெருக்கடிக்கு முகம் கொடுக்காமல் ஓடி ஒளிந்து இலக்கியத் தத்துவம் பேசுபவர்களை மக்கள் நிச்சயம் மறந்து விடுவார்கள்;

இந்த மண்ணும் அவர்களோடு இனங் கண்டு ஒதுக்கித் தள்ளிவிடும்.

● காழ்ப்புணர்ச்சியும், கசப்புணர்ச்சியும், வேதனைப்புணர்களும் மலிந்துள்ள இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சென்ற மாத அட்டையில் ஒரு முதுபெரும் சிங்கள எழுத்தாளரின் உருவத்தைப் பொறித்துக் கௌரவித்துள்ளீர்களே, இதன் நோக்கமென்ன?

மிருசுவில். கே. தயாபரன்

நல்லெண்ணம் கொண்ட சிங்கள முற்போக்குச் சக்திகளின் நெருக்கமான ஐக்கியத்தின் மீது தான் தமிழ் மக்களது நியாயமான கோரிக்கைகளை வென்றெடுக்க முடியும் என்ற அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை கொண்டவன் நான். பாமர சிங்கள மக்களை மல்விகை நேசிக்கின்றது; வெறுக்கவில்லை. அந்த உழைக்கும் மக்களின் மன அபிலாஷைகளைப் பிரதிபலிக்கும் கலைஞர்களுக்கும் மல்விகை மதித்துப் போற்றிக் கௌரவிக்கின்றது. தமிழ் மக்கள் தங்களது ஜீவாதாரமான வாழ்வுப் பிரச்சினைக்காகக் குரல் கொடுக்கிறார்களே தவிர, யாரையும் வெறுப்பதற்காக அவர்கள் போராடவில்லை என்பது என் எண்ணம். மற்றும் கலைஞர்களிடையே இன, ஜாதி, மத, மொழி பேதம் கிடையாது என்பது மல்விகையின் அழுத்தமான கருத்து.

● ஈழத்தில் இருந்து ஓர் இலக்கியக் குரல், அநுபவ முத்திரைகள், தண்ணீரும் கண்ணீரும். பாதுகை வரிசையில் அடுத்து உங்களது படைப்புகள் ஏதாவது வெளி வர உள்ளனவா?

வசாவிளான். எஸ். மகாலிங்கம்

இரண்டு புத்தகங்கள் தயாராகிக் கொண்டிருக்கின்றன. கூடிய சீக்கிரம் வெளிவந்துவிடும். உண்மையைச் சொல்லப் போனால் என்னுடைய புத்தகங்களைப் பற்றி நான் அதிகம் அலட்டிக் கொள்வதில்லை. சகோதர எழுத்தாளரின் புதிய புத்தகங்கள் வெளிவர வேண்டுமென்பதே எனது பேரவா. கல்முனையில் மருதூர்க் கொத்தனின் புதிய நூலொன்று வெளிவந்துள்ளது என்பதைக் கேட்டுப் பூரித்துப் போனேன்.

● மலர்ந்து கொண்டிருக்கும் இளம் இலக்கியச் சந்ததியினரின் நோக்கும் போக்கும் எப்படி இருக்கின்றன.

தையிட்டி. க. சபாலிங்கம்

அற்புதமான படைப்பாளிகள், அருமையான கற்பனையாளர்கள் தோன்றியுள்ளார்கள் என ஆனந்திக்கும் அதே வேளையில், சீக்கிரமாகப் புகழ் தேட வேண்டும் என்ற அவாவினால் ஆழமாக எதையும் சாதிக்க முடியாமல் அவஸ்தைப்படுகின்றனரே என எண்ணத் தோன்றுகின்றது. தேடல் முயற்சி இன்னும் முதிர்ச்சி பெற வேண்டும். சிந்தனையில் இன்னும் செழுமை படிய வேண்டும். அனுபவம் இத்தகைய ஆழங்களை அவர்களிடம் படியச் செய்யும் என்றே நம்புகின்றேன்.

● கருத்துக்களைச் சேகரிப்பதற்கு என்ன செய்கிறீர்கள்? கிளிநெச்சி. ம. நவமணி

தினசரி ஏராளமாகப் படிக்கின்றேன். நண்பர்களுடன் உரையாடுகின்றேன். ஆழமாகச் சிந்திக்கின்றேன். அடிக்கடி பயணம் போகின்றேன். பலருடன் கடிதத் தொடர்பு வைத்துள்ளேன்.

● சென்ற ஆண்டு மலருக்கு வரைந்ததைப் போல இவ்வாண்டு வரப்போகும் ஆண்டு மலருக்கும் இலட்சணமாக வரைய ஏற்பாடு செய்துள்ளீர்களா?

உடுப்பிட்டி.

க. தேவராணி

மலர் வேலை ஆரம்பித்து விட்டேன். மலர் வெளிவரட்டும். பொறுத்திருந்து பாருங்கள். இம்முறையும் சிறப்பாக மலரை வெளியிட ஆவன செய்துள்ளேன்.

● நீங்கள் மனம் சிவிர்த்த சம்பவம் ஒன்றை சொல்ல முடியுமா?

கைதடி.

ம. ஸ்ரீதரன்

ஒரு நாள் யாழ்ப்பாணம் ஆஸ்பத்திரி விதியால் நடுப் பகலில் சென்று கொண்டிருந்தேன். பத்து வயசுச் சிறுமி பாடப் புத்தகச் சுமையுடன் பரக்கப் பரக்க வந்தாள். பஸ் நிலையப் பக்கம் பரபரப்பாக இருந்தது. என்னைச் சமீபித்ததும் பதகளிப்பில் பதறினாள்! மாமா..... மாமா..... என்னைச் சுட்டுப் போடுவாங்களா மாமா.....'

என்று வெருட்சியினால் உதறினாள். உடனே அவளை நான் மெதுவாக ஆசுவாசப்படுத்தி பஸ் நிலையத்திற்குக் கொண்டு சென்று பஸ்பிடித்து விட்டேன். அடுத்து, மல்லிகை ஒழுங்கையில் ஒரு சிறுவன் புத்தகமும் கையுமாக ஏமலாந்திக் கொண்டு நின்றான். இதுவும் ஒரு பகல் நேரம்தான். விசாரித்தேன். புன்னாலைக் கூட்டுவனில் இருப்பதாகவும், தகப்பன் பஸ்டிரைவர் என்றும் சொன்னான். தான் பஸ்ஸுக்கு சீசன் டிக்கட் வைத்திருப்பதாகவும் ஆனால் இன்று பஸ் ஓடவில்லை எனவும், மினி பஸ்ஸில் போவதற்குத் தன்னிடம் காசு இல்லை என்றும் சொன்னான். காலையில் இருந்து ஒன்றுமே சாப்பிடவில்லை எனவும் கூறினான். எனக்கு என் மகன் தலைபன் ஞாபகம் உடன் வந்தது. கூட்டிச் சென்று சாப்பிடச் செய்து, டிக்கட்டுக்குப் பணம் கொடுத்து அனுப்பி வைத்தேன்.

இன்றைய இளந்தலை முறைக் குழந்தைகளின் மன நிலையும், மனப் பாதிப்பும் எத்தகைய நிலையில் இருக்கின்றது என இன்று நினைக்கும் போது என் மனம் சிவிர்ப்பதுண்டு.

மனதை அரிக்கும் கேள்வியாக இருந்தாலும், தகவலறிய வேண்டிய கேள்வியாக இருந்தாலும், இலக்கியத் தேவை கருதிய கேள்வியாக இருந்தாலும் கேளுங்கள்

தூண்டில்

234 B, கே. கே. எஸ். வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

ESTATE SUPPLIERS
COMMISSION AGENTS

VARIETIES OF
CONSUMER GOODS
OILMAN GOODS
TIN FOODS
GRAINS

THE EARLIEST SUPPLIERS FOR ALL YOUR
NEEDS
WHOLESALE & RETAIL

Dial : 26587

To

E. SITTAMPALAM & SONS
223, FIFTH CROSS STREET,
COLOMBO - 11.

JUNE 1985

Mallikai

REGISTERED AS A NEWS PAPER AT G. P. O. SRI LANKA
(K. V. / 11 / 81 / NEWS / 85)

Dealers in:

WALL PANELLING
CHIPBOARD & TIMBER

Phone: 24629

With Best Compliments of:

PL. S. V. SEVUGANCHETTIAR

140, ARMOUR STREET,
COLOMBO - 11.

இச் சஞ்சிகை 2848 எண்ணெய்துறை வீதி, பாழப்பாணம் மூலையில் வசிப்பவரும் ஆசிரியரும் வெளியிடுபவருமான டொமினிக் ஜீவா அவர்களால் மத்திய சேனாக்காட்சி பாழப்பாணம் ஸ்டீவ்ஸ் அச்செந்தியம், அட்டை விஜயா அச்செந்தியம், அச்செந்தியம் வெளியிடப்பட்டது.